

MERIPUOLUSTUKSEN AMMATTI- JA JÄSENLEHTI • 4/2004

RANNIKON PUOLUSTAJA

**AALTO:
TAVOITTEET
SAAVUTETTU**

**NATO
NAAPURISSA**

**RAJAMIESKIN
ERI MIES?**

**MITÄ TEKEE
EDA?**

RANNIKON PUOLUSTAJA

MERIPUOLUSTUKSEN AMMATTI- JA JÄSENLEHTI

Päätoimittaja

Kai Masalin
puh 09-351 040
fax 09-351 04400
gsm 040 5111 851
e-mail kai.masalin@plusterveys.fi

Toimituspäällikkö

Sadri Wirzenius
puh 09-181 24 214
fax 09-181 24 212
gsm 0400 720 131
e-mail sadri.wirzenius@mil.fi

Toimituksen osoite (postitettavat aineistot)

Sadri Wirzenius
Rannikon Puolustaja
MerivE, PL 105
00201 Helsinki
e-mail sadri.wirzenius@mil.fi

Toimitusneuvosto

Timo Kaukoranta, kommodori, pj.
Hasse Rekola, komentaja
Jaakko Savisaari, kommodori
Pentti Villanen, komentaja
Reijo Telaranta, majuri res
Viljo Lehtonen, majuri res
Eero Sivunen, majuri res
Kimmo Kinos, yliluutnantti res
Tatu Vartiainen, luutnantti
Tapio Riikonen, Sininen Reservi ry

Tilaushinnat vuodelle 2005

Yksittäiset kestotilaajat 18 euroa/vuosikerta. Yleishyödyllisten yhteisöjen jäsentilaukset 8 euroa/vuosikerta.

Osoitteenmuutokset ja tilaukset

Auvo Viita-aho
puh 09-181 45 131
e-mail auvo.viita-aho@
rannikonpuolustaja.fi

Lehden kotisivut

www.rannikonpuolustaja.fi

Kirjapaino

Lauttapaino Oy, Huittinen
Taitto Kari Merilä

Ilmoitusmyynti

Ilpo Pitkänen Oy
puh 09-586 8300
fax 09-586 83099

Julkaisija

Rannikkotyökistön Upseeriyhdistys ry
Kirjoituksissa esitetyt mielipiteet ovat kirjoittajien

Aikakauslehtien liiton jäsen

ISSN 1239-0445

Kansi

Erikoiskoiria Jorkki kouluttajineen siirtyy tarkastamaan kauppa-alusta. SA-kuva

RANNIKON PUOLUSTAJAN
TAPAHTUMAKALENTERI
SIVULLA

92

RANNIKKO- JA LAIVASTO-
JOUKKOJEN SIDOSRYHMIEN
YHTEYSTIEDOT SIVULLA

93

RANNIKON PUOLUSTAJA 2005

1/2005 AINEISTOPÄIVÄ 17.01. ILMESTYY VKOLLA 11
2/2005 AINEISTOPÄIVÄ 18.04. ILMESTYY VKOLLA 24
3/2005 AINEISTOPÄIVÄ 15.08. ILMESTYY VKOLLA 40
4/2005 AINEISTOPÄIVÄ 17.10. ILMESTYY VKOLLA 50

47. VUOSIKERTA • 4/2004

RANNIKON PUOLUSTAJA 1/2005

... ilmestyy viikolla 11.
Pääteemana on Suomen meripuolustuksen toimintamalli. Lisäksi selvitetään ohjuspuolustuksemme.
Lehden aineistopäivä on **17.01.2005** mennessä. Tekstit sähköisessä muodossa mieluiten rtf-tekstitiedostoina (muutkin formaatit käyvät) levykkeellä tai sähköpostilla. Kuva-aineisto paperi-, dia-, tai digikuvina (digikuvat tiff-, eps- tai jpg). Digikuvien minimiresoluutio on 300 dpi.
Paperikuvia ei palauteta. Muusta menettelystä on sovittava erikseen päätoimittajan kanssa.



Muuttuvan turvallisuusympäristön vaikutukset turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan

Keskustelu Suomen turvallisuuspoliittisista valinnoista on kiihtynyt viimeisten vuosien aikana. Puolustusvoimien näkökulmasta valtioneuvoston selonteko eduskunnalle on väline, jolla puolustuksemme suuntalinjat ja kehittäminen viitoitetaan lähitulevaisuuteen. Tämän vuoden selonteossa on selkeitä merkkejä muutoksesta, mutta muutos on luonteeltaan hallittu siirtyminen.

Suomen turvallisuusympäristöä voidaan tarkastella kolmen ulottuvuuden puitteissa. Suomen puolustuksen painopiste on oman alueemme puolustuksessa. Suomen turvallisuuspolitiikassa jäsenyytemme Euroopan Unionissa siirtää painopistettä kohti Eurooppaa ja sen lähialueita. Terrorismi, järjestäytynyt rikollisuus ja joukkotuhoaseiden leviäminen ovat esimerkkejä kolmannelta ulottuvuudesta eli koko maailman kattavista turvallisuussuhkista. Eristäytyminen ei ole vaihtoehto, sillä kriiseillä on usein vaikeasti hallittavia heijastevaikutuksia.

Suomen puolustuksen on kyettävä vastaamaan näiden kolmen ulottuvuuden mukanaan tuomiin haasteisiin. Maatamme ei suoranaisesti tällä hetkellä uhkaa mikään ulkopuolinen voima. Sotilaallisen kyvyn ja potentiaalini kehittäminen ovat kuitenkin hitaita prosesseja, joissa geopoliittinen asemamme edellyttää hallittua muutosta ja jatkuvaa vakautta. Suomen kannalta keskeisiä toimijoita lähialueellamme ovat Pohjoismaat, Baltian maat ja Venäjä. Tässä kehityksessä korostuu myös Itämeren asema kansallisesta näkökulmasta. Lähes 90 prosenttia ulkomaankaupastamme kulkee meritse, ja sa-

malla merireittien kautta kulkee suuri osa henkilöliikenteestä. Itämeren alue on ollut voimakaiden muutosten näyttämönä viimeisten vuosikymmenten aikana. Kylmän sodan päättyminen, Neuvostoliiton hajoaminen, Baltian maiden itsenäistyminen sekä Naton ja Euroopan Unionin laajentuminen ovat kaikki viimeisen viidentoista vuoden aikana tapahtuneita mullistuksia. Venäjä tulee säilymään Itämeren alueen sotilaallisena voimatekijänä. Sen yhteiskunnallisten ja taloudellisten uudistusten etenemisellä on vaikutuksensa alueen muiden valtioiden asemaan.

Puolustuksemme kehittäminen nojaa tiettyihin reunaehtoihin. Alueellinen puolustusjärjestelmä säilyy, ja sen avulla kyetään vastaamaan myös uusien uhkien haasteisiin. Yleinen asevelvollisuus on meille resurssiehimme nähdessä ainoa vaihtoehto. Se takaa koulutettavan reservin korkean tason. Uskottavuuden tärkeä tekijä on lisäksi suorituskykyinen ja ajanmukainen materiaali.

Resurssien säilyessä nykyisellä tasolla uutta suorituskykyä ei voida luoda luopumatta vanhoista ja tarpeettomiksi käyneistä rakenteista ja materiaalista. Materiaalihankinnat, pienevät ikäluokat ja sodan ajan reservin supistuminen aiheuttavat tarpeen muuttaa johtamis- ja hallintojärjestelmää sekä koulutus- ja tukeutumiskenttää. Tämä näkyy erityisen selvästi meripuolustuksessa. Tehtävät säilyvät samoina, mutta välineet ja rakenteet muuttuvat nykyajan vaatimusten ja tehdyn tärkeysjärjestyksen edellyttä-

jatkaa sivulla 6



TÄSSÄ NUMEROSSA



sivu 7
Amiraaliylen-
nyksiä merivoi-
missa



sivu 16
EDA syö
WEAGin?
Pysyäkseen
hengissä?

- **3 Pääkirjoitus**
Juhani Kaskeala
- **7 Merivoimat tiedottaa**
- **9 Ammatti- ja jäsenlehti**
Päätoimittaja
- **10 Suomenlahti ja Itämeri Venäjän vientiväylänä**
Alpo Juntunen
- **12 NATO-jäsenyys mullisti Baltian maiden maanpuolustuksen rakenteet**
Jukka Knuuti
- **16 Euroopan unionin puolustusvirasto EDA**
Jukka Juusti
- **20 Aalto 2004 pääsotaharjoituksen tavoitteet saavutettiin**
- **25 Suomenlahden Meripuolustusalueella Aalto huipentui voimannäyttöön**
Pasi Leskinen
- **28 Varusmieskoulutus rajavartiolaikoksessa nyt ja huomenna**
Urpo Riissanen
- **31 Voitto Helsinkiin – valtakunnalliset meripelastustaitokilpailut Upinniemessä 4.9.2004**
Marita Penttilä
- **35 Laatokan rannikonpuolustajien jalanjäljillä**
Pertti Inkinen
- **38 Vihdoinkin Mantsinsaareen**
Eva-Christina Mäkeläinen
- **40 Toisenlainen lomakohde – Pohjois-Irakin Kurdistan**
Jukka Mustola
- **46 Komentaja vaihtui Kotkan Rannikkoalueella**
Olavi Jantunen
- **50 Merisotakoulussa vilkas kansainvälisten seminaarien syyskuu**

- **62 Merisotakoulu juhli vuosipäiväänsä**
Lotta Wirmaneva
- **56 Kirjallisuutta**
Pasi Ahti
- **57 Rt-tykit 38: 152/45 CRaut**
Ove Enqvist

Kuulumisia

- **55 Rannikkotyökistön Perinneyhdistys ry**
 - **58 Meriupseeriyhdistys ry**
 - **64 Sotilaskotiliiton kevätseminaari Upin-
nemessä**
 - **66 Rannikkotyökistön Opistoupseerit ry**
 - **68 Sininen Reservi ry**
 - **76 Helsingin Laivastokilta ry**
 - **77 Pohjanlahden Laivastokilta ry**
 - **79 H.M.S. Porlock Bayn veteraanit vieraili-
vat Suomessa**
 - **82 Rannikkojääkärικilta ry**
 - **84 Helsingin Miinanraivaajakilta ry**
 - **85 Sukellusveneveteraanit koolle vielä
kerran**
 - **86 Meripuolustuspiiri: Näitkö Tyynen?**
 - **88 Mielipide: Urheiluammunnan ja maan-
puolustuksen puolesta**
 - **91 Ammunta 2004**
- 92 Yhteystietoja**
- 93 Tapahtumakalenteri**



**sivu 40
Linnakkeen
päällikkö
lomailee.
Mutta missä?**



**sivu 76
Muistolaatta
merivoimissa
palvelleille
virolais-
vapaaehtoisille**



**sivu 62
Linnan juhliin?
Ehkä, mutta
MerISK
juhli jo**

mällä tavalla.

Kaikkien puolustushaarojen yhteisoperaatiokykyä kehitetään laajana tiedustelun, valvonnan ja johtamisen integrointihankkeena. Tavoitteena on lyhentää toimintaketju havainnosta tunnistukseen ja vaikutukseen mahdollisimman lyhyeksi sekä jakaa sama tilannekuva mahdollisimman reaaliaikaisesti ja laajasti. Merivoimien kehittämisen painopiste tulee olemaan meriyhteyksien suojaamisessa ja miinantorjuntakyvyn parantamisessa sekä liikkuvissa rannikkojoukoissa.

Kaikkien puolustushaarojen osalla pyritään parempaan viranomaisyhteistyöhön. Rikollisuuden ja terrorismin torjunnassa vastuukysymykset ovat aivan selvät. Poliisi vastaa varautumisesta näihin uhkiin, ja puolustusvoimat valmistautuvat antamaan virka-apua. Tukemalla poliisia, tullia ja rajavartiolaitosta puolustusvoimat osallistuu sisäisen turvallisuuden vahvistamiseen.

Suomen merkittävin kansainvälinen toimintakehys on Euroopan Unioni. Yhteistyön syveneminen ja laajeneminen asettavat uusia vaatimuksia Euroopan yhteiselle puolustus- ja turvallisuuspolitiikalle. Euroopan Unioni on jo toimeenpannut kriisinhallintaoperaatiot Makedoniassa ja Kongossa 2003. Bosnia-Hertsegovinan Nato-johtoista SFOR-operaatiota ollaan parhaillaan siirtämässä EU:n alaiseksi operaatioksi. Euroopan Unionin nopean toiminnan joukoiksi kehitetään taisteluosastoja, joiden tehtäväkenttä käsittää kaikki Petersbergin tehtävät.*)

Selonteon mukaisesti Suomi säilyy sotilaal-



lisesti liittoutumattomana. Uusien turvallisuusuhkien torjuminen kansallisesti ei kuitenkaan ole mahdollista, vaan kansainvälinen yhteistyö on välttämätöntä. Tärkeä osa tätä yhteistyötä on yhteensopivuus Naton kanssa.

Suomen linjaa toteuttaa muutoksia voi luonnehtia varovaiseksi. Turvallisuusympäristömme muutokset ovat niin nopeita, että hallitsemattomia ratkaisuja on viisasta välttää. Elämme murroskautta, jonka lopputuloksesta on vaikea tehdä luotettavia johtopäätöksiä. Tällaisessa tilanteessa perinteinen suomalainen harkitsevaisuus on hyve. Samalla on kuitenkin tehtävä rohkeasti päätöksiä ja kyettävä luopumaan sellaisesta, jolle ei enää ole tarvetta 2010-luvun puolustusjärjestelmässä.

Amiraali Juhani Kaskeala
Puolustusvoimain komentaja

*) Petersbergin tehtävät

Petersbergin tehtävät luotiin kesäkuussa 1992 samannimisessä, lähellä Bonnina sijaitsevassa hotellissa kokoon-tuneessa Länsi-Euroopan unionin (WEU) ministerineuvostossa. Tuolloin WEU:n jäsenvaltiot julistivat olevansa valmiita antamaan WEU:n käyttöön sotilasyksiköitä kaikista perinteisistä asevoimista WEU:n johdolla toteutettaviin sotilasoperaatioihin. WEU:n johdettavaksi soveltuvat erityyppiset sotilasoperaatiot määriteltiin: Washingtonin sopimuksen 5 artiklan ja Brysselin sopimuksen muutetun V artiklan soveltamistarkoituksessa toteutettavaan yhteiseen puolustukseen osallistumisen lisäksi WEU:n jäsenvaltioiden sotilasyksiköitä voidaan käyttää:

- humanitaarisiin toimiin ja väestön evakointiin
- rauhanturvatehtäviin
- taistelutehtäviin kriisinhallinnassa, mukaan luettuina rauhanpalauttamistoimet.

Nämä tehtävät sisältyvät tätä nykyä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 17 artiklaan ja ovat erottamaton osa eurooppalaista turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa (ETPP).

<http://europa.eu.int/scadplus/leg/fi/cig/g4000p.htm> (toimitus)



4/2004

Sukeltajakoulutus 50 vuotta

■ Sukeltajakoulutus käynnistyi merivoimissa 50 vuotta sitten, kun pioneerikoulutuksen saaneiden sukeltajien tarve tiedostettiin puolustusvoimissa. Raivaaja- ja syväsuikeltajalinjat perustettiin ja ensimmäinen 5,5 kuukautta kestävä kurssi alkoi Turussa vuonna 1954.

Sukeltajien emäalukseksi toimi aluksi raivaaja Kallanpää. Vuonna 1962 sukeltajakoulutus siirtyi Upinniemeen ja 1980 saatiin käyttöön nykyinen emäalus Mursu. Taistelusuikeltajien koulutus alkoi 1995.

Merivoimat kouluttaa kaikki puolustusvoimien sukeltajat Suomenlahden Meripuolustusalueella Upinniemessä. Kursseilla koulutetaan vuorovuosin taistelusuikeltajia ja raivaajasukeltajia.

Sukeltajakurssi juhli 50-vuotista taivaltaan Upinniemessä 27. marraskuuta nykyisten ja entisten sukeltajien ja yhteistoimintakumppaneiden kanssa.

Merivoimat Vene 05 Båt -näyttelyssä

■ Merivoimat esittäytyy Vene 05 Båt -messuilla Helsingin Messukeskuksessa 11.–20. helmikuuta. Merivoimien osasto 2d4 sijaitsee edellisvuosien tapaan hallissa 2 muiden merellisten viranomaisten keskuudessa, ja sen teemana on Merimiestaidot kunniaan.

Amiraaliylennyksiä merivoimissa

■ Tasavallan presidentti on 6.12.2004 ylentänyt Merivoimien komentajan kontra-amiraali Hans Holmströmin vara-amiraaliksi.

■ Tasavallan presidentti on 6.12.2004 ylentänyt Merivoimien Esikunnan esikuntapäällikön kommodori Hanno Strangin lippue-amiraaliksi.

Uusiin tehtäviin merivoimissa

■ Kommodori Jaakko Tikka on määrätty Merivoimien Varikon päälliköksi 1.3.2005 lähtien.

■ Komentaja Heikki Rauhala on määrätty Suomenlinnan Rannikkorykmentin komentajaksi 1.9.2004 lähtien.

■ Komentaja Ove Enqvist on määrätty apulaisjohtajan tehtävään Merivoimien Tutkimuslaitokselle 1.1.2005 lähtien.



Vara-amiraali
Hans Holmström



Lippueamiraali
Hanno Strang



RANNIKON PUOLUSTAJA

ONNITTELEE KAIKKIA

6.12. YLENNETTYJÄ JA PALKITTUJA!



Tervetuloa tunniksi Sampo Pankkiin. Lainatarjouksen lisäksi saat henkilökohtaisen talousarvion ilmaiseksi. Varatkaa aika Sampo Pankin konttorista tai osoitteessa www.sampo.fi/talousarvio.

 **SAMPO**
PANKKI

Ammatti- ja jäsenlehti

Viime numeron ilmestyttyä täyttyi kaksi vuotta Rannikon Puolustajan päätoimittajana. Vuodet ovat olleet nykyilmiasun mukaan ”haasteellisia”, hetkittäin jopa palkitsevia. Lehti on pystynyt säilyttämään edellisen ja edellisten päätoimittajien työllä saavuttamansa aseman meripuolustuksen toimijoiden keskeisenä mediana ja sen merkittävänä, mutta epävirallisena äänenkannattajana.

Lehden kustantaja, Rannikkotyökistön Upseeriyhdistys, toteutti tänä vuonna jäsenkyselyn, jossa kartoitettiin myös lehteä koskevia mielipiteitä. Vastaaajia oli tosin vain noin sata, joten tuloksia on tarkasteltava tältä pohjalta. Noin 90% katsoi, että lehden sisältö on oikein painottunut, puolet oli valmis kirjoittamaan artikkelin, tosin vain 10% varauksitta ja noin parikymmentä ilmoitti kirjoittaneensa lehteen viimeisen vuoden aikana. Viimeisin luku on erittäin ilahduttava.

Yksittäisissä sanallisissa kommentissa tuli luonnollisesti ruusuja ja risuja. Eräs vastaaja ei ollut vielä sisäistänyt rannikkotyökistön kuuluvan merivoimiin, vaan toivoi merivoimien osuuden vähentämistä, eräs nimellään vastannut toivoi ”vähemmän sinisen reservin lässyn lässyä”, ja pari katsoi lehden olevan liikaa ”venemiesten lehti”. Ruusupuolella kiitettiin lehden monipuolisuutta, ”ERINOMAINEN! Pidetään nykyinen taso yllä.” ”Lehti kelpaa esimerkiksi mille tahansa aikakauslehdelle, niin painoasunsa kuin artikkeliansa puolesta”.

Minulla on ollut tämän vuoden aikana mahdollisuus keskustella lehden linjasta, linjauksista ja tehtävästä merivoimien johdon kanssa, RtUY:n hallituksen kesäseminaarissa, toimitusneuvoston ja toimituskunnan kanssa ja mm. Helsingin Laivastokillan syyskokouksessa. Olen kiitollinen, että keskustelijat ovat todella paneutuneet lehden kehittämiseen. Saamani positiivinen palaute on auttanut jaksamaan kohti ensi vuotta. Erittäin lämmittävä on ollut merivoimien ja sen johdon



konkreettinen tuki ja monen järjestön, viimeksi Helsingin Laivastokillan syyskokouksen yksimielinen tilauspäätös.

Ongelmallisempaa on joidenkin joukko-osastoiden/yksiköiden/yhdistysten lähes täydellinen hiljaisuus ja lehdessä käytävän keskustelun niukkuus. Johtajat ja vastuuhenkilöt, käyttäkää mahdollisuutenne. Lehden yli 5000 lukijaa haluavat kuulla yhteisöstänne!

Rannikon Puolustaja haluaa olla, esitettyjen toivomustenkin mukaan, korkeatasoinen meripuolustuksen ammattilehti, merellisen maanpuolustuksen äänenkannattaja, merellisten järjestöjen yhteinen jäsenlehti ja ennen kaikkea JÄSENETU TILAAJAYHTEISÖIDEN JÄSENILLE. Yhteisellä päätöksillä ja yhdessä toimimalla se on mahdollista saavuttaa.

Kirjattakoon lopuksi kaksi jäsenkyselyn kommenttia: ”lehti on jo nyt erittäin monipuolinen ja runsassisältöinen, paisuttaminen vaatii jo kohta kokopäiväisen toimittajakunnan (5–6 henkeä)” ja ”päätoimittajaksi asiallinen ammattitoimittaja”.

Molempiin toivomuksiin yhdyin täydestä sydämestäni. Hakemukset päätoimittajaksi voi lähettää lehden kustantajalle, palkkatöivomukseen!

Kiitokset lehden kirjoittajille ja muille tekijöille.

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta 2005.

Kai Masalin

Päätoimittaja (h.c.)

PS. Ei tämäkään lehti aikataulussa ollut. Toista se on kenttätöikistössä.

Venäjä on jo 15 vuoden ajan pyrkinyt kehittymään markkinatalousmaaksi. Kehityksen tiellä on ollut monia esteitä kuten neuvostokaudelta perityt asenteet ja poliittinen epävarmuus. Uudistuakseen maa tarvitsee läntistä tietotaitoa ja pääomia. Ne eivät ole ilmaisia, ja siksi vientitulot ovat välttämättömiä.

Suomenlahti ja Itämeri Venäjän vientiväylänä

ALPO JUNTUNEN

Kirjoittaja on Maanpuolustuskorkeakoulun strategian laitoksen erikoistutkija.

Kuvat Kronstadtista Kai Masalin

Neuostoliiton vienti oli ennen muuta energian, raaka-aineiden ja aseiden vientiä. Nämä ovat myös uuden Venäjän tärkeimmät vientiartikkelit. Tilanne on kuitenkin muuttunut sikäli, että yksityistetty, mutta valtion valvoma energiateollisuus on ryhtynyt ahkerasti markkinoimaan tuotteitaan.

Suomenlahti ja Itämeri ovat olleet varjagien ajoista alkaen tärkein Venäjää ja Länsi-Eurooppaa yhdistävä reitti. Baltian maiden itsenäistyttyä Suomenlahti on tullut entistä tärkeämmäksi Venäjälle. Strateginen ajattelu ja geopoliittikka suosivat Suomenlahden pohjukkaa. Venäläiset ha-





luavat pitää kaiken omissa käsissä ja Itämeri on lyhin ja halvin yhteys EU:iin, joka on Venäjän tärkein kauppakumppani. Putinin 27.7.2001 vahvistamassa vuoteen 2020 ulottuvassa meridoktriinissa Itämeri määritellään kaupalliseksi liikenneväyläksi, joka antaa mahdollisuuksia monipuoliselle yhteistyölle alueen valtioiden kesken.

Liikenne Suomenlahdella lisääntyy

Venäjän Suomenlahteen rajoittuvilla alueilla ja Suomella on hyvä infrastruktuuri, joka monin tavoin hyödyntää Venäjän uudistumista. Venäjän ongelmana on heidän oman infrastruktuurinsa heikkoudet, ja vuodesta 1999 alkaen venäläiset ovat rakentaneet Suomenlahden pohjukkaan uusia satamia kuten Primorsk (Koi-visto), Vysotsk (Uuraa), Ust Luga (Laukaan lahti) jne. Suunnitteilla on myös kaasuputki Viipurista Greifswaldiin merenpohjaa pitkin. Aluksi Suomessa suhtauduttiin rakennustöihin epäilyksellä – jopa kielteisesti. Suomessa on

pelätty mahdollisten merionnettomuuksien aiheuttavan ympäristövahinkoja rannikkovesillä. Protesteilla ja epäilyksillä on ollut sikäli merkitystä, että venäläiset ovat päästäneet ulkomaiset asiattuntijat tutustumaan uusiin satamiin. Öljyn vienti onkin kasvanut erittäin nopeasti. Vuonna 1987 öljykuljetusten kokonaismäärä oli 15 milj. tonnia, v. 2001 51 milj. tonnia ja 2003 78 milj. tonnia. Vuonna 2010 määrän arvelaan olevan vähintään 150 milj. tonnia. Nesteytetyn maakaasun vienti alkaa lähivuosina Laukaanlahden nesteytyslaitoksen valmistuttua.

Koska kuljetukset tapahtuvat meritse, on Suomenlahden meriliikenne kasvanut nopeasti. Itse asiassa kasvu voisi olla nopeampi, mutta Venäjän sisäisen infrastruktuurin heikkoudet ovat rajoituksena. Uusien putkilinjojen, rauta- ja maanteiden ja sähkölinjojen rakentaminen vaatii valtavia investointeja, työvoimaa ja aikaa.

Öljyn ja kaasun tuotanto talouden tukipylväinä

Venäjän 28.8.2003 hyväksytyssä ja vuoteen 2020 ulottuvassa energiastategiassa tähdenetään öljyn ja kaasun tuotannon merkitystä maan talouden uudistumisessa. Tuotannon arvioidaan pysyvän öljyn kohdalla vakiona n. 350–400 milj. tonnissa seuraavat parikymmentä vuotta, joskin tuotannon painopiste siirtyy Itä-Siperiaan ja Kaukoitään periodin lopulla. Kaasun kohdalla tuotanto kasvaa vuoden 2000 580 mrd. kuutiometrissä 700 mrd. kuutiometriin.

Venäjällä lasketaan valtion budjetin pysyvän positiivisena, kun raakaöljyn hinta pysyttelee n. 18 \$ tynnyriltä. Tällä hetkellä

maailman markkinahinta on n. 50 \$, joten Venäjälle tulvii rahaa, jonka turvin maassa on käynnistetty suuria infrastruktuurin rakennustöitä. Erityistä huomiota on kiinnitetty öljy- ja kaasuputkien rakentamiseen Suomenlahden pohjukkaan ja Kaukoitään. Epävarmuutta herättää epäily öljyn hinnan pysyvyydestä. Neuvostoliitto hyötyi 1970-luvun korkeista energian hinnoista, mutta hintojen lasku 1980-luvulla joudutti Neuvostoliiton tuhoutumista. Nyt näyttää, että Kiinan ja Intian kysynnän kasvu ja Yhdysvaltojen yhä suurempi riippuvuus tuontiöljystä pitää kysynnän korkealla.

Vakaat olot viennin kasvun edellytyksenä

Koska vientitulot ovat Venäjälle tärkeitä on sen etujen mukaista rauhan ja vakaiden olojen säilyminen Suomenlahdella ja Itämeren piirissä. Tämä on tietysti muidenkin rantavaltioiden ja lännen etujen mukaista. Vuosikymmenien ajan on voitu seurata, kuinka levottomuudet Lähi-idässä, Nigeriassa, Venezuelassa ja muilla öljyalueilla nostavat öljyn hintaa. Toistaiseksi Suomenlahti ei ole maailman öljykaupan ”kuumien kohteiden” joukossa kuten Suezin kanava ja Hormuzin salmi, mutta se on nopeasti kehittymässä sellaiseksi. Siksi Suomenlahden geopoliittinen ja geostrateginen merkitys tulee kasvamaan. Lähivuosien kuluessa tuleekin pohdittavaksi, kuinka Itämeren ja Suomenlahden turvallisuus taataan globaalistuvassa turvallisuusympäristössä, jossa mm. satamat ja öljykuljetukset voivat olla kansainvälisen terrorismin kohteita.

Tynnyri eli englanniksi barrel lasketaan siten, että 1000 litraa = 6,2898 barrelia.

JUKKA KNUUTI

neuvotteleva virkamies
Puolustusministeriö

NATO

Kolme Baltian maata; Viro, Latvia ja Liettua ovat puolen vuoden NATO-jäsenyyden aikana keskittyneet muuttamaan puolustusjärjestelmiään NATO:n vaatimusten mukaisiksi.

Viimeiset puolitoista vuotta on ollut hämmentävää aikaa, sillä kaikki kymmenen ensimmäisten itsenäisyyden vuoden aikana tehty on jouduttu panemaan uusiksi.

- jäsenyys mullisti Baltian maiden maanpuoustuksen rakenteet

Baltit olivat rakentaneet yleiseen asevelvollisuuteen ja alueelliseen puolustukseen perustuvia armeijoitaan muilta saamiensa neuvojen turvin. Yhdysvallatkin kehotti niitä ottamaan mallia pohjoismaista ja näinhän ne tekivätkin. Se oli helppoa, sillä naapurit tarjosivat niille auliisti apuaan. Nopeimmin oli liikkeellä Suomi, sillä ensimmäiset virolaiset kadetit aloittivat Santahaminassa ja kouluttajiksi koulutettavat jo syksyllä 1992. Ruotsi ja Tanska seurasivat mallia.

Suomen tuen tuloksena on noin 350 meidän sotakouluisamme ja erilaisilla kursseilla vähintään puolen vuoden mittaisen koulutuksen saanut virolaista upseeria ja aliupseeria. Upseerin peruskoulutuksen on saanut 71 henkeä, aliupseeria vastaavan,

virolaisten tarpeisiin räätälöidyn puolen vuoden kouluttajakurssin on käynyt 71 miestä. Pataljoonan komentajan kurssin on suorittanut 27 upseeria, 20 käynyt esiupeeerikurssin ja neljä yekurssin. Listaani voisi vielä lisäselajikursseja: Pioneeri-, tykistö ja huoltoupeeerikurssit yhteensä 40 henkeä.

Yleisesikuntaupseerien puutteen helpottamiseksi Suomessa järjestettiin erikoiskurssi Viron puolustusvoimien ylimmälle johdolle. Tämän runsaan vuoden aikana 15 viikon mittaisen kurssin on käynyt 21 virolaista upseeria puolustusvoimien korkeimmalta huipulta. Virossa koulutus hyväksyttiin yekoulutukseksi ja niinpä Viron puolustusvoimien yekupseereista enemmän kuin kaksi kolmesta on saanut koulutuksensa Suomessa. Järjestetyt

neljä kurssia olivat oikeastaan yksityisopetusta, sillä niistä jokaisella oli oppilaista vain 4–5. Eikä mitä tahansa oppilaita. Heidän joukossaan on mm. Viron nykyinen pv-komentaja, amiraali Tarmo Kouts sekä hänen edeltäjänsä, kenraali Johannes Kert. Niinikään on YJEKin suorittanut rajavartiolaitoksen päällikkö, kenraali Harry Hein.

Suomi lahjoitti kenttätykkejä

Kenraaliluutnantti Pentti Lehtimäen johtaman Viro-projektin puitteissa runsaat 20 evp-upseeria konsultoi virolaisia kollegoitaan vuodesta 1996 alkaen kaikkien puolustushaarojen ja aselajien samoin kuin rajavartiolaitoksen toimialoilla. Ja tuloksiakin syntyi, joista näkyvimpänä kenttätykistö, muuten ainoa lajiaan Baltian maissa. Sattui löy-

tymään vastapuoleksi oivallinen virolainen tykkimies, puna-armeijan everstiluutnantti Tiido-lepp. Projekti pääsi hänen kauttaan tehokkaaseen yhteistyöhön virolaisten kanssa. Kun meillä vielä sattui vapautumaan käytöstä 105 H 61-37haupitseja, voitiin henkilökunnan koulutuksen jälkeen lahjoittaa virolaisille patteriston kalusto ja myöhemmin vielä toinen. Oman ampuma-alueen puuttuessa virolaiset tykkimiehet ovat pitäneet myös neljät onnistuneet kovapanosammunnat Niinisalossa ja Pahkajärvellä. Lisäksi projektin avulla saatiin toimintaan reserviupseerikoulutus sekä vastine meidän valtakunnallisille maanpuolustuskursseillemm.

Toki tukivat Viroa muutkin, mutta Suomi oli yksi merkittävimmistä. Lahjoituspuolella kun nostautui erityisesti Ruotsi, joka luovutti jokaiselle maalle mm. prikaatin koko kaluston sekä esimerkiksi Virolle 50 000 miehen henkilökohtaisen varustuksen alkaen syylingeistä päätyen kypäränsuojusverkkoon. Ja tekstii-

Ruotsi luovutti jokaiselle maalle mm. prikaatin koko kaluston sekä esimerkiksi Virolle 50000 miehen henkilökohtaisen varustuksen syylingeistä kypäränsuojaverkkoon

lipuolen lisäksi tuli myös kovempi tavara alkaen rynnäkkökivääristä. Näin Virossa, Latviassa ja Liettuassa alkoi kymmenen vuoden ahkeran työn tuloksena olla aineksia toimivan puolustusjärjestelmän luomiseen.

Alueellisesta puolustuksesta erikoisjoukkoihin

Mutta NATO:n Prahan huippukokouksessa syksyllä 2002 pakka meni perusteellisesti sekaisin. Sieltä tuli uudet ohjeet, jotka hämmensivät baltit pahan keran. NATO:n uhkaskenaarioissa ei ollut enää lainkaan Venäjää. Sen vuoksi alueellista puolustusta ei enää tarvita ja yleisestä asevelvollisuudestakin on syytä luopua. NATO odottaa uusilta jäseniltään ammatillisia, liikkuvia joukkoja. Jokaisella maalla pitää olla yksi kansainvälisiin tehtäviin kykenevä (deplyable) ja täydennyskelpoinen (sustainable) pataljoona. Lisäksi edellytetään erityistaitoja, kuten räjähdeteraivausta, sotapoliiseja ja lääkin-tähenkilökuntaa. Mahdollisen avun vastaanottamista varten (Host Nation Support) on oltava tarvittava satama ja lentokenttä sekä kyky suojata niitä.

Niinpä yleiseen asevelvollisuuteen ja alueelliseen puolustukseen perustuvia järjestelmiä ryhdyttiin muuttamaan. Perusteellisimmat uudelleenjärjestelyt maavoimiinsa on tekemässä Latvia. Se on päättänyt siirtyä ammattiarmeijaan jo 2007. Päätös oli poliittisesti helppo, sillä Latviassa ei varusmiespalvelus koskaan päässyt irti neuvostojen rasiuksista ja asevelvollisuudesta luopumista tervehdittiin tyydytyksellä. Asiantuntijat ennustavat, että maalla tulee olemaan suuria vaikeuksia värvätä ammattisotilaita. Mistä löytyy 6000 ammattisotilaksi halukasta ilman varusmiespalveluksen mukanaan tuomaa pohjaa. Jos 60 miljoonaisessa Englannissa on vaikea värvätä riittävä määrä ammattisotilaita, niin miten se onnistuu piskuisessa Latvias-

sa. Sen tarkoituksena on korvata varusmiesjoukko yhtä suurella määrällä ammattisotilaita. Kuumentuhannen sotilaan palkkaraajojen löytyminen on melkoinen haaste puolustushallinnolle, etenkin kun edellisen puolustusministeri Valdis Kristovskin mukaan sotilaille on maksettava hyvin hyvän aineksen takaamiseksi. NATO-jäsenyyden edellyttämät muutokset tietävätkin Latvialle erityisen mielenkiintoisia haasteita. Se on ollut hitain kolmesta Baltian maasta puolustusvoimiensa kehittämisessä.

Virossa ei ammattiarmeija kelvannut kansalaisille

Virossa asiat menivät aivan toiseen malliin. Puolustusministeri Margus Hanson ja hänen edeltäjänsä Sven Mikser puhuivat viime vuonna kumpikin voimakkaasti ammattiarmeijan puolesta. Mutta niin puolustusvoimissa, mediassa kuin politiikan piirissä nousi voimakas mielipidetukemaan yleistä asevelvollisuutta. Erityisesti puolustusvoimissa tähän vaikuttivat Suomessa koulutetut upseerit. Viro säilyttääkin asevelvollisuuden hiukan supistettuna ja paikallispuolustus jää suojeluskunnan, Kaitseliitin, vastuulle. Toki Virossakin mennään ammatillisuuden suuntaan, mutta se rajoittuu pääasiassa olemassa olevaan ja jo nyt ammattisotilasta koostuvaan Scout-pataljoonaan. Pataljoonan tarpeisiin ollaan hankkimassa suomalaisia Paseja.

Liettuan ratkaisu on Viron ja Latvian välillä. Aluepuolustus siirtyy historiaan, ammatillisuutta lisätään ja asevelvollisuudesta jää rippeitä jäljelle. Näin maat uskovat pystyvänsä erilaisin menetelmin täyttämään NATO:n

vaatimukset kansainvälisiin tehtäviin kelpaavasta pataljoonasta. Ulkomaantehtävässä oleva pataljoona edellyttää itse asiassa kolmea pataljoonaa, joista yksi on operaatiossa, sen seuraaja on koulutuksessa ja edeltäjää kotiutetaan.

Oli kiintoisaa havaita, että tiukimmin ”pohjoismaiseen”, itse asiassa suomalaiseseen, ovat Baltiassa luottaneet upseerit, jotka olivat luoneet uransa supervalta-armeijoissa. Virolainen kenraali Ants Laaneots, entinen puna-armeijan panssaridivisioonan esikuntapäällikkö ja Liettuan puolustusvoimien komentaja, uransa Yhdysvaltojen armeijassa luonut kenraali Jonas Kronkaitis, pitivät pohjoismaisia oppeja omien maidensa puolustukseen paremmin sopivina kuin Brysselin viisauksia.

Ennen balttien NATO-jäsenyyden toteutumista niillä on edessä vielä monta ja mielenkiintoista haastetta. Supistetut vahvuudet merkitsevät myös ylijäämäaseita. Esimerkiksi Viro ehti ostaa Israelista 12 000 Galilrynnäkkökivääriä ja sai sittemmin Ruotsilta ja Yhdysvalloilta useita kymmeniä tuhansia käsiaseita. Kun sodan ajan puolustusvoimien vahvuus on 16 000, riittää jokaiselle soturille monta asetta. Maat, joka vielä joku vuosi sitten kyselivät aselahjoituksia etelästä, lännestä ja pohjoisesta, ovatkin kohta etsimässä luotettavaa vastaanottajaa muutamalle kymmenelle tuhannelle hyvin vähän käytetylle käsiaseelle.

Kaikkien kolmen maan puolustus on ollut ja jää myös NATO-maana hyvin maavoimapainotteiseksi. Merellä niillä on rajoitettu miinanraivauskyky, mihin tarkoitukseen ne ovat saaneet

kalustoa Saksasta. Lisäksi muita aluksia ovat lahjoittaneet Norja, Suomi ja Tanska. Kansallisten merivoimien lisäksi mailla on kansainvälisenä yhteisprojektina kehitetty yhteinen, lähinnä miinantorjuntaan tarkoitettu yksikkö BALTRON (Baltic Squadron). Saksalla on ollut hankkeessa hyvin vahva rooli, mutta on Suomenkin merivoimat lähettänyt kolmisen kertaa neuvonantajana BALTRONin koulutuksen tueksi.

NATOn hävittäjät päivystävät Baltiassa

Baltiassa ilmapuolustus tarkoittaa toistaiseksi lähinnä ilmavalvontaa. Tällä alalla Baltian maat ovat itse asiassa ihan oikeasti NATO-maita. Kun jäsenyys koitettiin, ne voitiin liittää NATOn tutkaverkkoon. Vuodesta 1997 alkaen oli kansainvälisen BALNET-projektin puitteissa maille kehitetty yhteinen tutkaverkko. Suomikin oli mukana verkon luomisessa ensin kansainvälisen työryhmän tarkkailijana. Konkreettisimmin hanketta tuettiin Viron kautta. Kun eteläinen naapurimme hankki kaukovalvontatutkan, pyydettiin ja saatiin Suomesta asiantuntija-apua hankintaprosessiin. Suomen tuki jatkui tutkan vastaanottotarkastuksen testilentoina, joita Suomen ilmavoimat lensi omissa ilmatilassamme: Etäisyys Kellaveressa 100 kilometriä Tallinnasta itään sijaitsevaan tutkaan kun ei ole pitkä.

Baltit pystyvät siis valvomaan ilmatilaansa, mutta siihen se sitten jääkin. Vain Liettuan ilmavoimilla on muutama L-39 suihkuharjoituskone, jotka voidaan jotenkuten aseistaa tykillä ja raketeilla. Mutta tunnistuslentoi-

hin ei koneesta ole apua, sillä sen nopeus ei riitä edes tavallisen suihkumatkustajakoneen tavoittamiseen.

Maiden ilmatilan koskematomuuden rauhan ajan valvonnasta (Air Policing) tehtiin pikapäätös NATOssa vain jokuunen päivä ennen maiden jäsenyyden toteutumista maaliskuussa 2004. Liittolaiset lähettävät vuorotellen hävittäjiään Baltiaan. Toiminnan aloitti Belgian ilmavoimat, kun neljä F-16 -hävittäjää ja satakunta henkilöä saapui hyvin lyhyellä varoituksella Liettuaan Sokliain lentokentälle. He viipyivät siellä kolme kuukautta, jonka jälkeen belgialaiset F-16 -hävittäjät korvasi vastaava tanskalainen kalusto. Seuraava jakso on brittien Tornadojen varassa. Järjestely on väliaikainen ja kestää maaliskuun loppuun 2006.

Baltian ilmatilan Air Policingin hoitaminen on erittäin epämieluisia NATO-liittolaisille. Osa niistä katsoo, ettei ympäri-vuorokautinen hävittäjäpäivystys ole edes tarpeellista. Norjalainen upseeri kysyi syyskuussa balteilta, haluatteko, että NATOssa on sen takia kriisi joka kolmas kuukausi. Balttien mielestä ei voi olla liittokunnalle ongelma pitää Baltiassa neljää hävittäjää, joita niillä on Euroopassakin toista tuhatta. Air Policing on heidän mielestään tässä vaiheessa ainoa konkreettinen hyöty, jota voidaan NATOon liittymisestä kansalle osoittaa.

Tässä yhteydessä on niin Baltiassa kuin muidenkin NATO-maiden piirissä heitetty ajatuksia, eivätkö Ruotsi ja Suomi naapurimaina voisi tarvittaessa käydä Baltian ilmatilassa JAS-39 Gripenillä tai F-18 Horneteillaan; Huolehtiihan eteläs-

varmaa on, että suomalaiset saavat lähivuosina toisenkin kerran selittää, ettemme voi noin vain lähettää koneitamme tunnistuslennoille Baltian ilmatilaan.

sä Italiakin naapurinsa Slovenian ilmatilasta. Erona on vain se, että Italia on NATO-maa, mutta me emme. Mutta varmaa on, että suomalaiset saavat lähivuosina toisenkin kerran selittää, ettemme voi noin vain lähettää koneitamme tunnistuslennoille Baltian ilmatilaan.

Baltiassa on pohdittu omien hävittäjien hankkimista joko yhdessä tai erikseen. Siihen ei ole realistisia mahdollisuuksia. Vaikka maat käyttävätkin suhteellisesti runsaasti rahaa puolustukseen, kaksi prosenttia bkt:stä, se ei ole paljon euroissa tai dollareissa kun kansantaloudet ovat kovasti pieniä. Esimerkiksi Viron koko puolustusbudjetilla saisi ehkä 3-4 Hornetia, mutta siinä se koko budjetti menisikin.

Ennen balttien NATO-jäsenyyttä sanottiin kestävän 10 vuotta, ennen kuin ne ovat täysin "NATO-kelpoisia". Kahden prosentin bruttokansantuoteosuuden eurot ja dollarit ovat kuitenkin pientä peliä, kun hankitaan uutta kalustoa. Nyt siitä lisäksi pitää maksaa, kun aiemmin ulkoa tullut apu tuli lahjoituksena. Viron, Latvian ja Liettuan puolustusvoimilla riittää lähivuosina haasteita.



Laiva- ja korroosionestomaalit

Oy International Paint Ab

Malmarintie 20, 01300 VANTAA

Puh. 0207 501 501

Fax. 0207 501 507

www.international-marine.com



**Suomen Puolustusvoimatkin luottaa
OFA-liiukeesteketjuihin**

OFA Oy Ab, PL 16, 32201 LOIMAA
Puh. 020 144 2360, Fax 020 144 2379

www.ofachain.net

Euroopan unionin Puolustusvirasto

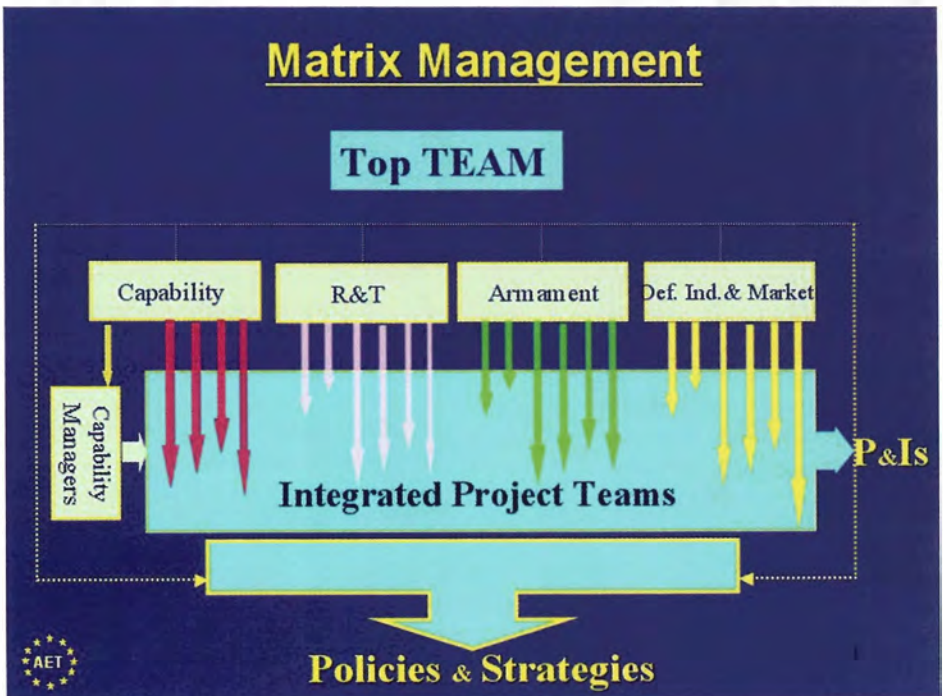


EU:n konventti ja siitä syntynyt perustuslaillisen sopimuksen ehdotus oli harvinaisen yksimielinen yhden ehdotuksen suhteen: Eurooppa tarvitsee uuden puolustusmateriaali-, tutkimus- ja voimavara-
viraston. Viraston tehtäväksi on määritelty marraskuun 2003 yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvostossa jäsenvaltioiden sotilaallisia voimavaroja koskevien tavoitteiden määrällinen ja laadullinen arviointi, eurooppalaisen puolustusmateriaalialan yhteistyön edistäminen ja tukeminen, puolustusalan teollisen ja teknologisen perustan vahvistaminen sekä puolustusteknologian alan tutkimuksen tukeminen ja koordinointi.

Jukka Juusti

Kirjoittaja on insinööriprikaatikenraali ja AET:n jäsen

Jäsenvaltioiden yksimielisyys tämän tavoitteen suhteen oli niin suuri, että käytännössä ei jääty odottamaan perustuslaillisen sopimuksen hyväksymistä vaan viraston perustamiseen ryhdyttiin välittömästi. Solanan alaisuuteen perustettiin viraston perustamista valmistelemaan työryhmä Agency Establishment Team (AET), johon valittiin pieni määrä asiantuntijoita jäsenvaltioista (12 henkeä). AET:n toiminta alkoi



16.02.2004 ja se johti jo 14.06. viraston perustamiseen niin sanotun jäsenvaltioiden yhteisen kannan (Joint Action) hyväksymisen myötä. Tämä asiakirja loi juridisen perustan ja puitteet viraston toiminnalle. Viraston perustamisen osalta käytiin kiistaa minimalistisen ja runsaamman lähestymistavan suhteen. Varovaisen aloittamisen kannattajat korostivat verkostoitumisen tärkeyttä ja ehdottivat aloittamista vain noin 20 hengen viraston voimin. Toinen ääripää näki vasta noin 300 virkamiehen viraston olevan järkevän kokoinen toiminnan aloittamiseen. Kompromissi löytyi näiden kahden vaihtoehdon välistä ja viraston rekrytointitavoite on 80 henkeä vuoden 2005 kesään mennessä. Kunnianhimoisena tavoitteena on se, että virasto olisi toimintakykyinen jo vuoden 2004 loppuun mennessä, tosin tässä vaiheessa EDA:ssa tulee olemaan töissä vain 26 henkeä.

Suomi on jo Amsterdamin sopimusneuvotteluista lähtien kannattanut puolustusmateriaaliyhteistyön tiivistämistä osana EU:n kriisinhallintakyvyn kehittämistä. Puolustusmateriaaliyhteistyötä on Euroopassa toteutettu erilaisten maaryhmittymien kesken. Tällaisia ovat mm. Britannian, Ranskan, Italian, Saksan, Ruotsin ja Espanjan kesken sovittu Letter of Intent-järjestely sekä materiaalian yhteistyöjärjestö OCCAR, johon kuuluvat Saksa, Ranska, Britannia, Italia ja Belgia sekä tulevaisuudessa myös Espanja. Suomi on ollut mukana 19 maata käsittävässä Länsi-Euroopan puolustusmateriaaliyhteistyössä (WEAG), joka ei merkittävyydeltään vastaa kahta em. järjestelyä. Lisäksi WEAG

on tarkoitus lakkauttaa vuoden 2004 lopussa ja siirtää mahdolliset elinkelpoiset osat EDA:n yhteyteen. Tulevalle virastolle kaavailuista tehtävistä käy ilmi, että kyseessä ei tule olemaan pelkästään puolustusmateriaalikeskittynyt järjestely. Virastolla tulee olemaan erittäin merkittävä rooli unionin sotilaallisen kriisinhallintakyvyn kehittämisessä. Sen johtokunta kokoontuu myös puolustusministerikokouksessa, mikä korostaa myös viraston poliittista merkitystä.

Tällä hetkellä näyttää todennäköiseltä, että eurooppalaiset maat eivät ole halukkaita investoimaan puolustussektoriinsa merkittävästi nykyistä enemmän voimavaroja. Lisäksi on erittäin selvää, että 24 EU:n jäsenmaata käyttävät panostuksensa puolustussektorille ilman koordinaatioita ja yhteistyötä. Kärjistäen voidaan sanoa että esim. ohjusjärjestelmän valmistajalla voi EU:ssa olla 25 erillistä asiakasta, joista jokainen vaatii järjestelmään oman modifikaationsa. Vastaavasti Yhdysvalloissa, jossa kokonaispanostus BKT-mittarilla mitattuna on yli kaksinkertainen verrattuna koko EU:n vastaavaan, ohjusjärjestelmällä on vain yksi asiakas. Tutkimuksen ja tuotekehityksen alueella epäsuhta on vielä huomattavampi. USA käyttää (koordinoidusti) yli neljä kertaa enemmän T&K-rahoitusta kuin Eurooppa. EU:ssa panostus on lisäksi käytännössä täysin koordinoimatonta. Lisäksi Euroopalta on toistaiseksi puuttunut pitkän aikavälin visio ja tavoite voimavarojensa kehittämisen suhteen. Näihin puutteisiin ja epäkohtiin EDA:n toivotaan tuovan selvän parannuksen.

Miten EDA:n sitten ajatellaan tulevaisuudessa toimivan, ja miksi sen pitäisi onnistua niin paljon paremmin kuin aiemmat toimijat. Ainakin lähestymistapa on aiempaan verrattuna erilainen. Ensimmäistä kertaa suorituskyvyn puutteita yritetään paikata eurooppalaisella tasolla ensin analysoimalla voimavaro- puutteet, ja sen jälkeen yritetään ratkaista ongelma käyttämällä viraston kaikkien eri toimialueiden keinovalikoimaa. Tarkoituksena on koota ongelman ratkaisemiseksi integroitu projektitiimi, jossa ovat edustettuina viraston eri toimialueet (kuva 1 Matrix Management). Projektitiimin puitteissa on tarkoitus kehittää toimenpiteet ongelman ratkaisemiseksi. Kuten viraston toimintakuvasta näkyy virasto voi tuottaa kahdenlaisia tuloksia: Policies and Strategies tai sitten konkreettisia ratkaisuja projektien ja ehdotusten muodossa (P&Is).

Viraston varsinainen budjetti on rajoitettu eikä anna mahdollisuuksia laajoihin projekteihin. Tämän vuoksi viraston työkalupakkiin kuuluu mahdollisuus perustaa projekteja jäsenvaltioiden tärkeiksi kokemille alueille. Hankeprojekteja voivat olla esim. laajan kumppanuuden projektit, joihin periaatteessa osallistuvat kaikki EU-maat. Nämä hankkeet rahoitettaisiin sitten erillisestä ohjelmasta bruttokansantuotteen mukaisin jäsenmaksuosuuksin. Tämä lähestymistapa tulee kyseeseen lähinnä koko EU:n kat-



tavien projektien osalta (esim satelliittiteknologia) ja edellyttää laajaa yksimielisyyttä.

Käytännössä laajan yksimielisyyden löytäminen kaikkien jäsenmaiden kesken on vaikea tehtävä, varsinkin kun yksimielisyyteen liittyy rahoitusvelvollisuus. Tämän vuoksi EDA:lle on annettu mahdollisuus perustaa myös ns. rajoitetun kumppanuiden projekteja. Tämä malli toimii siten, että halukkaiden maiden yhteenliittymä voi perustaa projektin viemään eteenpäin tärkeäksi kokemaansa asiaa, ja johtokunnan päätöksellä kyseinen projekti otetaan EDA:n projektiksi. Projektin rahoittaminen ja osallistumissäännöt jätetään projektiin osallistuvien päätettäväksi. Kyseessä on siis varsin joustava malli, jolla yhteistyöhön halukkaille maille annetaan mah-

dollisuus toimia EU:n sateenvarjon alla. Etuna on tällöin se, että ei enää tarvitse luoda monimutkaisia yhteistyösopimuksia eri jäsenvaltioiden kesken, ja kaikki osallistujat voivat lähettää edustajiaan työskentelemään EDA:n puitteissa samanlaiseen juridiseen asemaan. On myös esitetty arvioita, että eurooppalaisiin yhteisprojekteihin on helpompi saada rahoitus kuin puhtaasti kansallisiin hankkeisiin.

Euroopan Unionin puolustusviraston EDA:n tarkoituksena on käyttää niukat kansalliset puolustusbudjetit entistä tehokkaammin hyödyksi paikkaamaan EU:n todettuja voimavaro- puutteita. Nähtäväksi jää kuinka hyvin tässä kunnianhimoisessa tavoitteessa onnistutaan. Kyseessä on myös EU:n ja Yhdysvaltain välinen kilpailutilanne, joka

luo oman jännitteensä tähän EU:n yritykseen. Tulevan viraston kohtalo ja mahdollinen menestyminen ratkaistaan muutaman ensimmäisen toimintavuoden aikana. Ilman ensimmäisten vuosien konkreettisia onnistumisen elämyksiä virastolla ei ole tulevaisuutta, mutta vastaavasti onnistumisten myötä EDA:n tulevaisuus voi olla hyvinkin valoisa. Ennustaminen on aina vaikeaa ja erityisesti tulevaisuuden ennustaminen, mutta meillä eurooppalaisilla on hyvä syy toivoa EDA:n onnistuvan vaikeassa tehtävässään.



Kulta- ja kellosepäalan erikoisliike
J.A.Tarkiainen Oy
Perustettu 1918 Viipurissa

Antiikkihopea sekä antiikkikorut
Arviointipalvelu
Yrityslahjat
Yrityslahjojen suunnittelu ja valmistus
Koru- ja hopeaesineet, kellot
Palkinnot, mitalit
Kaikki alan korjaukset


TARKIAINEN
Mikonkatu 3, 00100 HELSINKI
Puh. 686 0430 Fax 656 015

Kiitämme asiakkaitamme ja yhteistyökumppaneitamme kuluneesta vuodesta, sekä toivotamme

HYVÄÄ JOULUA

JA

ONNEA VUODELLE

2005

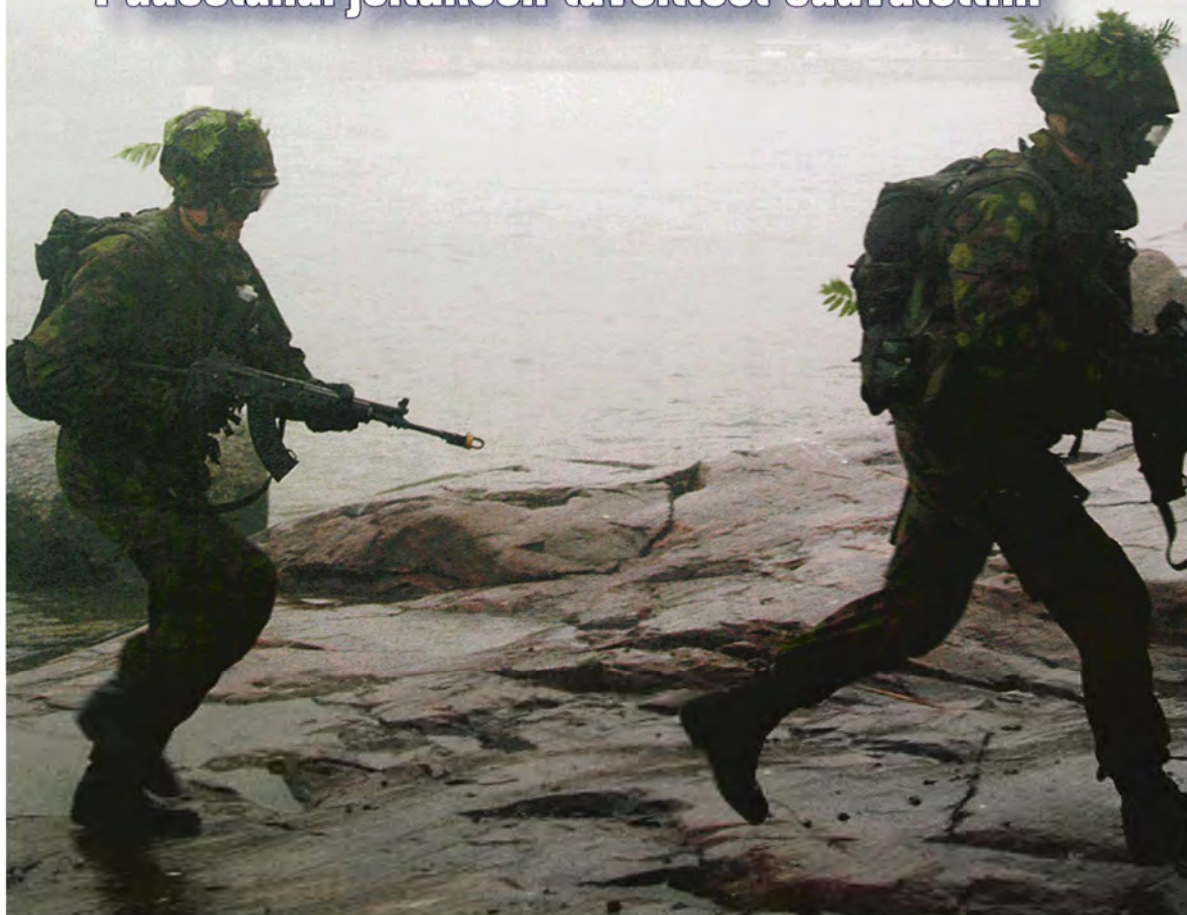


Advanced Solutions
www.patria.fi

Patria Advanced Solutions Oy
Defence Solutions
Naulakatu 3, 33100 Tampere
Puh. 020 4691
Fax: 020 469 2691
defence.solutions@patria.fi

2004
Aalto

Pääsotaharjoituksen tavoitteet saavutettiin



Puolustusvoimien pääsotaharjoitus Aalto 2004 toteutettiin 7.–17. kesäkuuta. Harjoituksen päämääränä oli puolustusjärjestelmämme strategisen iskun ennaltaehkäisy- ja torjuntakyvyn testaaminen ja kehittäminen ja sen painopiste oli meripuolustuksessa. Harjoituksen johtajana toimi merivoimien komentaja.

Aalto-harjoitus toteutettiin kaksivaiheisena harjoituksena pääosin Etelä-Suomessa siten, että merellisen toiminnan painopiste oli ensimmäisessä vaiheessa Saaristomerellä ja toisessa vaiheessa Suomenlahdella.

Harjoituksen päämäärä ja tavoitteet saavutettiin hyvin. Harjoituskokonaisuus mahdollisti kaikkien puolustushaarojen osallistumisen mielekkäällä ta-



Rannikkojääkärit tekivät maihinnousun Klippanille osana yleisöpäivän ohjelmaa.

yhteistyötä”, totesi harjoitusta johtanut merivoimien komentaja, kontra-amiraali Hans Holmström.

Joukkojen merikuljetukset perille ongelmitta

Ensimmäisen viikon tärkein koulutustapahtuma oli Ahvenanmaan puolustukseen tarkoitettujen joukkojen kuljetukset. Harjoitustilanteessa joukkoja ei viety Ahvenanmaalle, vaan kuljetuksia harjoiteltiin Naantalista Hankoon ja Hangosta Poriin. Saaristomerren Meripuolustusalue johti kuljetukset, ja niihin liittyen harjoiteltiin yhteistoimintaa merellä Länsi-Suomen Merivartioston, Vartiolentolaiiveen ja Saaristomerren Merenkulkupiirin kanssa. Turun- ja Porin Sotilaslääni suojaasi merivoimien joukkojen keskittämistä ja kuljetusten lastaamista Naantalista ja Porin satamissa. Satakunnan Lennosto valvoi alueen ilmatilan ja oli valmis suojaamaan kuljetukset hävittäjäkalustolla. Lisäksi Turun alueen poliisi ja pelastuslaitos osal-

listuivat joukkojen keskityskuljetusten ja lastausten suojaamiseen liikenteen ohjauksella ja varautumisella sekä informoimalla kansalaisia.

Kuljetukset onnistuivat suunnitelmien mukaan ja samalla niiden yhteydessä testattiin satamien valmiussuunnitelmia yhteistyössä satamaviranomaisten kanssa.

Viranomaisyhteistyöstä hyviä kokemuksia

Eräs Aalto 2004 -harjoituksen pää tavoitteista oli puolustusvoimien ja raja- ja siviiliviranomaisten yhteistoiminnan kehittäminen. Rajavartiolaitoksen lisäksi harjoitukseen osallistuivat Merenkulkulaitos, usean kunnan alueella poliisi- ja pelastusviranomaiset sekä Helsingin, Vaasan, Turun, Hangon, Inkoon, Kotkan ja Haminan satamaviranomaiset. Saaristomerren ja Suomenlahden merivartiostojen kanssa yhteistoiminta painottui meriliikenteen suojaamiseen ja alustarkastuksiin. Siviiliviranomaisten

valla meripuolustuksen kannalta keskeisten ja laajaa yhteistoimintaa edellyttävien operaatioiden harjoitteluun. Yhteistoiminta eri puolustushaarojen johtoportaiden välillä ja siviiliviranomaisten kanssa koettiin tulokselliseksi sekä puolustushaara- että alueellisella tasalla.

”Aalto-harjoituksen olennaisia opetuksia oli, että merenkulun ja meriliikenteen turvaajat tarvitsevat entistäkin tiiviimpää



Kontra-amiraali Hans Holmström tarkastamassa harjoitusjoukkoja. Karjalan Lennoston komentaja, eversti Hannu Karjalainen kertoo tukeutumisyjärjestelyistä Holmströmille ja kommodori Timo Junttilalle.



Laivapalo saatiin taltutettua Hietasan satamassa. Hietasan satamassa tiistaina 15.6. järjestetyn viranomaisyhteistyöharjoituksen päämääränä oli testata satama-alueella toimivien organisaatioiden kriisivalmiuskykyä ja yhteistoimintavalmiutta.

kanssa testattiin satamien käyttöä ja meriliikennejärjestelyjä poikkeusoloissa. Lisäksi sotilaskotisaret harjoittelivat poikkeusolojen sotilaskoti- ja kanttiinotoimintaa Aalto 2004 -harjoituksessa. Yhtä laajasti ja monipuolisesti ei viranomaisyhteistyötä ole aiemmin puolustusvoimien pääsotaharjoituksissa testattu. Onnistunut viranomaisyhteistyö

olikin harjoituksen parasta antia ja yhteistoiminta painottui paikalliselle tasalle.

Meriliikenteen suojaaminen on noussut yhdeksi merivoimien päätehtävistä. Aalto-harjoituksessa meriliikenteen suojaamisen harjoittelulla oli suuri painoarvo. Siihen liittyvät läheisesti yhteistoimintaviranomaisten kanssa harjoiteltavat kauppa-alustarkas-

tukset ja satamien suojaaminen. Viennistä ja tuonnista riippuvainen yhteiskunta tarvitsee turvallisia meriväyliä ja suojattuja satamia. Kansainvälisen tilanteen muutokset heijastuvat meille nopeasti ja näkyvät kauppojen hyllyillä, huoltoasemilla tai palveluiden saatavuutena. Puutteellinen meriturvallisuus nostaisi esimerkiksi rahti- ja matkustajalusten vakuutusmaksuja, ja kallistaisi näin kriisiaikoina elämistä entisestään.

Läntisen Maanpuolustusalueen joukot ovat lähteneet ennakkoluulottomasti rakentamaan harjoitusaiheita, joiden painopiste toisella viikolla oli yhteistoiminnassa siviiliviranomaisten kanssa kohteiden suojaamisessa sekä palo- ja pelastustoiminnassa pääkaupunkiseudulla. Erikoistilanne Espoon Keilaniemessä, saaristoetsintä





Laiva piiloon!

Hurjaa menoa Espoon Keilaniemessä

Aalto 2004 -harjoituksen yleisöpäivä 12. kesäkuuta keräsi sateisesta säästä huolimatta runsaasti yleisöä.

kaatin keskitysmarskien suunnittelu ja erinomainen toteuttaminen ovat hyvä esimerkki poliisin kanssa tehtävästä yhteistyöstä.

Sotaharjoituksen johdon esikunta Merivoimien komentajan apuna

Sotaharjoituksen johdon esikunta (SHJE) toimi Merivoimien komentajan apuna harjoituksen käytännön johtamisessa. Sotaharjoituksen johdon esikunnan

Suomenojalla ja alueen eristäminen Vuosaaren satamassa olivat hyvin tilanteeseen sidottuja ja usean viranomaisen yhteistoimintaa vaativia harjoitteita.

Itäisellä Maanpuolustusalueella valmiusprikaati toteutti voimannäyttöharjoituksen Valkealan-Kouvolan-Haminan alueella. Taisteluharjoitusvaiheeseen liittyi kohteiden suojaaminen ja yhteistoiminta muiden puolustushaarojen sekä siviiliviranomaisten kanssa. Karjalan Pri-



keskeiset tehtävät olivat peli- ja maailtoiminnan johtaminen, harjoitusjoukkojen tilanteen seuraaminen ja ylläpito sekä keskitysmarssien koordinointi ja ympäristövalvonta. Ulospäin näkyvin osuus oli tiedotus- ja vierailukeskus, joka vastasi harjoituksen tiedotustoiminnasta ja vierailujen järjestelystä. Tiedotuksen pääteemoina olivat suomalainen asevelvollisuus, meriliikenne ja sen suojaaminen.

Harjoituksen tiedottaminen onnistui hyvin. Harjoituksesta uutisoitiin lähes päivittäin television uutislähetyksissä ja valtakunnallisissa sanomalehdissä. Harjoitukseen tutustuttiin myös selvästi aikaisempaa enemmän Internetin kautta ja käynnejä harjoitussivuilla oli harjoituksen aikana 163 000. Tiedotus- ja vierailukeskus vastasi myös pääsotaharjoituksen yleisöpäivän järjestelystä. Yleisöpäivä suunniteltiin ja toimeenpantiin hyvässä yhteistyössä Helsingin kaupungin kanssa osana Helsinki Päivää. Yleisöpäivään tutustui arvion mukaan 9 000 ihmistä.

Kansikuvan teksti kokonaisuudessaan:

Erikoisjoukot harjoittelivat kauppaaluksen tarkastusta. Harjoituksessa sotilaspoliisit ajoivat nopeakulkuisilla veneillä laivan kylkeen ja kiipesivät ylöspäin toistakymmentä metriä heiluvia köysitikkaita pitkin. Sotilaspoliiseja nousi laivan kannelle kaksi ryhmää ja erikoisuutena oli myös ”erikoiskoira Jorkki”. Koiran kouluttaja ylikersantti Tapio Koiviston mukaan koira on erittäin kokenut aseiden ja räjähdysaineiden etsinnässä. Isäntä ja Jorkki ovat palvelleet muun muassa Kosovossa.



Meripelastusnäytös Etelä-Satamassa oli jännittävää katsottavaa.



Suomenlahden Meripuolustusalueella Aalto huipentui

VOIMANNÄYTTÖÖN 2004 Aalto

Aalto 2004 -harjoituksessa puolustusvoimien pääsotaharjoitus oli ensimmäistä kertaa merivoimien johtovastuulla. Nyt oli mahdollista harjoitella Suomen puolustamista merellisestä näkökulmasta, painopisteen ollessa rannikolla ja merellä. Suomenlahden Meripuolustusalueella (SIMepa) oli näin ollen syy erityisen tarkkaan valmistautumiseen, koska olihan harjoituksen painopiste loppuvaiheessaan SIMepan vastuualueella.

”Ensimmäistä kertaa vuosi-

kausiin meillä oli mahdollisuus järjestää suurilla kokoonpanoilla näin pitkä ja rasittavuudeltaan todentuntuinen harjoitus” toteisi tyytyväisenä Suomenlahden Meripuolustusalueen komentaja kommodori Antero Karumaa.

Aallon valmistelut alkoivat SIMepalla lähes vuosi ennen ”H-hetkeä”. Perusteiden saamisen jälkeen alkoi harjoituskokonaisuuden läpivieminen. Tämä käsitti useita valmistavia harjoituksia kuten koulutusjärjestelmän, henkilöstöjohtamisen, kriisitilanteen sekä materiaali- ja logistiikka

harjoittelua ja ongelmakohtien ratkaisuja. Viestiyhteydet, niiden valmistelu sekä johtamisedellytysten luominen tilojen suhteen toteutettiin teknisenä harjoituksena ja rakennusprojektina, joka mahdollisti SIMepa:n esikunnalle uusien johtamistilojen käyttöönoton. Ennen varsinaista pääsotaharjoitusta tilannetta elätettiin tilannepelissä ja sotapelissä valmiusharjoituksena. Tällöin tarkastettiin keskushallintotasan yhteistyön toimivuus ja Merivoimien keskeisimmät alueelliset johtoportaat strategisen

iskun torjunnan kannalta sekä Pääesikunnan ja alajohtoportaiden väliset yhteistyökysymykset. Itse pääsotaharjoitus, Aalto, alkoi 7.6. ja kesti 17.6 asti. Tämän jälkeen alkoi analysointi- ja raportointijakso, joiden tuloksia hyödynnetään tulevaisuudessa.

Harjoituksen rakenne oli kaksivaiheinen. Ensimmäisessä vaiheessa 7.–11.6. painopiste oli Saaristomerellä ja 12.6. painopiste siirtyi Suomenlahdelle SLMepan vastuualueelle. Tärkeimpinä teemoina olivat meriliikenteen suojaaminen ja strategisen iskun ennaltaehkäisy. Harjoituksessa tämä toteutettiin alueellisen koskemattomuuden valvontana ja turvaamisena; kohteita suojattiin, joukkoja perustettiin ja koulutettiin, sekä toteutettiin ammuntoja. Erillisinä harjoituksina toteutettiin kauppa-aluksen tarkastustoimintaa ja merenkulun suojaamista. Muita harjoituskohteita oli alustusten vastaanoton harjoittelu, voimannäyttöharjoitus ja voimankäytön säännösten joustavan käytön harjaannuttaminen sekä tuli-iskujen jälkeisten toimenpiteiden harjoittelu. Kaikessa harjoitustoiminnassa otettiin huomioon ympäristöhaittojen minimointi ja harjoituksesta tiedottamiseen panostettiin aiempia harjoituksia enemmän.

Joukkoja SLMepalla oli yli 1600, joista kantahenkilökunnan osuus oli noin 270, reserviläisten 760 ja varusmiesten 570 henkilöä. Alusyksiköt operoivat koko SLMepan vastuualueella, maa-joukkojen painopiste oli Upin-



Puolustusvoimain komentaja, amiraali Juhani Kaskeala tarkasti BUK-patterin Upinniessä.

niemen, Porkkalanniemen ja Inkoon saariston alueella, lento-toiminnan Upinniemen ja Barön välisellä alueella. Harjoitettavina joukkoina oli lähes kaikki SLMepan alaiset SA- joukot sekä useita erillisiä joukkoja aina yksittäisiin aluksiin asti. Maajoukkoihin kuului rannikkotykiistö-, valvonta-, ilmatorjunta-, sotilaspoliisi-, ja tukijoukkoja sekä ohjusyksiköitä. Merellä toimivat miina-

laivat, ohjusveneeet, miinalautat ja kuljetusaluskalusto. Lento-toimintaan osallistui Hawk- ja Hornet-kalustoa, helikoptereita ja valvontakoneita.

Yksi Aallon tärkeimmistä päivistä SLMepalle oli voimannäyttöharjoitus 15.–16.6. Tällöin haluttiin osoittaa vastustajalle puolustuskykyä ja -halua. Voimannäytössä yhdistyivät saman vuorokauden aikana tavoitteena



Miinalaiva Uusimaa

olleet harjoituskokonaisuudet, joissa keskeistä oli yhteistyö eri harjoitusjoukkojen kanssa. Tehävänä oli Haminasta Inkooseen matkanneen tärkeän merikuljetuksen suojaaminen. Suojattavaa alusta kuvasi merentutkimusalus Aranda. Harjoituksessa yhdistyivät merikuljetuksen suojaamisen lisäksi alustarkastukset, ammunnat, saaristoetsintä yhteistyössä puolustushaarojen ja merivartioston kanssa sekä satama-alueen eristäminen, jossa yhteistyössä olivat lisäksi mukana poliisi ja pelastuslaitos. Vuorokautteen oli nivottu kaikkiaan 15 eri harjoitusta yhdeksi kokonaisuudeksi 11 eri joukolla. SImepa:n esikunnassa olivat yhteistoimintaa harjoittamassa merenkulkulaitoksen edustajat sekä merivar-

tioston ja ilmatorjunnan yhteysupseerit.

Aallon toinen tärkeä case oli ilmapuolustuksen kokonaisjärjestelyjen toteuttaminen. Aallon painopisteen siirtymisen myötä siirtyi myös merkittävä määrä ilmatorjuntajoukkoja Upinniemeen, jolle oli järjestetty maalitoimintaa runsaasti. Samoihin maalilentoihin pääsivät harjoittelemaan myös merellä toimineet alusosastot. Puolustusvoimien komentaja Juhani Kaskela tarkasti tällöin Upinniemessä olleen BUK-patterin.

Harjoitus onnistui SImepan osalta hyvin ja tavoitteet saavutettiin. ”Sääolosuhteet olivat välillä todella haastavat, mutta siitä huolimatta joukkojen toimintakyky pysyi hyvänä”, kommentoi

harjoituksen jälkeen meripuolustusalueen komentaja kommodori Antero Karumaa. Hän oli myös tyytyväinen harjoitusturvallisuuteen ja ympäristöhaittojen ehkäisyyn, valituksia ei juurikaan tullut, vaikka toimintaa oli tiheästi asutuilla alueilla. ”Myös yhteistyössä eri tahojen kanssa on otettu aimo harppaus eteenpäin”, Karumaa arvioi.

Uhkakuva on muuttunut laajamittaisen miihinousuhyökkäyksen torjunnasta asymmetrikkiseksi sodankäynniksi ja sotilaalliseksi painostukseksi. Miten SImepa toimii harmaassa tilanteessa, jossa ei ole vihollista, mutta silti uhka kansakuntaamme kohtaan on todellinen ja meidän tulee osoittaa valmiutta, päättäväisyyttä ja torjuntakykyä ja ennen kaikkea turvata yhteiskunnan elintärkeiden meryhteyksien häiriötön toiminta. Harmaalla on monia sävyjä, joihin vastaaminen on haastavaa. Ylireagointi on poliittisesti vaarallista kansainvälisen median tarkkaillessa jokaista liiketämme, toisaalta emme saa antaa vastustajan yllättää itseämme ja olla ratkaisevassa kohdassa myöhässä. Näihinkin kysymyksiin Aalto antoi monia vastauksia ja vahvisti, että Suomenlahden Meripuolustusalue on edelleen vahva merelle.

Teksti: Pasi Leskinen





Varusmieskoulutus rajavartiolaitoksessa nyt ja huomenna

Sissi- ja tiedustelutoiminnan juuret ovat syvällä kansojen historiassa. Suomalaisittain tarkasteltuna sissitoiminnan historia kulminoituu eräällä tavalla menestyksekkäisiin mottitaisteluihin. Taistelutavan peruslähtökohtana ovat olleet mahdollisimman suuret viholliselle aiheutetut tappiot mahdollisimman pienin omin resurssein ja tappioin.

Urpo Riissanen

Kirjoittaja on kapteeni ja rajajääkärikomppanian päällikkö

Sissi- ja tiedustelutoiminnan menestyksekkäs toteuttaminen on edellyttänyt jatkuvaa kehitystyötä ja eri aikakausien mukaisiin uhkakuviin perustuvaa organisaatioiden kehittämistä. Nykymuotoinen, jo kuusi vuosikymmentä kestänyt kehityssuunta, muuttuu vuoden 2008 loppuun mennessä.

Puolustuspoliittinen selonteko avaa uusia mahdollisuuksia

Uusi puolustuspoliittinen selonteko määrittelee rajavartiolaitoksen roolin sotilaallisen maanpuolustuksen osana. Rajavartiolaitoksen (RVL) sotilaalliseen maanpuolustukseen kuuluvia perusjärjestelyjä ei tulla muutta-



maan. Rajavartiolaitos osallistuu edelleenkin valtakunnan puolustukseen ja on osa Suomen puolustusjärjestelmää. Valtakunnan puolustamiseen liittyvä rajavartiolaitoksen puolustus suunnittelu ja -valmistelut toteutetaan kiinteässä yhteistoiminnassa puolustusvoimien kanssa. Rajavalvonnan ja rajatarkastusten yhteydessä RVL valvoo Suomen alueellista koskemattomuutta koskevien säännösten noudattamista niin maalla, merellä kuin ilmassakin. Sotilaallisen voimankäytön ennaltaehkäisyssä ja torjunnassa rajajoukkojen käytössä korostuvat alueellisen koskemattomuuden valvonta ja vastaterikoisjoukkotoiminta.

Suurimmat muutokset tapahtuvat sodan ajan joukkojen kokoonpanoissa ja vahvuuksissa sekä käyttöperiaatteissa ja sotatarvustuksessa. Tavoitteena on rajajoukkojen suorituskyvyn parantaminen. Rajajoukkojen kyky erikoisjoukkojen torjuntaan, tiedusteluun, aktiiviseen sissitoimintaan ja erikoisjoukkotoimintaan parannetaan kehittämällä joukkojen liikkuvuutta, suojavälineistöä, johtamisedellytyksiä ja tiedusteluvälineistöä. Tuntuvin muutos reservien osalta on niiden määrän väheneminen nykyisestä hieman yli 22 000 sotilasta 8 500 sotilaseen.

Tällä on vaikutuksensa myös rajavartiolaitoksen antamaan varusmieskoulutukseen. Koulutus tullaan keskittämään nykyisestä neljästä koulutuskeskuksesta kahteen koulutuskeskukseen.

Varusmieskoulutus RVL:ssä tänään

Rajavartiolaitoksessa varusmieskoulutusta annetaan neljällä eri paikkakunnalla; Lapin rajavartiostossa Ivalossa, Kainuun rajavartiostossa Kajaanissa, Pohjois-Karjalan rajavartiostossa Ontolassa sekä Raja- ja merivartiokoululla Immolassa. Rajavartiolaitoksen antama varusmieskoulutus on fyysisesti ja henkisesti vaativaa, sillä päämääränä on tuottaa erittäin itsenäisiin ja raskaisiin tehtäviin kykeneviä sissi- ja tiedustelujoukkoja. Lähtökohdiana on, että kaikki koulutettavat kuuluvat palveluskelpoisuusluokkaan A. Saapumiserässään rajavartiolaitukseen astuu palvelukseen hieman alle 500 varusmiestä. Naisten vapaaehtoista asepalvelusta suorittaville koulutusta annetaan Pohjois-Karjalan rajavartiostossa. Heidän maksi-

mimääränsä saapumiserässään on 10 naista.

Rajavartiolaitoksen varusmiesyksiköissä annetaan kuuden kuukauden (miehistötehtävät), yhdeksän kuukauden (lääkintämiehet) ja 12 kuukauden (ryhmänjohtajat ja kokelaat) koulutusta. Jokaisessa rajajääkärikomppaniassa pidettävälle aliupseerikurssille, joista keskimäärin seitsemän oppilasta/komppania komennetaan RUK:uun, valitaan 30-35 oppilasta. Halukkaita on yleensä lähes puolet enemmän, joten kilpailu johtajakoulutukseen on suhteellisen kova. Lisäksi osalle miehistöä ja johtajia annetaan tarkka-ampuja-, ilmatorjuntakonekivääri-, moottorikelkka-, telakuorma-auto-, maastomoottoripyörä- ja lääkitämies- sekä lääkitäaliupseerikoulutusta.

Koulutus tapahtuu suurelta osin maastossa eli 6 kuukautta palvelevilla on yleensä yli 50 (yön yli kestävä) maastoharjoitusvuorokautta. Pisimmät yhtäjaksoiset maastoharjoitukset kestävät 8-9 vuorokautta. Nämä harjoitukset ovat usein mieleenpainuvimpia fyysisen ja psyykkisen vaativuutensa johdosta. Moni käy näissä harjoituksissa kuntosaa ja henkisen kestämyksensä ääri rajoilla. Siinä vaiheessa, kun yksittäisen taistelijan ääri rajoja on saavutettu, voimaa on haettava ryhmähengestä. Ryhmähengettä ja -kiinteyttä pyritäänkin tietoisesti kasvattamaan jo palveluksen alkupäivistä alkaen, sillä ryhmä on se yksittäinen kokonaisuus, jossa tulos sissi- ja tiedustelujoukoissa tehdään.

Rajavartiokoulutus on myös osa varusmieskoulutusta. Rajavartiokoulutuksella varusmiehet perehdytetään valtakunnan ra-



jojen vartiointiin ja valvontaan. Rajavartiokoulutuksen kesto on 1–2 viikkoa. Rajavartiokoulutus perustuu niihin joukkotuotantovaatimuksiin, joita alueelliset johtoportaat ovat määritelleet. Koulutuksella tähdätään myös siihen, että rajajoukot voidaan määrätä palvelukseen muissakin poikkeustilanteissa kuin sotilallisen kriisin uhatta.

Varusmieskoulutus RVL:ssä huomenna

Tulevaisuus on avoin mahdollisuus. Näin voidaan todeta myös rajavartiolaitoksen varusmieskoulutuksesta. Vaikka koulutus kahdessa paikassa tulee lakkaamaan, tulee se tehostumaan kahdessa jäljelle jäävässä paikassa. Päämäärä kaikesta huolimatta on entinen; sotakelpoisen joukon tuottaminen.

Samalla uudistuksen yhteydessä tullaan tarkastelemaan varusmiesten palvelusajan kestoja. Tehostuneet vaatimukset aiheuttanevat sen, että kuuden kuukauden koulutus ei enää riitäkään niihin joukkotuotantovaatimuksiin, joita uudet ja nykyiset toiminnallisesti aktiivisemmat teh-

Rajavartiolaitoksen varusmieskoulutus on monipuolista ja antoisaa. Osalle työskentely rajavartiolaitoksessa on luonnollinen jatko varusmiespalvelukseen.



tävät edellyttävät. Monipuolisuutta välineistö laajentaa annettavan koulutuksen kirjoa ja lisää sen haastavuutta. Suomalainen maasto kuitenkin pysyy entisenä ja kaikkialle ei kulkuvälineillä päästä. Koulutettavien fyysinen vaatimustaso tulee jopa kasvamaan entisestään. Myös koulutettavien asennetasoa ja henkistä puolta tultaneen mittaamaan uudella tavalla. Toimintaeloku-

vien actionherojen paikka on edelleenkin jossain muualla kuin kurinalaisissa ja tehokkaassa sotajoukossa.

Lisätietoa rajavartiolaitoksesta ja sen antamasta varusmieskoulutuksesta:

<http://www.rvl.fi/> (RVL:n sivut)



Valtakunnalliset meripelastustaitokilpailut Upinniemessä 4.9.2004

VOITTO HELSINKIIN

Merimiestaitorastilla kokonaiskilpailun voittajat Henrik Rehnström (joukkueenjoht.), Joonas Lahelma ja Johan Rehnström. Kuva: Eero Nurmikko.

Suomen Suomen Meripelastusseuran valtakunnallisten meripelastustaitokilpailujen voitto meni lauantaina 4.9.2004 pidetyissä kilpailuissa Helsinkiin, meripelastusasema 1:n joukkueelle. Tänä vuonna kisat pidettiin Kirkkonummella, Upinniemen varuskunnassa. Jokavuotinen tapahtuma oli järjestyksessään XIX.

Voiton vieneessä joukkueessa kilpailivat Joonas Lahelma, Henrik Rehnström ja Johan Rehnström.

Tiukassa taistossa hopealle ylsivät viime vuoden voittajat Vesa Arvonen, Jaakko Pitkäjärvi ja Jari Pöyhönen SMPS Tampereen yhdistyksestä. Tammi-saaren Meripelastajien joukkue, Joachim Rosenlöf (joukkueen johtaja), Joachim Weintraud ja Mikael Nylund tuli kokonaiskilpailussa pronssille

Kilpailemassa oli 22 joukkuetta, mukana myös Suomenlahden merivartioston ja merikadettien joukkueet. Aurinkoiseen Upinniemeen tapahtumaa oli tullut seuraamaan tiedotusväli-

neiden lisäksi yli 200 meripelastuksesta kiinnostunutta katsojaa.

Meripelastusseuran koordinoiman kilpailun tarkoituksena on lisätä vapaaehtoisten meripelastajien taitoja, oppimishalua ja motivaatiota. Meripelastusseuran koulutuspäällikkö Jori Nordströmin mukaan kilpailujen taso oli jälleen korkea ja joukkueet selvästikin hyvin valmistautuneita. Upinniemen varuskunnan monipuolinen maasto ja loistavat puitteet tarjosivat myös hyvät eväät mielenkiintoiselle ja haastavalle kilpailulle.

Tasainen suoritus ratkaisi

Paikalliset järjestelyt oli ottanut hoitaakseen SMPS Porkkalan

Meripelastajat – Porkkala Sjöräddare ry, jonka kisakoneistoon oli valjastettu lähes 60 vapaaehtoista. Tämä porukka teki kilpailujohtaja Kari Korpimaan johdolla vuoden mittaan aimo rutistuksen ja työrupeaman, jotta kisapäivä toteutuisi parhaalla mahdollisella tavalla. Kilpajoukkueet kohtasivatkin rasteilla vaativia tehtäviä, joiden suunnitteluun ja toteutukseen kisakoneisto oli paneutunut erityisellä tarkkuudella.

Kuudella rastilla testattiin ensiapu- ja navigointitaitoja, viestiliikenteen ja merimiestaitojen hallintaa sekä veden varasta pelastamista. Viimeisellä rastilla päästiin ajankohtaistehtävässä harvinaisen realistisiin puitteisiin, sillä käytössä oli Upinniemessä si-

jaitseva Opetushallituksen alaisen Meriturvan palokoulutusyksikön haverialussimulaattori.

Kilpailussa arvioidaan puhtaisten osasuoritusten lisäksi erikseen mm. johtamista ja yhteistyötä joukkueen sisällä. Parhaan joukkueenjohtajan tittelin keräsi tällä kertaa mukaansa Turunmaan Meripelastusyhdistyksen reipas joukkueen johtaja Pihla Lehto. Rastipäälliköiden mukaan hän luotsasi joukkueen eteenpäin hyvin määrätietoisella ja kannustavalla otteellaan. Tätä todistivat myös lukuisat kutsuvieraat ja katsojat.

Kilpailussa hyvää yhteishenkeä ja aitoa meripelastusaatetta osoitti erityisesti Imatran Järvi- pelastajien joukkue, jota muistettiin tästä palkintojen jakotilai-



Lopulliset tarkistetut tulokset:

1. Meripelastusasema 1
2. SMPS Tampereen Yhdistys ry
3. FSRS Ekenäs Sjöräddare - Tammisaaren Meripelastajat ry
4. SMPS Porvoon Meripelastajat - Borgå Sjöräddare ry
5. Vaasan Meripelastusyhdistys ry
6. Helsingin Pelastusengas ry
7. Suomenlahden merivartiosto
8. SMPS Pargas Sjöräddare - Paraisten Meripelastajat ry
9. SMPS Espoon Meripelastajat ry
10. SMPS Kuopion Järvi- pelastajat ry
11. SMPS Joensuun Järvi- pelastajat ry
12. Helsingin Meripelastusyhdistys - Helsingfors Sjöräddningsförening ry
13. Kotkan Meripelastusyhdistys ry
14. SMPS Lahden Järvi- pelastajat ry
15. Merisotakoulu
16. SMPS Imatran Järvi- pelastajat ry
17. SMPS Korpilahden Järvi- pelastajat ry
18. Turunmaan Meripelastusyhdistys - Åbolanda Sjöräddningsförening ry
19. SMPS Valkeakosken Järvi- pelastajat ry
20. SMPS Etelä-Saimaa ry
21. Naantalin Seudun Meripelastajat ry
22. Haminan Seudun Meripelastusyhdistys ry

Lisätiedot:
Suomen Meripelastusseura ry
tiedottaja Marita Penttilä, puh. 09 680 30 118, 040 867 3083

suudessa erikoispalkinnolla.

Eri joukkueiden erinomaisista osasuorituksista huolimatta kokonaiskilpailun voitto ratkaistiin tasaisen varmallalla suorituksella, jossa miltään osa-alueelta ei otettu ylimääräisiä virhepesteitä.

Kokonaiskilpailun voittoa SMPS Meripelastusasema 1:den joukkueessa yhdistyivät sopivalla tavalla kaikki vapaaehtoisen meripelastustoiminnan eri osaamisen alueet ja reipas meripelastushenki. Henrik Rehnströmin johdolla Joonas Lahelma ja Johan Rehnström muodostivat miehistön, joka pärjää varmasti kovemmissakin keleissä ja vaativissa meripelastustehtävissä.

Kilpailut järjestetään vuorovuosin rannikolla ja sisävesillä. Ensi vuonna kilpaillaan Lahdes- sa.

Marita Penttilä
tiedottaja
Suomen Meripelastusseura ry



Helsingin Pelastusrenkaan joukkueen kokonais-sijoitus oli 6. Ryhmä päihitti merimiestaidoissa kaikki kanssakilpailijansa. Vasemmalta Tarja Keskinen, Mari Vento ja joukkueenjohtaja Taina Salo. Kuva: Marita Penttilä

Navigointirastilla oli sekä kirjallisia että käytännön tehtäviä: Kirjallisissa tehtävissä tuli mm. tähtitaivaan avulla kyetä päättämään, missä päin on pohjoinen. Kuva: Eero Nurmikko.

TAUSTATIETOJA RASTEISTA

1. ENSIAPU

Ensiapurastilla kilpailujoukkue oli joutunut kaukaiselle saarelle. Mukana olleesta matkapuhelimesta oli akku tyhjentynyt. Spriiretkikeitin räjähti ja kaksi retkeilijää loukkaantui vakavasti. Keitintä käsitellyt henkilö sai sirpaleista vertavuotavan vatsavamman ja sekä palovammoja mm. kasvohinsa. Potilas meni ensiaputoimenpiteiden aikana shokkiin ja tajuttomaksi. Toinen hieman kauempana ollut henkilö sai räjähdyksessä silmävamman.

Joukkueen tehtävänä oli havainnoida ympäristöä ja toimia räjähdysäänien kuultuaan tilanteen mukaan. Potilaille tuli antaa tarvittava ensiapu, sekä valmistella heidät kuljetuskuntoon saatavilla olleilla tilapäisvälineillä.

2. NAVIGOINTI

Navigointirastilla oli sekä kirjallisia että käytännön tehtäviä: Kirjallisissa tehtävissä tuli mm. tähtitaivaan avulla kyetä päättämään, missä päin on pohjoinen?

Kirjallisissa tehtävissä kysyttiin lisäksi mm. mikä on auringon suuntima kisapäivänä klo 12.00?, pyydysmerkkien väistämisestä, pysähtymismerkin tunnistamista, sekä

karttamerkeistä harvinaisempaa turvavesimerkkiä.

Navigointirastin käytännön osuudessa tuli määrittää oma sijainti perinteisesti ristisuuntimilla. Tehtävässä annettiin myös suuntimakiikarin eksymätaulukko, joka piti huomioida vastauksen määrittelyssä.

Käytännön osuudessa pantiin erityistä painoarvoa huolelliselle suuntimiselle ja virheettömille laskutoimituksille. Kirjallisissa kysymyksissäkään ei pärjännyt arvaamalla.

3. VIESTILIIKENNE

Viestiliikennestasin tehtävä oli poikkeuksellisesti englanniksi. Vastapelurina toimi Meripelastuslohkokeskus Helsingin henkilökunta eli rastitilanne oli hyvinkin realistinen. Onnettomuusalue oli vain kuviteltu. Liikennöintiä varten käytössä oli Virve-radiot.

“You are located in the radio-cabin of your rescue vessel Mac Elliot. Your task is to react as necessary to possible radio calls. You have a VHF-radio but you do not have a DSC-device.

You are currently returning from a rescue mission and heading south. You have fuel only for approximately 20 miles which is just enough for immediate return to your harbour. At the moment your position is 20 miles

south from buoy number 1.”

4. VEDENVARASTA PELASTAMINEN

”Olette mukana Meripelastus Helsingin johtamassa etsintätehtävässä. Etsinnän kohteena on edellisiltana kalastamaan punaisella avoveneellä lähtenyt kaksi henkilöä, jotka eivät ole saapuneet sovittoon aikaan takaisin. Etsintä on tuottanut tulosta. Olette havainnut kaatuneen veneen kaislikon reunassa ja venettä vasten henkilön. Etsinnässä mukana oleva helikopteri on myös saapumassa paikalle noin 10 minuutin kuluttua. Meriveden lämpötila on +6°C ja tuuli 10 m/s.

Laittakaa potilaat siirtokuntoon helikopterikuljetusta varten.”

5. MERIMIESTAITO

Merimiestaitorasti sisälsi perinteisen solmukilpailun sekä kirjallisen tehtävän. Joukkue joutui valitsemaan keskuudestaan suorittajat eri osioihin.

Solmukilpailussa tehtävänä oli suoriutua seuraavista solmuista; merimiessolmu, jalussolmu, siansorkka, ulkosorkka, trumpettisolmu, paalusolmu, sekä kaksinkertainen jalussolmu.

Kirjallisessa osiossa tuli sen sijaan tietää eri köysimateriaalien ominaisuuksista ja vetolujuuksista (mm. Manilla, Puuvilla, Sisal, Kookosköysi ja Hampu), sekä tuntea perinteisiä köysityökaluja, kuten; pujotuspuiikko, kourumalspiikki, veitsi, purjelanka ja purjenuela. Lisäksi piti selvittää mitä tarkoittavat termit; s-kierteinen, z-kierteinen ja touvi.

Merimiestaitorastilla kysyttiin osuvasti myös Suomen Meripelastusseuran Trossi-palvelusta. Koska se otettiin käyttöön ja missä kaikkialla se toimii?

Solmutehtävästä tuli selviytyä ilman virheitä mahdollisimman nopeasti. Kirjallisessa osassa tietoa oli valttia.

6. AJANKOHTAINEN MERIPELASTUSTEHTÄVÄ

Ajankohtaisrasti oli myös harvinaisen realistinen puitteillaan, sillä käytössä oli Upinniemessä sijaitseva Opetushallituksen alaisen Meriturvan palokoulutusyksikön haveri-aluksimulaattori.

”Olette tulleet haveripaikalle yöllä pimeässä. Kyseessä on kallistuman saanut matkustaja-alus, joka kelluu. Kallistuma on noin 23°. Kallistuma mahdollisesti lisääntyy. Savunmuodostusta ei ole havaittu. Alus on pimeänä.

Mene aluksen kokoontumispaikkaan A, josta löytyy aluksen ”safety plan” (turvasuunnitelma). Selvitä turvasuunnitelman avulla aluksen hyttitilat ja käskytä ryhmääsi tarkastamaan hytit 101, 102, 103 ja 104. Kaikki hytit on tarkastettava ja pelastettava mahdolliset uhrin ulko-oven kautta ulos kiinteälle maalle.”

Joukkueenjohtajan tuli määrätä lampulla varustettu henkilö kärkeen ja joukkueen piti pysyä pimeässä aluksessa yhdessä. Johtajan piti myös mainita turvallisuusohjeista liikuttaessa kallistuneen aluksen sisällä. Kansiluukku tuli sulkea sisään mennessä. Hytit tuli tarkastaa järjestyksessä, jottei joku hytti olisi jäänyt tarkastamatta. Löytnyt uhri tuli kantaa varoen ulos aluksesta ja sulkea ovi.

SA-kauppa



LYNNAN KASARMIN RAKENNUS 3 HÄMEENLINNASSA
Myyttävänä Puolustusvoimien hyökkäämää ja
käytöstä poistamaa materiaalia.

Myyntä on auki tiistaina, keskiviikkona ja torstaina klo 12.00-16.00
HUOM! MAKSUVÄLINEENÄ KELPAA AINOASTAAN KÄTEINEN RAHAI
puh 03 181 43 425, 03 181 43 422, fax 03 181 43 429



TYKISTÖMUSEO
Hämeen Linna
KESKUSTA
SA-kauppa
MYYMÄLÄN SIIJAINTI
LYNNAN
KASARMILLA
HÄMEENLINNASSA

Sotilastietokoneet, sotilasnäytöt & ruggeroidut laitteet



CONTROL EXPRESS
www.controlexpress.fi

LAATOKAN

rannikonpuolustajien jalanjäljillä



Maisema Mantsinsaarelta

Parinkymmenen hengen vahvuinen, rannikkotykistöstä ja pohjoisen Laatokan taistelupaikoista kiinnostunut reipashenkkinen ryhmämme teki 10.–13. syyskuuta 2004 Rannikon Puolustaja -lehden lukijamatkan Sortavalan–Pitkärannan–Mantsinsaaren–Salmin–Viteleen seudulle.

Kokeneen Karjalan kävijän, komentaja **Erkki Marttilan** vetämä joukkomme koostui muutaman Rannikkotykistön Upseeriyhdistyksen jäsenen ja sotahistorian harrastajan lisäksi useasta ympäri Etelä-Suomea asuvasta entisestä mantsinsaarelaisesta tai heidän sukulaisestaan. Erityisesti suurlähettiläs **Eeva-Kristiina Mäkeläisen**, everstilutnantti **Klaus Saarenheimon**, toimitusjohtaja **Erkki Ristolaisen** ja monen muun Karjalassa ja nimenomaan Mantsinsaarella asuneen henkilökohtaiset muistot elämästä Laatokalla elävöittivät mukavasti matkaa. Heidän omakohtaiset kokemuksensa loivat samalla koko ryhmälle läheisesti kosketavan ja herkän kuvan tuon ajan oloista Laatokan linnakkeilla.

Menomatalla heti Niiralassa tapahtuneen rajanylityksen jälkeen virittäytyttiin tunnelmaan Erkki Marttilan kuvaillessa ja maastoon sitoessa jatkosodan hyökkäysvaiheen etenemistä Jä-

nisjärven länsipuolitse Värtsilän–Pälkjärven–Ruskealan ja Helylän kautta Sortavalaan. Siellä lyhyen kaupunkikierroksen aikana Klaus Saarenheimo puolestaan esitteli vanhan syntymäkaupunkinsa nähtävyyksiä. Ensimmäinen yö vietettiin hotelli Sortavalan tiloissa.

Lauantaina 11. syyskuuta matka jatkui hivelevän kaunista Laatokan pohjoisrannikko mukailleen sekä Kirjavaltaa ja Oravanselkää ihailien aluksi Läskelään. Siellä pysähdyttiin ottamaan pakolliset valokuvat Jänisjoen tyrskyistä Läskelänkoskella. Tämän jälkeen matka jatkui ohi Pitkärannan, josta saimme vahvistukseemme isä **Vesa Takalan** tyttärensä ja vävynsä kera. Matkalla hiljennytettiin kuuntelemaan Erkki Marttilan havainnollista esitystä talvisodan taisteluista Pitkärannan motin alueella. Ennen Salmiin saapumista isä Vesa Takala kuvaili meille omalla lämpimällä ja huumorin sävyttämällä tavallaan papintyö-



Matkalaisia puretaan kuljetuksesta.

tään Karjalassa ja Aunuksessa.

Aurinkoisessa, miltei kesäisessä säässä saavuttiin Salmin kirkonkylään, missä tienviitassa luki kyrillisin kirjaimin, mutta kuitenkin selvällä suomenkielellä МАНТСИНСААРИ (Mant-

sinsaari). Sinne päästäksemme meidän piti ajaa ensin pengertietä Lunkulansaareen, jonka pohjoispäässä Pöllän kylässä jalkauduimme. Täällä matkamme muuttui lähes seikkailuksi muis-

torikkaalla, mutta ulkoisesti kovin masentavalla Mantsilla. Masentavalla siksi, että sodanjälkeinen aika on kohdellut saaren ennen vauraita ja hyvin hoidettuja taloja todella ankaralla kädellä.



RtUY:n Muistolaatta Mantsinsaaren patterin tulenjohtoaseman seinään kiinnitettiin Eero Sivusen rautaisella ammattitaidolla. Muistolaatan paljasti suurlähettiläs Eva-Christina Mäkeläinen, Mantsinsaaren Talvisodan aikaisen päällikön Tuovi Mäkeläisen tytär. Paljastustilaisuudessa oli läsnä myös Mantsinsaari-seuran ryhmä, jossa oli yksi Mantsinsaaren sotaveteraani, Anton Prokki. Eva-Christina Mäkeläinen piti lyhyen, vaikuttavan puheen.



Vasemmalla Salmin kirkko ja alla ollaan vanhan valtakunnan rajalla



Toisaalta Mantsinsaaren ainutlaatuinen luonto on ottanut helppään suojaansa sen, minkä ”huolimaton vuokramies” on välinpitämättömyydellään turmellut.

Jatkosodassa JR 8 ylitti Lunkulansalmen syöksyveneissä savun suojassa ja kranaattitulella (vrt Tunteamaton Sotilas -elokuva) lyödessään maihinnousseet merijalkaväen ”kursantit” (merisotakoulun oppilaita). Meidän rannikonpuolustajajoukkueemme sen sijaan ylitti Mantsinsalmen rauhanomaisesti vanhalla venäläisellä alumiiniveneellä.

Pengertien päässä odotti Mantsinsaari ”sight-seeing bus” eli jo paremmat päivänsä nähnyt Belarus-traktori peräkärryineen. Välillä kipeästi silpaisevia puiden ja pensaiden oksia väistellen ihailimme saaren todella rikkasta luontoa ajaessamme traktorikytyillä kohti Härkäniemeä ja raskasta patteria.

Siitä, mitä sen jälkeen Mantsinsaarella koimme, kertoo suurelähetteläs Eva-Christina Mäkeläisen koskettava kuvaus toisaal-

la tämän lehden sivuilla.

Vasta iltamyöhällä palasimme väsyneinä mutta kokemaamme hyvin tyytyväisinä Pitkärantaan, missä majoituimme paikalliseen hotelliin.

Seuraava päivä eli sunnuntai 12. syyskuuta jatkui tutustumisella Salmin pahoin raunioituneeseen ortodoksisen kirkkoon. Sen jälkeen matkamme ulottui Rajakonnun kautta vielä Tarton rauhan rajan yli Viteleeseen ja edelleen Ylä-Tuulokseen asti.

Erkki Marttilan esitys Viteleen maihinnousun vaiheista itse tapahtumapaikalla teki matkailaisiin syvän vaikutuksen. Vaikka luonto onkin vuosikymmenten kuluessa tehnyt parhaansa peittäääkseen taistelujen jäljet, oli kangasmaastossa silti varsin helppo seurata maihinnousun sillanpään laajentumista. Lähellä maihinnousurantaa nautimme maastossa mainion kuljettamme ja rannikkotykistön veteraanin **Jouko Laihon** keittämää herkullisen hernerokkalounaan. Kun rohkeimmat ryhmän jä-

senet vielä pulahtivat Laatokan jo varsin koleisiin aaltoihin, olttiinkin valmiita palaamaan Pitkärantaan. Siellä nukutun yön jälkeen palasimme Värtsilän kautta koti-Suomeen.

Ennen ryhmämme hajaantumista kukin omalle taholleen pysähdyimme lyhyesti Parikkalassa, missä laskimme yhdessä seppeleen Laatokan rannikonpuolustajien muistomerkeille. Hiljentyminen luonnonkauniilla harjulla seisovan vaikuttavan monumentin äärellä sai jokaisen ryhmämme jäsenen vielä uudelleen muistamaan sen merkittävän työn ja kalliin uhrin, jonka Laatokan rannikonpuolustajat ovat antaneet meidän vapautemme ja onnemme edestä.

Teksti Pertti Inkinen
Kuvat Eero Sivunen

Vihdoinkin

MANTSINSAARELLE!



Siitä on 65 vuotta. Saarella oli Peltosen kirkonkylän lisäksi useita muita suurempia ja pienempiä kyliä, 4 koulua ja puolisoistatuhatta asukasta, pääosin ortodokseja. He harjoittivat maanviljelystä, karjanhoitoa, kalastusta, metsästystä. Läntisellä rannikolla Härkämäessä sijaitsivat varuskunta ja ne Mantsin linnakkeen kuulut ”Kaksi tykkiä”, jotka ”Mantsin voittamattomien, sankarillisten puolustajien” kanssa saavuttivat talvisodassa legendaarisen maineen ja kirjautuivat sotahistoriaamme.

Tänään, aurinkoisena syyskuuisena päivänä Rannikon Puolustaja -lehden lukijamatkan osanottajat kuljetettiin Mantsinsaarelle pienellä moottoriveneellä – neljä kerrallaan – Lunkulansaaren pohjoispäästä. Mai-

hin noustiin osin saarelaisten aikoinaan talkootöinä rakentaman maapenkereen päädystä. Pengertä molemmin puolin reunustavat suuret kivenlohkareet olivat edelleen tukevasti paikoillaan. Pengertä pitkin saaren sisäosiin johtavaa tietä reunustivat kauniit punamarjaiset pihlajat. Kahden asukkaan saari toivotti tervetulleeksi tavalla, joka kasvatti uteliaisuutta.

Vihdoinkin Mantsinsaarella! Olin lähtenyt täältä 65 vuotta sitten ja vuosikausia toivonut, että avautuisi mahdollisuus päästä saarelle siitäkin huolimatta, että omat muistot olivat häiväyksen omaisia, perustuivat muiden kertomaan tai valokuviiin. Taustalla oli kuitenkin voimakas tarve nähdä tuo linnakaasaari, jolla jatkosodassa Uhtualla kaatunut isäni oli rauhan aikana

1930-luvulla toiminut linnakkeen komentajana ja sittemmin uudelleen talvisodan raskaassa loppuvaiheessa, ollen se, joka oli pakotettu rauhanehtoien mukaisesti luovuttamaan tuon valloittamattoman saaren vihollisen edustajille. Komentajan puoliso oli perinteisesti huolehtinut sotilaskodin hankinnoista – näin teki myös äitini, hänkin jo kauan sitten edesmennyt.

Tätä taustaa vasten lienee ymmärrettävää, että käyntimme kohokohta: RtUY:n muistolaitan kiinnitys linnakkeen varsin hyvin säilyneen betonisen tulenjohtoaseman ulkoseinämään muodostui hyvin tunneperäiseksi kokemukseksi. Juhlavuutta lisäsi rovasti Vesa Takalan ortodoksinen hartaushetki ja se, että ryhmämme lisäksi tilaisuuteen osallistui samaan aikaan saarel-

la vierailutt Mantsinsaari -seuran valtuuskunta. Oli toinenkin, meitä kaikkia koskettanut kohokohta: viettäessämme muistotilaisuutta Prokin perheen 15 vuotta sitten löytyneillä perhehaudoilla, löysivät eräät matka-seurueeseemme kuuluneet sukulaiset yllättäen omaistensa haudan keskeltä samaa metsikköä, jossa korkeat puut kaarsivat hautojen ylle kuin konsanaan goottilainen katedraali.

Seisoessamme raskaan traktorin vetämällä lavalla ja ajaessamme maisemia ihaillen kuoppaista hiekkaista tietä, mietin kuumeisesti, mitä todella muistin Mantsinsaarelta. Muistinnan minä: käärmeet, niitä oli paljon! Sen tähden ei alta 4-vuotias saanut yksin mennä edes pihalle. Hipp, joka huolehti mm. puiden hakkuusta ja talomme lämmityksestä, oli usein seurana tai äidin apuna talouden hoidossa ollut uskollinen Veera. Kuin tervehdyksenä vuosikymmenten takaa ilmaantuinkin patterille johta-

valla polulla eteeni yht'äkkiä musta, pitkä käärme luikerrellen pikaisesti suojaan korkeaan heiniin.

Vaikka en päässytkään paikalle, jossa kotimme oli sijainnut, niin korkeuserojen mukaan vaihteleva rehevä luonto, aluskasvillisuuden alta edelleen paljastuva tiuha tieverkosto, muutamat harvat kallellaan olevat rakennukset, joukossa lahoamisasteessa oleva entinen hirsinen kasarmi toivat mieleen tunnelmia ja alkoivat virkistää muistiani. Pienen tytön tarkkaavaisuudella olin aikoinani seurannut, miten äitini hoiti tilaukset sotilaskotiin soittamalla keskuksen/keskukset kautta Salmisissa olevaan kauppaan. Houkutus oli minulle ylivoimainen: tilasin 300 kg karamelleja sotilaskodin tarpeisiin. Mutta niin kuin värintekijöille käy, niin kävi minullekin: jäin kiinni. Kaupasta soitettiin sen varmistamiseksi, ”oliko Rouva todellakin tarkoittanut 300 kg?!”

Ennen lähtöä kävelimme vielä patterilta läntiselle rannalle. Siltä avautui Laatokka vaahtopäisine laineineen koko mahtavuudessaan – ilman vastarantaa. Miten olikaan mahdollista, että kaikkien näiden vuosikymmenten, dramaattisten tapahtumien ja menetysten jälkeen olo ikään kuin rauhoittui. Olen saanut nähdä Mantsinsaaren – ja ihme on, ellen tule uudelleen!

* * *

Pyydän täten mitä parhaiten kiittää komentaja evp Erkki Marttilaa, jonka aloitteesta matka toteutettiin ja joka vastasi matkan erinomaisista järjestelyistä ja lisäksi asiantuntevasta opastuksesta. Samoin kiitän miellyttäviä matkaseuralaisiani – meitä yhdisti aito, syvälinen kiinnostus Laatokan Mantsiin.

Mantsinsaarella 11.9.2004
Eva-Christina Mäkeläinen

SÄKYLÄN METSÄTYÖ ESKO HUHTAMAA

27800 Säskylä
puh. 02-867 4644
0500-324 810

BOSCH

Security Systems

Valvonta-tv, yleisäänentoisto ja konferenssijärjestelmät
www.boschsecuritysystems.com



UPM-Kymmene Seaways Oy Ltd
Kotka



www.raniplast.com

Toisenlainen



Lomakohte

— Pohjois-Irakin

KURDISTAN

Isosaaren linnakkeen päällikkö Jukka Mustola on lomakohteensa valinnut ainakin työympäristöstään poikkeavista maisemista.

Matkailu avartaa ja kaukomatkailu taitaa sitä tehdä aivan erityisesti, vai mitä arvelette tämän luettuanne?

Turkin kaakkoisrajalla rajaselvityksessä on menossa neljäs tarkastuspiste. Matkalaukut tarkastetaan ja rajaviranomaiset tiedustelevat syytä, miksi olen menossa Irakiin. ”Lomalle, ei töihin”, kun ammatini on tullut selville. Humoristisesti toivotetaan menemään Bagdadiin, sillä siellä on ollut eniten levottomuuksia ja vaaratilanteita. Kiitän neuvosta, ja autonkuljettaja siirtää matkalaukut takaisin autoon. Takana on puolitoista vuorokautta matkustamista. Matka alkoi lentämällä reittiä Helsinki–Budapest–Istanbul–Diyarbakr. Kaakkois-Turkissa sijaitsevassa Diyarbakrissa majoituimme yön yli hotellissa ja aamulla kello 06.00 alkoi kuuden tunnin ajomatka Turkin ja Irakin rajalle.

Irakin rajalla maahantulo-

selvitys menee huomattavasti helpommin. Kolmekymmenhenkinen rekka-autokuljettajien joukko väistää välittömästi sivuun kun saavumme tuloselevitykseen. Meidät toivotetaan tervetulleeksi Irakiin ja pyydetään istumaan tietojen rekisteröinnin ajaksi. Heti istuttuamme saapuu mieshenkilö tarjoilemaan teetä, vahvaa chaia, joka tulee kyllä tutuksi matkan aikana. Nopean tuloselevityksen jälkeen vaihdamme raja-alueella matkatavarat uuteen autoon ja yhdeksän tunnin ajomatka Sulehmanin kaupunkia kohti voi alkaa. Raja-alueella alkaa nousu korkealle Kurdistanin vuoristoon ja vastaan tulee kilometrien mittaiset säiliöautojen jonot. Säiliöautot ovat lastattu täyteen raakaöljyä, jota viedään Turkkiin. Vastaavasti Turkin puolella oli kilometrien



mittaiset jonot rekka-autoja, joiden kuormana oli rakennus- ja elintarvikkeita. Maiden rajalla on ollut viimeisen puolentoista vuoden ajan kiivas rekkaliikenne YK:n asettamien talouspakotteiden poistuttua.

KURDISTANIN HISTORIA JA NYKYISYYS

Jylhä, mutta samalla karu vuoristo lumooa kauneudellaan. Olemme saapuneet Pohjois-Irakiin, Kurdistanin alueelle. Kreikkalainen historian tutkija Gazana Fun on löytänyt historiasta merkintöjä vuodelta 401 ekr kreikkalaisten yrityksestä suunnata 120000 miehen sotajoukko Iranin kautta pohjoiseen tavoitteena Mustameri. Matkalla sotajoukko joutui Rawandz-vuoristoalueella hyökkäyksen kohteeksi ja sotaretki keskeytyi. Hyökkääjinä oli ollut pelottava ja rohkea kansa nimeltä Kardohk, joka oli asunut alueella jo 3000 vuoden ajan. Tältä ajalta löytyy ensimmäiset viitteet Kurdistanin alueesta ja kurdikansasta. Kurdistaniin on kuulunut alueita nykyisestä Turkista, Irakista, Iranista ja Syyriasta. Kurdit ovat historiansa aikana jääneet persialaisten, tukkilaisten ja arabien puristuksiin. Kurdeilla ei kuitenkaan historian kirjojen mukaan ole koskaan ollut hal-

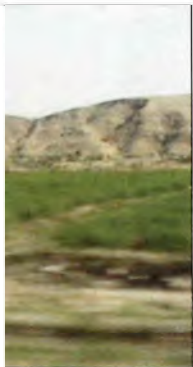
linnollisesti tunnustettua Kurdistan-nimistä itsenäistä maata. Kurdit ovat edelleen maailman suurin kansa, arviolta 20-30 miljoonaa kurdia, ilman omaa valtiota. Pohjois-Irakin Kurdistanissa elää arviolta noin 4,5 miljoonaa kurdia.

Maailman tietoisuuteen Pohjois-Irakin kurdit tulivat Halabjan joukkomurhan myötä vuonna 1988, kun Saddam Hussein käytti sinappikaasua tappaen Halabjan-kylässä 5000 henkeä. Tässä Anfal-hyökkäyksessä kuoli tai katosi arvion mukaan yli 200 000 kurdia. Kurdistanin historia onkin varsin sotaisia ja täynnä taisteluja oman kulttuurin ja kielen puolustamisen vuoksi. Suurin osa kansasta onkin beshmergoja, kurdissejä, jotka ovat suurimman osan elämästään Saddamin hallintokaudella asuneet ja taistelleet Kurdistanin puolesta vuoristossa.

Maaliskuussa 1991 Pohjois-Irakin kurdit nousivat taistelemaan Irakin hallintoa vastaan. Itsenäistyminen oli hyvin lyhytaikainen, koska huhtikuussa Irakin valtio hyökkäsi Kurdistanin alueelle ja ihmiset pakenivat kodeistaan. Iran tuki kurdeja humanitaarisesti ja rajalle saapui ranskalaisia sekä britannialaisia avustusjärjestöjä. Myöhemmin

Yhdysvallat, Britannia ja Ranska tukivat Pohjois-Irakin kurdeja myös sotilaallisesti, jolloin Pohjois-Irakin kurdit saivat takaisin Irakin Kurdistanin alueen. YK pysäytti Irakin joukkojen etenemisen ja määräsi kurdeille Pohjois-Irakiin suojavyöhykkeen 35-36 leveyspiirin pohjoispuolelle. Näin muodostui tosiasiallisesti Kurdistanin itsehallintoalue. Tämän alueen ulkopuolelle jäivät Kirkukin, Jeloulan ja Hanakin kaupungit.

Pohjois-Irakin Kurdistan on viimeisen 13 vuoden aikana hallinnoinut itse aluettaan. Kurdistanilla on oma lippu, hallinto, kieli, kulttuuri ja perinteet. 1992 Kurdistanissa valittiin parlamentti. Paikalla oli eri maiden edustajia sekä media valvomas- vaalien oikeudenmukaisuutta. Äänestyksessä valittiin parlamenttiin kaksi puoletta PUK (Kurdistanin isänmaallinen liitto) ja KDP (Kurdistanin demokraattinen puolue). Vuonna 1994 alkoi sisällissota näiden kahden puolueen välillä jatkuen aina vuoteen 1998 asti. Sisällissodan jälkeen Kurdistanin hallinto jaettiin näiden kahden pääpuolueen kesken. PUK hallitsee Sulehmanian alueella Kurdistanin itäistä aluetta ja KDP hallitsee Haulerin alueella Kurdist-



nin läntistä aluetta. Kurdistanilla on yksi yhteinen parlamentti, missä asioista päätetään yhdessä. Kurdistanin johtamisvastuussa on vuoron perään PUK tai KDP. Tällä hetkellä puolueet ovat erittäin hyvässä yhteistyössä keskenään ja heillä on yksi yhteinen armeija.

TURVALLISUUS

Tiet ovat vuoristossa mutkittelevia serpentiiniteitä. Hetken päästä saavumme ensimmäiselle tarkastuspisteelle, jota ylläpitävät KDP-puolueen puolisolitalit joutuvat. Kaikkien matkustajien paperit tarkastetaan ja kysytään määränpäätä. Kaikki on kunnossa ja matka jatkuu. Näitä tarkastuspisteitä on jokaisen kaupungin tuloväylillä ja liikenteen solmukohtissa. Tarkastuspisteiden tarkoituksena on estää laittomien aseiden ja henkilöiden pääsy järkyttämään Kurdistanin turvallisuutta.

Illan hämärtyessä saavumme Sulehmanian kaupunkiin. Majoitumme seuraavaksi kolmeksi viikoksi Sulehmanian esikaupunkialueella olevaan omakotitaloon. Tervetuloitus on lämmin ja tavan mukaan posket pussataan märkeksi. Matkaväsymyksestä huolimatta nukkumaan mennään vasta yön pimeinä tunteina.

Yöt nukutaan Kurdistanissa hellekauden aikana kattoterasseilla taivasalla. Hellekausi kestää 60 vuorokautta ja on parhailaan menossa. Luvassa on vielä neljä viikkoa tasaista + 44 lämpöä varjossa eikä pilvistä tule olemaan tietoaakaan. Illan pimeys on tuonut viileämpää ilmaa ja lämpötila on laskenut hieman alle +30 astetta. Kahden vuorokauden matkanteko nukuttaa matkalaiset uuneen.

Kova kuumuus +44 ja pöly täyttää taksin takapenkin. Taksi-autona on vanha Renault, joka on perässä olevan maatunnuksen mukaan ollut joskus saksalaisessa omistuksessa. Aamupäivän liikenne täytyy autojen tööttäyksistä. Liikennekulttuuri on hieman erilainen kuin Suomessa. Röyhkeät ja eniten tööttävät ajavat edelle. Vaikeissa paikoissa kumminkin kumpikin osapuoli haluaa luovuttaa tietä. Kadut täyttävät ikivanhat Saksasta tuodut Renaultit ja Opelit sekä toisena ääripäänä uudet massiiviset Nissanin ja Toyotan maastoautot sekä BMW:n edustusautot. Ajaminen omalla autolla on Kurdistanissa, polttoaineen alkulahteilla, edullista. 100 litraa polttoainetta maksaa alle 5 euroa. Autoihin ei myydy ollenkaan vakuutuksia vaan liikenne-

onnettomuuden sattuessa poliisi sakottaa syyllisen ja osapuolet sopivat itse ajoneuvojen korjaamiskustannukset. Liikennepoliisit ovatkin tuttu näky ohjaamassa liikennettä risteysalueilla.

Kurdistanin turvallisuudessa tehtävänjako on hyvin selkeä. Poliisit kuuluvat sisäministerin alaisuuteen ja heidän tehtävänä on vastata arjen turvallisuudesta Kurdistanin sisällä. Poliisit vastaavat yleisestä liikenneturvallisuudesta ja rikosten selvittämisestä. Heidät erottaa perinteisestä poliisin univormusta ja sherifin tähdestä.

Sisäministeriön alaisuudessa olevat turvallisuusjoukot, Asajish, vastaavat maan sisäisestä turvallisuudesta ja nopeasti reagoivasta voimasta. Turvallisuusjoukkojen edustajilla on armeijan maastopuku ja rynnäkökivääriaseistus. Kaupunkialueella näitä aseistettuja turvallisuusjoukkoja on 100 metrin välein pareittain tarkkailemassa tilannetta. Turvallisuusjoukot vastaavat myös teillä olevista tarkastuspisteistä sekä tärkeiden hallintorakennusten turvallisuudesta.

Kurdistanin armeijaa kutsutaan Beshmergaksi. Armeijan tehtävänä on palvella isänmaata ja turvata Kurdistanin turvallisuus. Kurdistan on pitkän histo-



riansa aikana ollut aina naapurien hyökkäysten kohteena. Tämän vuoksi armeijan tehtävissä korostuu valmius torjua hyökkäykset ja puolustaa Kurdistania. Nykyinen Kurdistan on ollut kymmeniä vuosia sotatilassa ja vaaran uhatessa se on valmiina torjumaan hyökkäykset koko kansan voimin. Armeijan kalusto suurimmalta osaltaan venäläistä alkuperää, mutta se on tarkoitettu uusiksi länsimaiseksi. Maassa ei ole tällä hetkellä asevelvollisuutta, vaan soturiperinteen mukaan miehet ja naiset liittyvät turvallisuuspoliisiin tai armeijaan.

Kurdistanin alue on erittäin turvallinen ja se huokuu ihmisten kasvoilta ystävällisenä hymynä ja vieraanvaraisuutena. Turvallisuudesta kertoo paljon se, että matkan aikana tapasimme useita henkilöitä, jotka ovat aikanaan saapuneet Suomeen kiintiöpakolaisena ja saapuneet nyt Kurdistanin lomamatkalle. Tästä asiasta oli sisäministerillä, Osman Haji Mahamudilla selkeä näkemys. Hänen mukaansa pakolaisten määrä on vähentynyt, koska viimeisen kahden vuoden aikana Kurdistan on ollut täysin turvallinen. Samaa mieltä oli myös kulttuuriministerin sijainen, Said Ahmad Muhammad, omassa haastattelussaan. Ny-

kyinen suuntaus tuntuisi olevan enemmän se, että ulkomailla rikastuneet kurdipakolaiset palaavat takaisin Kurdistanin tuomaan ulkomailla hankkimaansa osaamistaitoaan.

ARJEN KOHTEET Piknik

Tänään on tiistai ja poiketen normaalista tavasta olemme menossa piknik-retkelle Ahmad Awa- nimiselle vesiputoukselle. Kurdistanissa perjantai on kaikilla vapaapäiviä. Torstai-iltapäivisin ja perjantaisin matkustetaan vuoristoon ja keitailla veden ääreen piknikille. Vuokrattu henkilöpakettiauto ja kuljettaja saapuvat heti aamukuudelta pihalle. Autoon lastataan piknikitarvikkeet grillistä muovipöytästä tuoleineen. Matkan alussa ostamme saman kadun varrelta kauppiailta juomaveden (iso jääkuutio juoma-astiaan), lihan, hedelmät ja vihannekset sekä tietysti tuoretta leipää suoraan uunista. Matka Iranin rajalle kestää useamman tunnin. Loppumatkaa korkealle vuoristoon ei henkilöpakettiauto pysty ajamaan, vaan matka jatkuu maastoajoneuvoin tai kävellen. Valitsen kävelyn ja osa retkeläisistä matkaa vuotta ylös tavaroiden kanssa maastoautolla. Tunnin nousumatkan varrel-

la on pääkallokuvin merkittäviä miinakenttiä, jotka ovat peräisin Irak-Iran sodan ajalta 1980-1988. Raja-alueilla on edelleen paljon miinakenttiä, jotka aiheuttavat edelleen paljon kuolemaa ja ihmisten vammautumista. Miinoja raivataan vielä tänä päivänäkin YK:n ja kansainvälisten miinanraivausjärjestöjen toimesta. Tunnin patikoinnin jälkeen vuorten välissä virtaava Ahmed Awan koski tuo puustoinen viileän raikkauden kovaan helteeseen. Puiden ja pensaiden alla pauhaavan kosken vieressä olevia piknik-paikkoja vuokrataan päiväksi. Matot maahan. Muovipöytä ja tuolit valmiiksi. Grilli päälle ja juomat kylmään sivupuroon. Retken mukavin vaihe on alkanut. Lounaaksi nautitaan aamuyöstä valmistettua dolmaa, missä viinirypäleen lehden sisään on laitettu riisi-jauheliha mausteseos ja kääröt on haudutettu kattilassa useamman tunnin ajan. Makuelämys on jälleen taivaallinen grillatun lihatangon ja tuoreen leivän kanssa.

Ruokalevon jälkeen kiipeämme koskea ylös etsimään veden alkupäätä. Vuoriston seinästä suihkua kovalla paineella kuutiottain vettä ulos. Putouksen viereen on rakennettu kivistä portaat, jotka nousevat noin 50 met-



rin korkeuteen. Nousu ylös alkaa. Matkalla ohitamme amerikkalaisten sotilaiden ryhmän. Hiistä touhua taisteluvälineistään. Ylhäällä vaihdan muutaman sanan joukon johtajan kanssa ja hän kertoo heidän tulleen Irakin puolelta taisteluajoneuvolla virkistäytymään vesiputouksen alueelle. On joukon johtajakin kaukana kotoaan Texasista.

Kurdistanissa on amerikkalaisia sotilaita sotilaallisissa tehtävissä vain Kirkukissa ja Mosulissa. Sulehmanissa, Haulerissa ja Duhokissa on pienet amerikkalaiset sotilasryhmät muissa tehtävissä. Irakin armeijan sortumisen jälkeen rakennetaan uudestaan Irakin armeijaa amerikkalaisten ja brittien johdolla. Kurdistanin armeija, Beshmergat tulevat olemaan myös osa Irakin armeijaa, joten he pystyvät hyödyntämään samaa koulutusapua.

Basaarit

Keskipäivän helteen helpottaessa alkaa Sulehmanin vanhan kaupungin osan kadut täyttyä ihmisistä. Kaupanteko on erittäin vilkasta basaarialueilla ja pikkuliikkeissä. Kauppiainien tarjonta on yllättävän runsas. Elintarvikkeita Saksasta ja Ranskasta, mausteet ja kankaat Kaukoidästä, persialaismatot Iranista. Italialaiset

ja kiinalaiset nahkakengät ovat vierekkäin kenkäkaupassa. Samsungin ja Nokian matkapuhelimet hallitsevat matkapuhelinmarkkinoita. Täällä kaiken maailman tavarat tuntuvat kohtaan ja tavoittavan ostajajoukon. Tinkimiseen ei ole tarvetta, sillä tavaroiden kiinteät hinnat ja hintoja nostavasta turismista ei ole tietoaakaan. Suomeen tuotavaksi löytääkin edullisesti kultaa, mausteita, vaatteita, mattoja ja verhoja. Hintataso on edullinen, sillä keskiansio on noin 400 euroa. Mitä sanotte käsin ommeluiden ja mittailuun tehdyistä verhoista, joille hinnaksi tulee 100 euroa tai viiden euron kampaniolaskusta.

Kurdistanin elinkeinorakenne muodostuu alkutuotannosta ja pääosin raaka-aineen viennistä. Kurdistan on rikas alue öljyesiintymien vuoksi, mutta Kurdistanissa on myös muita raaka-aineita, kuten metalleja. Myös maaperä on hyvin hedelmällinen ja maatalousvaltainen. Kurdistan on pystynyt aloittamaan ulkomaan viennin ja tuonnin vasta Saddam Husseinin ja YK:n asettamien talouspakotteiden poistuttua. Ulkomaankauppa mahdollistaa alueen paremman uudelleen rakentamisen ja kehittämisen yhteistyössä ulkoma-

laisten yritysten kanssa. Jo tällä hetkellä Kurdistanissa on paljon ulkomaalaisia yrityksiä.

Illallinen

Illan pimetessä alkaa ulkona olevat ruokapaikat täyttyä paikallisista. Ulkona syöminen on edullista ja se saa illallisravintolat nopeasti täyttymään. Olemme valinneet tänään ulkoruokailupaikaksi entisen vankila-alueen, minne on rakennettu huvipuisto. Ennen kansannousua, Husseinin aikana, kurdeja otettiin mielivaltaisesti kadulta kiinni ja vietiin tänne kidutettavaksi. Poliittisia vankeja otettiin runsaasti ja kidutus sekä silpominen oli yleinen rangaistusmuoto. Teloitusten ohella "katoamiset" olivat hyvin yleisiä. Kansannousun jälkeen alueelle rakennettiin iso huvipuisto. Sisään pääsyn yhteydessä tutkitaan taas metallinpaljastimella jokainen henkilö. Pääruokalajit ravintoloissa ovat saviuunissa haudutettu kana, grillattu kana, kebab- kana- tai lihavartaat. Ruokajuomana ovat pullovesi, limonadi tai tuontilolut. Ruoka on jälleen erinomaista, edullista ja täyttävää. Kertaakaan matkan aikana ei eteeni tullut ravintolaa, mistä olisi nälkäisenä pitänyt poistua. Ruoka oli pääsääntöisesti erittäin hyvää. Vain



kerran ruokamyrkytys vainosi todennäköisesti mediumiksi jääneen lihavartaan takia. Apu oli tällöinkin lähellä. Apteekista sai tarvittavan lääkityksen ilman reseptiä ja pakaraan annettu lääkeannos palautti toimintakykyiseksi muutamassa tunnissa.

TULEVAISUUS

Kurdistanilla on oman valtion tunnusmerkkejä olemassa; oma lippu, kurdin kieli, perinteikäs kulttuuri, toimiva hallinto ja vahva armeija. Tämän hetken maailman poliittisessa tilanteessa Kurdistanilla ei ole tavoitteena itsenäistyä omaksi valtioksi. Sisäministerin mukaan Kurdistan haluaa tällä hetkellä olla näin osana Irakia. "Emme halua emmekä pyri siihen että nykyisessä tilanteessa Kurdistan erotetaan Irakista. Haluamme kehittyä ja itse määrätä omia toimintojamme. Haluamme olla osa Irakia ja kaikki irakilaiset asuvat ja elävät Irakissa tasapuolisesti."

Kurdistanin kurdit ovat kiitollisia amerikkalaisille Saddam Husseinin suistamisesta pois vallasta. Irakin valtio tulee tarvitsemaan amerikkalaisia sotilaita, kunnes Irakin oma armeija on koulutettu tehtävänsä ja kykenee puolustamaan omia kansalaisiaan. Tämä prosessi tulee

kestämään vielä pitkään, koska monet arabimaat ja ulkopuoliset tahot eivät hyväksy edellekään tapaa, millä Saddam Hussein poistettiin vallasta. Hyvänä esimerkkinä ovat pommi-iskut Irakin väliaikaisen hallituksen ministereitä vastaan Bagdadissa, ulkomaalaisten työntekijöiden sieppaamiset sekä shiikapinalisten yhteenotot amerikkalaisia ja irakilaisia sotilaita vastaan mm. Najafissa imaani Alin moskeijassa. Ääriryhmittyvät tulevat vielä pitkään aiheuttamaan yhteenottoja amerikkalaisia ja irakilaisia sotilaiden kanssa.

Saddam Husseinin suistuttua vallasta on Kurdistanin uudelleen rakentaminen alkanut vauhdilla. Osa Kurdistanin pakolaisista on palannut omasta tahdostaan takaisin Kurdistaniin. Osa näistä paluumuuttajista toimii yliopiston opettajina, insinööreinä ja muissa Kurdistanin rakentamista edesauttavissa tehtävissä. Suomalaisille yrityksille onkin sisäministeriltä selkeä viesti. "Otamme mielellämme suomalaisia yrityksiä vastaan, jotka kykenevät toimimaan ja tulemaan Kurdistaniin rakentamaan Kurdistania uudestaan. Kuten kaikki muutkin kansat maailmalla, tarvitsemme taloudellista, poliittista ja kulttuurillista apua ja yh-

teistyötä. Haluaisimme tehdä yhteistyötä muiden maiden kanssa, myös Suomen kanssa." Ainakin viestintäverkoille ja suomalaisien tunnetulle rakennustaidolle tuntuisi olevan kysyntää.

Omasta kolmen viikon kokemuksestani minulle muodostui kuva turvallisesta ja demokraattisesta Pohjois-Irakin Kurdistanista. Elämä Kurdistanissa on hyvällä tasolla ja ihmiset ovat suvaitsevaisia. Kurdistanissa vallitsee tasa-arvo ja naiset ovat edustettuina kaikissa hallinnon elimissä sekä poliisissa ja armeijassa. Naisten asema on ollut kurdien keskuudessa perinteisesti parempi kuin arabien ja persialaisten parissa. Naiset eivät esimerkiksi ole milloinkaan käyttäneet huntua. Kurdit rakastavat Kurdistania ja ovat enemmän kuin valmiit tekemään yhteistyötä muiden kanssa kehittääkseen Kurdistania. Koko matkalta ainoaksi negatiiviseksi asiaksi jäi Turkin rajaviranomaisten paluumatkalla takavarikoima aineisto. Takavarikoitu kirjallinen materiaali piti sisällään kulttuuriministerin sijaiselta lahjaksi saatuja englannin ja kurdin kielellä kirjoitettuja kirjoja Irakin ja Kurdistanin historiasta, joukkomurhista sekä historiallisen kartan. Ehkäpä tässä on hyvä syy ensi vuonna lähteä uudestaan Kurdistaniin ja perehtyä tarkemmin maan sotaisaan historiaan.

Jukka Mustola
Isosaaren linnakkeen päällikkö lomalla





Komentaja Tapio Maijala puhuu joukolleen.



Komentaja vaihtui Kotkan Rannikkoalueella

Teksti Olavi Jantunen

Kuvat Pekka Vainio

Kotkan Rannikkoalueen komentajan tehtävien vaihtoparaati pidettiin Rankin linnakkeella 31.8.2004. Komentaja Tapio Maijala luovutti ja komentaja Veijo Taipalus otti vastaan joukko-osaston komentajan tehtävät sekä joukko-osaston lipun. Paraatiin osallistuivat KotRan yksiköt ja esikunta sekä Rakuunasoittokunta. Tilaisuutta juhlisti näyttävä kutsuvierasosasto. Kunniavieraina luonnollisesti olivat sotiemme veteraanit sekä joukko-osastomme aikaisemmat komentajat.

Tilaisuus aloitettiin ohjelman mukaisesti joukko-osaston lipun vastaanotolla. Rankin linnakkeen sääaseman "tilaus" osui paremmin kuin kohdalleen: rankkasade loppui juuri ennen komentajien saapumista. Lisäksi juuri lippua vastaanotettaessa sekä ko-



Tehtävät on vaihdettu. Komentaja Veijo Taipalus vastaa joukko-osastosta ja sen lipusta.



Keskustelu käynnissä.

mentajalle ilmoitettaessa taivas tuntui repeävän ukkosen jyrynä. Tilaisuudessa oli sotilaan juhlan tuntua!

Komentaja Majjala kiitti puheessaan KotRan palkattua henkilökuntaa, varusmiehiä ja reserviläisiä sekä yhteistyökumppaneita hyvästä ajasta täällä Kotkasta ja toiminnasta maanpuolustuksen hyväksi. Komentaja Taipalus kiitti edeltäjänsä rakennemuutoksen erinomaisesta valmistelusta. Lisäksi hän näki,

että hänen komentajakautensa haasteena tulee olemaan rakennemuutoksen toimeenpanon jälkeinen vakaannuttaminen sekä KotRassa nyt vallitsevan erinomaisen hengen ja toimintakulttuurin ylläpito. Hän totesi joukko-osaston kuuluvan Merivoimien kärkikaartiin.

Paraatin jälkeinen komentajien vastaanotto pidettiin Rankin linnakkeen sotilaskodissa. Komentajat Majjala ja Taipalus ottivat kutsuvieraat ja joukko-osaston henkilökunnan vastaan.

Ruokalan ja sotilaskodin henkilöstö olivat rakentaneet Rankin sotilaskotiin juhlanan ja maittavan kattauksen. Oli kiitoksien, jäähyväisten ja onnitelujen aika.

Kotkan Rannikkoalue kiittää entistä komentajaansa kaikesta menneestä ja toivottaa parasta menestystä uusiin ja haastaviin tehtäviin. Hyvillä mielin otamme vastaan uuden komentajamme ja toivotamme myös hänelle mitä parasta onnea vaativalla saralla.



Komentajat puolisoineen vastaanotolla Rankin sotilaskodissa.

Rannikkotykistövideo

– nyt on oikea aika tilata

Suomenlinnan Rannikkotykistökilleden tuottama itsenäisen Suomen rannikkotykistöä esittävä noin 36 minuuttia pitkä video valmistui syksyllä 2003. Vielä on muutamia kappaleita jäljellä.

Video kertoo rannikkotykistöstä vuodesta 1918 alkaen aselajin lakkauttamiseen saakka. Kuvamateriaalina on käytetty muun muassa harvinaisia TK-filmejä, asiantuntijoiden haastatteluja ja jonkin verran varta vasten videota varten kuvattua uutta materiaalia. Videota myydään omakustannushintaan 20 euro + mahdolliset postituskulut.

Videon vastuuhenkilöt ovat olleet:
Ohjaus: Jukka Heinonen

Käsikirjoitus: Jukka Heinonen ja Pekka Silvast
Kuvaus ja editointi: Ilmo Lintonen
Työryhmä: Ove Enqvist, Jukka Heinonen, Pekka Silvast ja Kimmo Ylitalo
Musiikki: Meri Peura
Tuotanto: Suomenlinnan Rannikkotykistökilleden perinnejos

Myynnistä vastaa Suomenlinnan Rannikkotykistökilleden sihteeri Kristiina Slotte.
Merivirta 16 as 7, 02320 ESPOO
pk (09) 801 1116
gsm 050 525 0022
kristiina_slotte@yahoo.com

Hangossa videota myy
Pekka Silvast,
019 2482659, 041 4921250,
po.silvast@pp.inet.fi

**ITSENÄISEN SUOMEN
RANNIKKOTYKISTÖ**

Peltor ComTac

For improved efficiency and safety in military operations

Sharpens your senses when it matters most

We all know that a soldier's senses must be sharp to enable him to operate successfully. Hearing is as critical as vision, both in darkness and daylight. He must be able to hear incoming radio signals without the risk of revealing his location. He needs to be able to hear and locate a snapping twig or a whispered message, and be able to communicate unhindered over the radio, even in deafening combat situations.



MT15H68FB Peltor ComTac

The Peltor ComTac standard model is designed with an audio input to allow connection to an external radio and a level-dependent stereo function

MT15H68FB-38 Peltor ComTac Headset

Fixed headset protector with connection cable and the Peltor standard J11 jack. Microphone arm with right hand side mounting. Can also be used with a throat microphone.

Peltor AB
Box 2341, SE 331 02 Yärnamo, Sweden
Tel. +46 (0)370 65 65 65, Fax. +46 (0) 370 65 65 99
e-mail: info@peltor.se, www.peltor.se

Member of the Aearo group

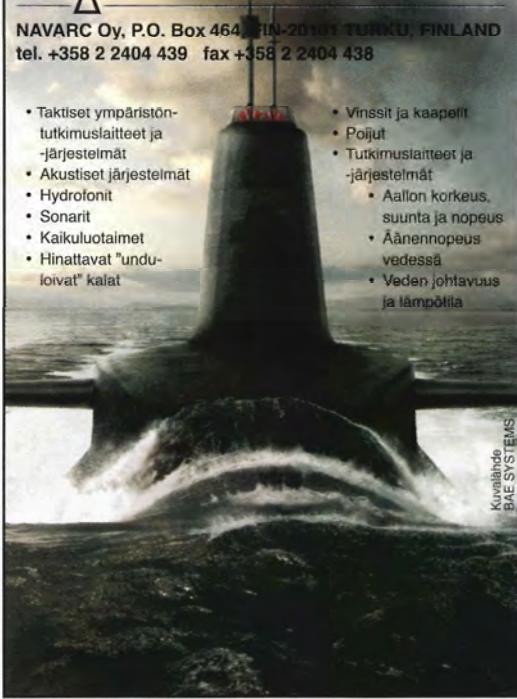
NAVARC

RESEARCH INSTRUMENTATION

NAVARC Oy, P.O. Box 464 FIN-20101 TURKU, FINLAND
tel. +358 2 2404 439 fax +358 2 2404 438

- Taktiset ympäristön-tutkimuslaitteet ja -järjestelmät
- Akustiset järjestelmät
- Hydrofonit
- Sonarit
- Kaikuluotaimet
- Hinattavat "unduloivat" kalat

- Vinssit ja kaapelit
- Poijut
- Tutkimuslaitteet ja -järjestelmät
 - Aallon korkeus, suunta ja nopeus
 - Äänennopeus vedessä
 - Veden johtavuus ja lämpötila



Kuvallähde
SAF SYSTEMS



National Supplier

EDITA

Edita on Suomen monipuolisin graafisen viestinnän palvelutalo ja nyt myös Yleisurheilun 2005 MM-kilpailujen kotimainen palveluyhteistyöyrittäjä.

Valitse palveluistamme tarvitsemasi – tai ota kaikki hyöty irti kokonaispalvelustamme.

Palveluvalikoimastamme löytyvät:

- Graafinen suunnittelu
- PrePress –palvelut
- Kaikki painopalvelut käyntikorteista julisteisiin, kirjoista lehtiin
- Digitaalinen painaminen
- Suoramarkkinointipalvelut
- Personointi
- Rekisteripalvelut
- Logistiset palvelut
- Sähköiset rinnakkaisjulkaisut

Lisäksi käytettävissäsi ovat Editan kustantamon ja viestintätoimiston palvelut.

Soita ja kysy lisää:
puh. 020 450 2281, 020 450 2338.
www.edita.fi

EDITA

Miljoonan voltin sarjakuvajännitystä!



www.egmont-kustannus.fi

EGMONT
Kustannus



TEKLA

Tekla Defence –
Johtamisjärjestelmien
ammattilainen

www.tekla.com



Merisotakoulussa ilkas kansainvälisten seminaarien vyskuu

Merivoimat järjesti kaksi kansainvälistä seminaaria syyskuun aikana. Molempien seminaarien toimeenpanosta vastasi Merisotakoulu.

EUROOPAN MERISOTAKOULUJEN JOHTAJIEN KOKOUS

Suomen Merisotakoulu sai kunniaksi isännöidä 14.:ttä Euroopan merisotakoulujen johtajien kokousta 6.-10. syyskuuta 2004. Osallistujia oli 14 maasta mukaan lukien isäntämaa Suomi. Aiheena kokouksessa oli merikadettien kansainvälinen koulutus ja opiskelijavaihto.

Konferenssilla on kolmen vuosikymmenen pituinen historia. Ensimmäinen kokous järjestettiin vuonna 1974 Livornossa, Italiassa. Tämän vuoden osanottajamaat olivat Belgia, Espanja, Hollanti, Irlanti, Iso-Britannia, Italia, Kreikka, Norja, Puola, Ranska, Saksa, Tanska, Turkki ja Suomi. Tilaisuuden ainutlaatuisuutta korostaa se, että kon-

Euroopan Merisotakoulujen johtajien kokouksen osallistujat Merisotakoulun päärakennuksen edessä

ferenssin isännöinti osuu nykyisin säännöin ja osallistujamaiden lukumäärän perusteella yhden maan kohdalle vain joka 40. vuosi.

Keskusteluissa Bolognan sopimuksen vaikutukset koulutukseen

Kokouksen ensimmäinen päivä oli varattu vieraiden saapumiseen ja tervetulovastaanottoon Merisotakoulussa Suomenlinnassa. Toisena päivänä ohjelmassa oli tutustuminen Suomenlahden Meripuolustusalueeseen. Kansainvälinen seurue sai katettavan esityksen Meripuolustusalueen toiminnasta ja mahdoli-



suuden seurata sukeltajakurssin varusmiesten ammattitaitoista taisteluammuntaa Lammössä. Helsinkiin siirryttiin miinalaiva koululaiva Pohjanmaalla. Merimatka Upinniemen sotasatamasta Helsinkiin sisälsi useita ansi-

okkaita toimintaesityksiä, erityisesti vierailijat kehuivat suomalaisten varusmiesten hyvää englanninkielentaitoa. Päivän päätteeksi vieraat osallistuivat vielä johdettuun Helsinki-kierrokseluun.

Varsinainen konferenssi kokouksineen järjestettiin tapahtuman kolmantena ja neljäntenä päivänä Merisotakoulun johtajan, kommodori Kai Varsion puheenjohtajuudessa. Jokainen maa piti noin puolen tunnin mittaisen esityksen kansallisesta meriupseerikoulutuksestaan ja sen kansainvälisyydestä unohtamatta Bologna-koulutus uudistusta (Euroopan yhteinen korkeakoulu- ja yliopisto-opetuksen uudistus). Esitysten ohella tutustuttiin lisäksi Suomenlinnaan ja nautittiin kommodori Kai ja rouva Riitta Varsion isännöimä illallinen, jonka kunniavieraina olivat merivoimien komentaja, kontra-amiraali Hans ja rouva Sirpa Holmström.

Puolisoiden ohjelma oli järjestetty mielenkiintoiseksi Suomi-kuvan kirkastajaksi. Rouvat tutustuivat muun muassa Mannerheim-museoon ja Eliel Saaren elinoloihin Hvitträskin kar-

tanossa, syvenyivät Ateneumis- sa Albert Edelfeltin näyttelyyn, risteilivät Helsingin itäisessä saaristossa ja perehtyivät littala-Hackman Arabian tehdaskierroksella suomalaisten astiastojen valmistamiseen.

Konferenssin ainutlaatuiset puitteet yli 250 vuotta merisotilaita kouluttaneessa Suomenlinnassa sekä eri ohjelmien ammattitaidolla toteutetut ja kiitosta saaneet järjestelyt olivat hyvänä esimerkkinä seuraavan, vuonna 2006 järjestettävän konferenssin isäntämaalle Puolalle.

NUORTEN MERIUPSEERIN EUROOPPASEMINAARI

Merisotakoulu järjesti nuorten meriupseerien Eurooppaseminaarin 30. elokuuta–5. syyskuuta 2004. Seminaarista käytetään lyhennystä ESYO 2004 ”European Seminar for Young Officers”. Seminaari on vuosittain järjestettävä nuorten meriupseerien välinen noin viikon kestävä tapahtuma, jossa käsitellään isäntämaan valitsemia ajankohtaisia aiheita. Seminaarin yhtenä tavoitteena on myös muodostaa nuorille meriupseereille verkosto tulevaisuutta simälläpitäen. Nuor-



Merisotakoulujen johtajat tiiviissä keskustelussa auditorio Valveessa



Kapteeniluutnantti Mika Raunu kävi läpi käytännön asioita ESYO 2004 -seminaarin aloituspäivänä

ten upseerien kokoukset alkoivat Euroopan merivoimien komentajien päätöksellä CHEN -kokouksessa (Euroopan merivoimien komentajien kokous) vuosituhannen vaihteessa.

Kansainvälisen seminaarin aiheena viranomaisyhteistyö

ESYO 2004-seminaarin johti Merisotakoulun johtaja apu-

naan kapteeniluutnantti Mika Raunu Merisotakoulun korkeakouluosastolta. Seminaariin osallistuivat edustajat Belgiasta, Espanjasta, Hollannista, Irlannista, Iso-Britanniasta, Italiasta, Kreikasta, Norjasta, Portugalista, Puolasta, Ranskasta, Ruotsista, Saksasta, Tanskasta, Turkista ja Suomesta sekä tarkkailijaedustajat Yhdysvalloista. Osallistujat

olivat arvoiltaan aliluutnantista komentajakapteeniin, yhteensä seminaariin osallistui 33 meriupseeria.

Seminaarin aiheena oli viranomaisyhteistyö Rajavartiolaitoksen, Merenkululaitoksen sekä merivoimien kesken. Seminaarin aihetta käsiteltiin asiantuntijaluennoitsijoiden pitämien alustusten, tutustumismatkojen



ESYO 2004 -seminaarilaiset ehtivät tiukalta ohjelmaltaan ryhmäkuvaan yhdessä Merisotakoulun johtajan kanssa.

sekä pienryhmissä pidettyjen keskustelujen perusteella. Viikon aikana tutustuttiin muun muassa Helsinki VTS:n ja Rajavartiolaikoksen tiloihin Helsingin Katajanokalla sekä Merenkulkulaitokseen Ruoholahdessa.

Viikon mittainen seminaari mahdollisti lisäksi upseerien tutustumisen suomalaiseen kulttuuriin muun muassa vierailulla Mannerheim-museossa, Kiasmassa ja perinteisellä saunomisella Merisotakoulun isossa saunassa. Merivoimien Esikunnan esikuntapäällikkö, kommodori Hanno Strang isännöi lisäksi juhlaillallisen Merisotakoulussa.

Kokousedustajilta saadun palautteen perusteella seminaari kyettiin toteuttamaan suomalaisen tyylin mukaisesti täsmällisesti. Erityisesti kiitosta saivat mielenkiintoinen seminaariohjelma sekä ajankäytön hallinta. Vuonna 2005 seminaari järjestetään Espanjassa, Espanjan merivoimien isännöimänä.

Teksti:

Merisotakoulu

Kuvat:

Merisotakoulu, SA-kuva, rouva Raila Viitanen, tiedottaja Lotta Wirmaneva



Everstiluutnantti evp Juhani Hannuksela kertoi muistolaatan historiasta



Merisotakoulu juhlisti vuosipäiväänsä

Merisotakoulu vietti 74. vuosipäiväänsä maanantaina 18. lokakuuta Helsingissä, Suomenlinnassa. Vuosipäivän kunniaksi toteutettiin juhlaputkus, paraatikatselmus ja kenttähartaus. Paraatikatselmuksen johti Merisotakoulun johtaja, kommodori Kai Varsio.

Vastaanotolla julkistettiin muistolaatta

Vuosipäivä huipentui iltapäivällä kommodori Varsion isännöimään vastaanottoon Merisotakoulun perinneaulassa. Tilaisuudessa julkistettiin Katajanokan Meriväen koulun seinässä aikoinaan ollut muistolaatta. Everstiluutnantti evp Juhani Hannuksela, laatan löytäjä, oli itseoikeutetusti kutsuttu paljastamaan laatta.

Kadettikunta päätti vuonna 1951 muistolaattojen kiinnittämisestä sekä Munkkiniemen Kadettikoulun että Katajanokan Meriväen koulun seiniin. Muistolaatta paljastettiin samana vuonna silloisen everstiluutnantti Adolf Ehrnroothin johdolla. Laatta oli tosin silloin vaatimattomampi.

Palkitsemiset ja kadettiylennykset

Vuosipäivän yhteydessä palkittiin Merisotakoulun henkilöstöä ja vuoden aikana Merisotakoulusta poislähteneitä sekä ylennettiin merikadetteja.

Ritarimalja

Mannerheim-ristin ritareiden lahjoittama, kiertopalkintona



**Kommodori Kai Varsio palkit-
si Ritarimaljalla
Miinaluokan joh-
tamisjärjestel-
mähankkeessa
toimineet. Palkit-
semisessä avusti
yliluutnantti Olli J.
Vuoristo (oik.)**

jaettava ritarimalja luovutettiin Merisotakoulun Miinaluokan johtamisjärjestelmähankkeessa mukana toimineille:
Komentajakapteeni Topi Tuukkanen, kapteeniluutnantti Marko Kalliokoski, yliluutnantti Mika Gerasimoff, luutnantti Mikko Havisalmi, luutnantti Petri Huihuri, luutnantti Kristian Laxén, insinööriluutnantti Marko Hämläinen

Ankkuriristi

Komentajakapteeni Kari Aapro, sotilaspastori Tapani Selin, yliluutnantti Olli J. Vuoristo

Pienoislippu

Yliluutnantti Esko Myllymäki

Iso kunniakilpi

Kapteeniluutnantti Tapio Alho, korjausmies Jarmo Salminen,

kapteeniluutnantti Mauri Vierula, pursimies Olli Korjula

Kunniakilpi

Kapteeniluutnantti Tuomo Mero, komentajakapteeni Petteri Kuosmanen, komentajakapteeni Ari Kallio

Standaari

Insinööri Timo Asikainen, tekniikan ylioppilas Jaakko Lampinen, kapteeniluutnantti Anssi Munkki, yliluutnantti Reima Nurminen

Maanpuolustusmitali kultaisella soljella

Yliluutnantti Jukka Halonen, komentaja Jukka Viitanen, toimitussihteeri Lea Nevalainen

Maanpuolustusmitali hopeisella soljella

Pursimies Ilpo Viipuri

Maanpuolustusmitali pronssisella soljella

Luutnantti Tero Hanski, kapteeniluutnantti Yrjö Sultsi

Kadettiylennykset

71. merikadettikursilta ylennettiin kadetti Juuso Petteri Säämänen kadettialikersantiksi.

72. merikadettikursilta ylennettiin kadettialikersantti Lauri Valtteri Viitala kadettikersantiksi, kadetti Riikka Maria Laine kadettialikersantiksi ja kadetti Kalle Jalmary Järvi kadettialikersantiksi.

Teksti:

tiedottaja Lotta Wirmaneva

Kuvat:

matruusi Harri Grönberg



Perinteiden isä vartioi muistolaattaa ennen paljastusta

RANNIKKOTYKISTÖN PERINNEYHDISTYS RY – KUSTARTILLERIETS TRADITIONSFÖRENING RF

RANNIKKOTYKISTÖN PERINNEYHDISTYKSEN KIRJOITUSKILPAILUA PÄÄTETTIIN JATKAA TAMMIKUUN 2005 LOPPUUN

Jokaisen miehen tai naisen, joka on osallistunut tavalla tai toisella rannikkopuolustukseen, siis varusmiehenä, reserviläisenä, veteraanina, kantahenkilökuntaan kuuluvana sotilaana tai siviilinä, näiden omaisena ja läheisensä, kitalaisena, lottana tai sotilaskotisisarena, TOIVOTAAN OSALLISTUVAN PERINTEEN TALTIOIMISEEN!

Kilpailusta on luvassa hyvät palkinnot.

LÄHETÄ VASTAUKSESI 31.1.2005 MENNESSÄ OSOITTEESEEN:

Juhani A. Niska,
Keijukaistenpolku 3 A 12, 00820 Helsinki.
Kuoreen: "RT-perinne"

LISÄTIETOJA ANTAVAT:

- Juhani A. Niska, 09-786 351,
<juhani.niska@detto.inet.fi> ja
- Anu Vuorinen, 0400-472 821,
<anu.vuorinen@mil.fi>.

ISOSAAREN HISTORIAN PUHTAASKIRJOITTA- MINEN PARHAILLAAN KÄYNNISSÄ !!

Suomenlinna Rannikkorykmentin tiedottaja Anu Vuorinen työstä parhaillaan Isosaaren historiikka.

Entisiltä saarelaisilta toivotaan edelleen erilaisia muisteluita niin palveluksesta saarella, koulutustoiminnasta, varusmiesajoista, asumisesta tai vaikka lapsuudesta tuolla kauniilla uskomeren saarella. Valokuvia tarvitaan myös kirjan kuvitusta varten (valokuvat palautetaan).

Kirjoitukset ja kuvat voi lähettää ositteella:

Tiedottaja Anu Vuorinen
Suomenlinnan Rannikkorykmentti
PI 5
00861 Helsinki

Lisätietoja puh 0400-472 821

RANNIKKOTYKISTÖN PERINNEYHDISTYS RY:N – KUSTARTILLERIETS TRADITIONSFÖRENING RF:N

VOUSIKOKOUS pidetään 20.4.2005 klo 17.00
Santahaminan sotilaskodein neuvottelutilassa.

TERVETULOAA !!

CATERPILLAR®

Rolls-Royce

YANMAR
marine

STEYRMOTORS
INDICATES WITH LIGHTNESS

alamarinjet

DUNLOP HIFLEX

Mobil



Eberspächer®

MARINE ALUTECH
SERVICE

**Huolto- ja korjauspalvelut 24h vuorokaudessa
viranomaisille sekä ammattiveneilijöille.**

MARINE ALUTECH, INC. SERVICE TELAKKATIE, FIN-25570 TEJO
TEL. 00 358 2 7288 115 FAX. 00 358 2 7288 129
e-mail: mirko.karpkala@marinealutech.com
VAT Reg. No. FI08516140 Trade Reg. No. 522.061 Domicile Perniö, Finland

■ ■ ■ Harry Halén

Ryska militärer och köpmän på Åland från Finska kriget till Krimkriget

90 sivua, omakustanne (Unholan Aitta) 2004

Olen usein esitellyt Harry Halénin mielenkiintoisia pieniä tutkimuksia aikaisemmin lehtemme sivuilla. Haléninilta on jälleen ilmestynyt tutkimus, joista saattaa olla mielenkiintoa rannikkopuolustuksen historiasta kiinnostuneille. Tällä kertaa Halén on kuvannut Ahvenanmaan puolustusta vuodesta 1809 alkanen Krimin sotaan saakka. Teos sisältää ensimmäiset Ahvenanmaan puolustusuunnitelmat sekä tiedot Ahvenanmaalla olleista joukoista. Noin 70 kaiken kaikkiaan 90:sta sivusta koostuikin kyseisenä aikana Ahvenanmaalla olleiden joukkojen yksityiskohtaisista henkilölueteloista.

Kirjan painos on suhteellisen pieni, joten kiinnostuneiden kannattaa hankkia se mahdollisimman pian. Teoksen voi ostaa suoraan tekijältä, osoite



Harry Halén c/o AAKKL, JP59 (Unioninkatu 38), 00014 Helsingin Yliopisto, puh. 09 191 22224, sähköposti harry.halen@helsinki.fi

Ove Enqvist

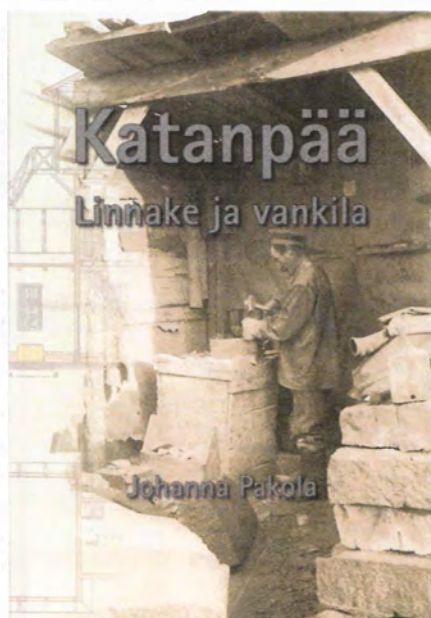
■ ■ ■ Johanna Pakola

*Katanpää
Linnake ja vankila*

Kun kiinteää rannikkotykiä 1990-luvun lopulla ryhdyttiin vähentämään, Katanpään eli Lypertön linnake oli ensimmäisten lakkautettujen linnakkeiden joukossa. Katanpää on monessa mielessä harvinainen linnake. Sen rakennuskanta on ainutlaatuinen, sillä rakennuksista moni on rakennettu ennen Suomen itsenäistymistä. Lisäksi linnakkeella toimi 1930-luvulla ja 1940-luvun alussa vankeinhoitolaitoksen varavankila.

Kun Katanpään linnake oli siirretty maa- ja metsätalousministeriön hallintaan edelleen metsähallitukselle siirrettäväksi syyskuussa 1999, metsähallitus palkasi kolmeksi kesäksi Johanna Pakolan oppaaksi saareen. Pakola kiinnostui saaren historiasta niin, että hän syksyllä 2004 julkaisi siitä 160-sivuisen, kovakanntaisen kirjan. Pakola on kirjoittanut mielenkiintoisen kirjan, joka onnistuneella taitolla ja mielenkiintoisella kuvituksella varmasti tulee kiinnostamaan Katanpään useaa tuhatta kesävierasta sekä

muuta rannikkotykiä historian ja perinteistä kiinnostuneita. Teos on lisäksi varustettu lähde- ja viiteluettelolla, mikä on harvinaista tällaisissa julkaisuissa. Ainoa asia jota jää kaipaamaan on kunnan kartta niitä varten, jotka haluavat tutustua linnakkeeseen omin päin. Voin kuitenkin olla, että tärkeimmillä yksityiskohdilla varustettu erikseen myytävä kartta olisi onnistuneempi ratkaisu omakohtaisia tutkimusmatkoja varten.



Kirja on myynnissä hyvin varustetuissa kirjakaupoissa Helsingissä ja Turussa, Kustavin Keltaisessa Puodissa, Kustavin Kalatuvat-liikkeessä ja Forum Marinumissa Turussa. Kirjoittaja myy myös itse kirjaa hintaan 25 euroa. Postitettaessa siihen lisätään postimaksu ja postiennakon kulut. Tiedustelut johannapakola@jippii.fi
Ove Enqvist

OVE ENQVIST



rt-tykit
38



152/45 CRaut

152 mm:n 45 kaliiperin raskas rautatiekanuuna mallia Canet laivalavetilla

Rautatietykistö on ensisijaisesti tehtäviensä, käyttöperiaatteidensa ja tykkikalustonsa takia luettu Suomessa rannikotykistöön kuuluvaksi. Ensimmäinen koemunta rautatievaunuun asennetulla 152/45 Canet-tykillä suoritettiin Helsingin Jätkäsaaresta 17. maaliskuuta 1924. Eräs komitea suositteli 1930-luvulla ainakin seitsemän 6 tuuman tykin asettamista rautatieperustalle. Sodan ajan suunnitelmissa oli kuitenkin vain yksi kaksitykkinen rautatiepatteri, joka todellisuudessa supistui vain yksitykkiseksi.

”Rautatiepatteri”-nimen saanut patteri osallistui ylimääräisiin harjoituksiin syksyllä 1939 ja sen jälkeen talvisotaan. Tammikuussa 1940 putki hajosi miinakranaattia ammuttaessa. Tykki kunnostettiin Helsingissä 9.-11. tammikuuta 1940, jonka jälkeen patteri lähti takaisin rintamalle. Maaliskuun 11. päivänä 1940 patterille saatiin vihdoinkin asetäydennys, kun kauan odotetut toinen

ja kolmas tykki saatiin Impilahden asemalle.

Rautatiepatteri oli osoittanut iskuvoimansa talvisodassa. Jatkosodan syttyessä liikkeelle pantiin 4-tykkinen rautatiepatteri. Lähtöhetkellä oli mukana kaksi 152/45 C-tykkiä. Ensimmäinen toiminta oli heinäkuun alkupäivinä Tohmajärven ja Värtsilän alueilla. Patteri sai kolmannen ja neljännen tykin heinäkuussa. Rautatiepatteri tuki Karjalan armeijan hyökkäystä tavisodan tuissa maisemissa.

Yksikön nimi Rautatiepatteri muutettiin 2. Rautatiepatteriksi syyskuussa 1941, koska Karjalan Kannakselle oli perustettu uusi 1. Rautatiepatteri, jonka tykit olivat 180/57 N-sotasaalistykkejä. Vuoden 1943 toukokuussa 2. Rautatiepatteri siirrettiin Laatokan meripuolustusta vahventamaan.

Kannaksen suurhyökkäyksen alettua kesäkuussa 1944 patteri sai käskyn siirtyä Karjalan kannakselle, jossa se alistettiin

Itä-Suomen Rannikkoprikaatille. Patteri palautettiin kuitenkin pian Laatokan Meripuolustukselle ja se pystyi kesäkuussa tulittamaan menestyksellisesti Tuulokseen maihin nousseiden neuvostoliittolaisten huoltokuljetuksia. Aselevon jälkeen patteri siirtyi Käkisalmen ja Savonlinnan kautta aluksi Brödtorpin sorakuoppaan Pohjankurussa ja myöhemmin syksyllä Parolan varikolle. Vaunut palautettiin Valtion rautateille.

Vielä jatkosodan jälkeenkin varauduttiin rautatiepatterien varustamiseen. Kaikki niukat resurssit käytettiin kuitenkin 130/50 N- ja 152/46 E-rautatiepattereihin. 152/46 E-kaluston korjaukseen pyrittiin ja korjaus osin toteutettiin 1950-luvulla, kunnes rautatiepatteri 1960-luvulla varustettiin 130/50 N-tykeillä. Kuitenkin esimerkiksi vielä vuonna 1962 oli Asevarikko 5:llä varattuna myös kaksi 152 CLo-tykkiä ja yksi 152 CL-tykki rautatiepatteria varten.



Meriupseeriyhdistyksen jäsentiedote 6/2004

Vuoden 2004 teema "Turvallisuus merellä" oli onnistunut, sillä saimme järjestettyä monta mielenkiintoista vierailua ja esitelmätilaisuutta. Yhdistyksen perinteisen syysmatkan kohteena oli Pietari ja Kronstadt. Matkalta saadun palautteen perusteella se oli erittäin onnistunut viikonloppu, osallistujamääräkin oli suhteellisen korkea, lähes 40 jäsentä. Tarkemmin kuluneen vuoden vierailukohteista ja joukko-osastojen kuulumisista Suomi Merellä -julkaisussa, joka postitetaan jäsenistölle vielä ennen joulua.

Yhdistyksen hallitus on jo hahmotellut ensi vuoden teemaa ja ohjelmaa. Hallituksen esitys vuoden 2005 teemaksi tulee olemaan "Merentutkimus ja Itämeren suojele". Tämän teeman puitteissa on myös suunniteltu alkuvuoden ohjelmaa, josta tarkemmin tämän tiedotteen kohdassa tulevaa jäsenoimintaa.

Merkittää vierailut kalenteriinne hyvissä ajoin.

VUODEN 2005 TULEVAA JÄSENTOIMINTAA

■ TAMMIKUUN KUUKAUSIKOKOUS 19.1.

Vuoden ensimmäinen kuukausikokous järjestetään vierailuna Merenkululaitokselle keskiviikkona 19.1. klo 18.00 alkaen. Vierailun aiheena on "Merenmittauksesta sähköiseksi merikartaksi".

Järjestäytyminen tapahtuu Merenkululaitoksen pääsisäänkäynnin luona Helsingin Ruoholahdessa.

Osoitteessa Porkkalankatu 5. Ilmoittautumiset kokoukseen sihteerille to 13.1. mennessä.

■ HELMIKUUN KUUKAUSIKOKOUS 16.2.

Helmikuun kuukausikokous toteutetaan vierailuna Ilmatieteen laitokselle maanantaina 14.2. klo 18.00 alkaen. Vierailun aikana tutustumme Ilmatieteen laitokseen otsikolla "Meriturvallisuuteen liittyvä tutkimus Ilmatieteenlaitoksella". Kokoonnumme laitoksen keskustoimipaikassa, Säätalolla Helsingin keskustassa, osoitteessa Vuorikatu 24. Ilmoittautumiset sihteerille ke 9.2. mennessä.

■ KUUKAUSIKOKOUS TURUSSA

Maaliskuun kuukausikokous on perinteisesti järjestetty Turussa. Vierailukohteenamme on Merivoimien Varikko ja kokoonnumme sen hallintosastolla keskiviikkona 9.3. klo 18.00. Kokouksemme on osoitteessa Pansiontie 45. Helsingistä järjestetään kuljetus, joten ilmoittautumisen yhteydessä ilmoittakaa kuljetustarpeesta, niin kuljetuksen yksityiskohdat selviävät myöhemmin. Ilmoittautumiset sihteerille ke 2.3. mennessä.

■ YHDISTYKSEN VUOSIKOKOUS 6.4.

Yhdistyksemme sääntömääräinen vuosikokous pidetään Suomenlinnan Upseerikerholla torstaina 6.4.2004 klo 18.15 alkaen. Tervetuloa!

Kokouksessa käsitellään yhdistyksen sääntöjen 12 §:n mukaan vuosikokouksessa käsiteltävät asiat. Hallitus haluaa muistuttaa jäseniään siitä, että sääntöjemme 10 §:n mukaan vuosikokouksessa käsiteltäväksi haluttavat aloitteet on lähetettävä yhdistyksen hallitukselle ennen helmikuun 15. päivää.

AMPUMAJAOSTO TIEDOTTAA

Tourin Tussarista ja "sisäisestä villapaidasta" ammuttiin Upinniemen rk-radalla 7.10. Paikalla oli ainoastaan kolme jäsentä.

■ Tourin Tussari

Kiertävän luodikon ampui itselleen vuodeksi haltuunsa jo viidennen kerran peräkkäin teknkaptl Torsti Annala. Tässä vielä tulokset:

- | | |
|----------------------------|-----------|
| 1) teknkaptl Torsti Annala | 15 osumaa |
| 2) kom Vesa Ennevaara | 14 osumaa |
| 3) komkapt Mika Irla | 12 osumaa |

■ Samassa yhteydessä ammuttiin myös "Sisäisestä villapaidasta", jossa laskettiin mukaan kaikki tauluun osuneiden laukausten pistemäärä:

- | | |
|----------------------------|--------------|
| 1) teknkaptl Torsti Annala | 130 pistettä |
| 2) kom Vesa Ennevaara | 124 pistettä |
| 3) komkapt Mika Irla | 104 pistettä |

Onnittelut Torsti Annalalle, joka korjasi jälleen koko potin!

KURSSIEN PALKITSEMISIA

■ Esiupseerikurssi

Perinteinen "Kipparin Kelloa" luovutettiin tänä vuonna kapteeniluutnantti Marko Aheristolle.

■ Ye-kurssi

Yleisesikuntaupseerikurssi 51:n päätöstilaisuus pidettiin 3.11., siellä yhdistys palkitsi merivoimain-
jan nro 26 parhaiten merisotataktiikassa menestyneen laivastoupseerin. Hyvän Tuulen stipendin saaja oli tänä vuonna komentajakapteeni Juha Ravanti.

YHDISTYKSEN JÄSENMERKKI

■ Nyt on vihdoinkin saatavilla yhdistyksemme jäsenmerkki. Jäsenmerkkiä kannetaan näkyvissä vain siviilipuvussa. Merkin koko on noin 1,5 cm korkea ja 1,0 cm levyinen. Merkissä on MY:n logo, joka on kullattu. Hinta on 5 euroa.

YHDISTYKSEN JOULUKORTIT

■ Joulunaika lähestyy ja on taas aika muistaa sukulaisia, ystäviä, tuttuja ja yhteistyökumppaneita joulukortin muodossa. Meriupseeriyhdistyksellä on omia joulukortteja, joita voit tilata sihteeriltä.

Korttien tervehdystekstin voit valita joko suomen-, ruotsin-, englannin- tai saksankielisenä. Valittavana on myös kortti ilman mitään tervehdystekstiä.

■ Hinnat seuraavasti:

suomenkielinen (uusi painos)	1,00 euro/kpl
ruotsin-englannin- ja saksankielinen	0,50 euroa/kpl

sekä blanco.

Jokaisen kortin mukaan tulee pieni kirjekuori. Tee tilauksesi hyvissä ajoin, jotta saat lähetettyä korttisi 2-luokan hinnalla. Tilaukseen lisätään mahdolliset postituskulut.

MAJA-ASIAA

■ Talvi- ja kevätkauden varauksia otetaan jo vastaan. Vuorot jaetaan varausjärjestyksessä, joten jos haluat jonkin tietyn viikon tai viikonlopun, niin ota yhteyttä sihteeriiin heti, kun tiedät lomajärjestelysi. Varsinkin kevään viikonloput ovat olleet suosittuja.

Kesäkauden 2005 (viikot 22–39) majavuorojen varaukset tulee tehdä sihteerille **31.3.2005 mennessä**. Hallitus jakaa kesäkauden vuorot halukkaiden kesken huhtikuun alussa.

JÄSENTUOTTEITA

■ Kirjat:

- Uhka lännestä, Suomen meripuolustus autonomian aikana, 20 €
- Suomen laivaston rakentaminen itsenäisyyden alkutaipaleella 1918–1939, 17 €
- Suojattu merenkulku elinehtonamme, miinoitusten ja miinanraivauksen vaikutus meriliikenteeseemme vuosina 1939–1950, 20 €
- Baltian kuvernementtien ja Suomen merkitys Venäjän keisarilliselle laivastolle v. 1856–1914, 20 €
- Meriupseeriyhdistys 80 vuotta, 15 €

■ Videot:

- Suomen laivasto 1918–1993, 17 €
- Meripuolustus ennen itsenäisyyden aikaa, 17 €
- **Muut tuotteet, brodeeratulla MY:n merkillä**
- pikee-paita, tumman sininen, 30 €
- t-paita, tumman sininen, 23 €
- lippalakki, tumman sininen, 17 €
- klubitakkimerkki, mustaa huopaa, 8 €

Hintoihin lisätään postituskulut.

TUOTTEITA VOIVAT OSTAA MYÖS YHDISTYKSEEN KUULUMATTOMAT!

Meriupseeriyhdistyksen hallitus toivottaa jäsenilleen leppoisaa joulun odotusta ja tulevaa vuotta 2005!

YHTEYSHENKILÖT

■ Pääkaupunkiseutu:

Sihteerii ylil Jyrki Myllyperkiö
Huvilakatu 20–22 C 25, 00150 Helsinki
työpuhelin: 09-453 4117
gsm: 050-552 0244
sähköposti: jyrki.myllyperkio@tapiola.fi

■ Turku:

Kaptl Mika Mäkilevo
Saaristomeren Meripuolustusalue
02-181 42111
sähköposti: mika.makilevo@mil.fi

■ Majajaosto:

Kaptl Jarmo Holopainen,
majan kehitysesitykset jne.
(majavaraukset edelleen sihteeriltä)
Saaristomeren Meripuolustusalue
02-181 42111, 040-541 7117



Meriupseeriyhdistyksen
syysmatka Pietariin 17.—19.9.2004

Itämeren METROPOLI



Näkymä Nevalle

Onnistuneen ja hyvän mielen tuottaneen matkan jälkeen on paikallaan todeta, että on etuoikeus kuulua yhteisöön, jossa nähdään paljon vai-vaa paitsi jäsenistön ammatillisten ja aatteellisten valmiuksien luomiseksi ja ylläpitämiseksi myös sen viihtyvyyden hyväksi. Nämä kaksi asiaa eivät ole toisiaan poissulkevia, vaan päinvastoin täydentä-viä. Meriupseeriyhdistyksen tämänvuotinen syysmatka suuntautui Pietariin ja Kronstadtin. Mallikelpoisten valmistelujen ansiosta matkamme jätti ”hyvän maun suuhun” kaikille mukana olleille.

Pietari, Itämeren alueen ainoa todellinen metropoli, on ehdottomasti tutustumisen arvoinen kaupunki. Perustamisvuodestaan 1703 lähtien se on vaikuttanut suomalaisten elämään niin hyvässä kuin pahassakin. Suomalaisilla on ollut huomattava merkitys kaupungin kehitykselle, sillä 1880-luvulla Pietari oli Helsingin (43 300 as.) jälkeen toiseksi suurin suomalainen kaupunki jolloin siellä asui 24 000 suomalaista. Olemme saaneet monia myönteisiä vaikutteita tästä Venäjän tärkeimmäksi kulttuurikeskukseksi sekä kauppa- ja teollisuuskaupungiksi nousseesta Nevan metropolista. Se kuului ennen vallankumousta Euroopan johtavien kaupunkien kärkikaartiin. Pietari rakennettiin aikanaan länsimaisten esikuvien kuten Pariisin mukaan. Sille ovat tyypillisiä avarat valtakadut ja

laajat puistot, sen uusklassisismiin kuuluvaa empi-retyyliä ja barokkia edustavat julkiset rakennukset sekä yleisilmeenä merellisyyttä, jonka sille antavat Neva-joki suistohaaroineen ja kanavineen.

Kuusikymmentäviisi vuotta sitten Talvisodan aloittamisen muodollisena syynä oli silloisen Leningradin turvallisuus. Jatkosodassa puolestaan sama kaupunki joutui 900 vuorokaudeksi piiritystilaan, mutta ylipäällikkömme marsalkka Mannerheimin suurpolitiikan tajun ja venäläisiä arvostavan asenteen johdosta suomalaiset eivät sinne hyökänneet edes saksalaisten kanssasotijoina ollessaan. Lopputuloksena oli, että Suomi säilytti itsenäisyytensä ja Pietari puolestaan säilyi jälkipolville. Tämä sanottuna, jotta muistaisimme, mikä poliittinen painoarvo Pietarilla tuolloin oli ja yhä vieläkin on. Nykyinen Pietarin kaupunki muodostaa Venäjän Federaation itsenäisen hallinnollisen alueen, jonka pinta-ala on 1 350 km². Varsinaisen Pietarin kaupungin pinta-ala on 605,8 km². Kaupungissa asuu 4,7 miljoonaa asukasta eli lähes yhtä paljon kuin koko Suomessa. Se on Venäjän tärkein kulttuuri- ja tiedekeskus. Taloudenkin alalla se on toisena Moskovan jälkeen.

Tällaiseen suurkaupunkiin lähdimme per-jantaina 17.9. joukolla tutustumaan. Bussi täyttyi 38 meriupseerista, joista yksi oli nainen. Sotilas-

arvot olivat kontra-amiraalista ylluutnanttiin ja ikähaarukkamme 25:stä 80:aan. Saavuttuamme Vaalimaalle, pidimme lyhyen kahvitaun, minkä jälkeen ylitimme rajan ja suoritimme tuiki tärkeitä proviantin (muonan) hankinnat Venäjän puoleisessa supermarketissa. Juomaakin taisi tulla ostetuksi niin, etteivät suut päässeet kuivumaan ennen Viipuria, missä nautimme hyvän illallisen paikallisessa ravintolassa. Matka jatkui kohti Pietaria, minne saavuttuamme ohjelmaan kuului majoittuminen hotelliin ja vetäytyminen yöpuulle.

Lauantaina 18.9. nautittuamme aamiaisen hotellissa pääsimme asiaan eli kiertoajelulle kaupunkiin. Sen aikana kävimme mm. Venäjän- Japanin sodan Tsušiman salmen meritaisteluun 27.-28. toukokuuta v. 1905 osallistuneella risteilijä Auroralla, joka kuului tuolloin Itämereltä Tynnelle merelle siirrettyyn risteilijäosastoon, jota komensi suomalainen kontra-amiraali Oskar Enqvist. Merisotahistoriasta tiedämme, kuinka tuossa taistelussa Venäjän laivastolle kävi. Amiraalin onnistui kuitenkin pelastaa kolme risteilijästä (Aurora, Oleg ja Shemtshug) Manilaan internoitaviksi, mistä Aurorakin aikanaan palasi ja ampui sittemmin kuuluisan merkkilaukauksen, joka käynnisti rynnäkön talvipalatsiin lokakuun vallankumoukses-

sa. Yksi käyntikohteistamme oli Nevan pohjoisrannalla Jänissaassa sijaitseva Pietari-Paavalin linnoitus, jossa on mm. Venäjän tsaarien haupaikaksi tullut tuomiokirkko. Tämän katedraalin nähtävyyksien lisäksi saimme nauttia ortodoksisesta kirkkomusiikista, jota esitti nelimiehinen munkkikuoro. Kierrellessämme linnoituksen alueella pari kuvataiteilijaa lyöttäytyi hänille piirtäen tuota pikaa muutamista seurueemme jäsenistä enemmän tai vähemmän näköiset muotokuvat. Ne olivat tietysti kaupan ja melko moni meistä osti taiteilijoiden näkemyksen omasta naamaastaan. Esittävästä taiteesta saimme nauttia lounaalla. Laulajatar Eleonora Martinova loi ravintolaan aidon venäläistunnelman haitarin ja balalaikan säestyksellä. Kerassaan upea esitys, josta vastasi kolme huippuluokan taiteilijaa. Tämän voin todeta vakaumuksen syvällä rintäänellä työskennellyni aikanaan Leningradissa.



Eleonora Martinova säestäjiineen



Pietari-Paavalin linnoituksessa



Merisotamuseossa

Iltapäivän ohjelmaan kuului Pietarin merisotamuseoon tutustuminen. Saimme kuvan siitä, miten Venäjän laivasto on syntynyt, millainen on ollut sen kehitys ja aavistuksen siitä, miten asiat tällä hetkellä ovat. Suomalaiset ovat kokeneet sen mahdin taistellessaan Ruotsin lipun ja oman siniristilippumme alla. Pyhän Andreuksen lipun alla palvellessaan he ovat olleet myös tuota mahtia luomassa keisarillisen laivaston avainpaikoilla. Niistä n. 300 suomalaisesta upseerista, jotka palvelivat Venäjän laivastossa peräti 71 kohosi amiraalien arvoluokkaan, joista yksi jo mainittiin.

Ilta kului venäläisen kansanmusiikin ja -tanssin merkeissä Nikolajevin palatsissa. Väliajalla järjestetty samppanja- ja pikkupalatarjoilu muistutti kylläkin enemmän myyntinäyttelyä, jossa erilaisten matkamuistojen lisäksi kaupan oli myös



Risteilijä Auroralla

tilaisuudessa esiintyneiden taiteilijoiden äänitteitä. Kaupallisuus on totta totisesti tullut ryminällä naapurimaahamme. Täytyy vain toivoa, ettei vanhaa romutettaessa ja uuteen siirryttäessä heitettäisi myös lasta pesuveiden mukana ulos.

Sunnuntaina 19.9. nautittuamme aamiaisen hotellissa lähdimme ajamaan kohti Kronstadtia. Sinne ajetaan Pietarin edustalle rakennettua patotietä pitkin, jonka työt ovat ympäristöhaittojen vuoksi keskeytyksissä. Alun perin tarkoituksena on ollut rakentaa ko. tie Gorskajasta Kronstadtin kautta Lomonosovin länsipuolelle. Eteläinen haara on ajettavassa kunnossa, joskin pahasti keskenräinen, mutta maayhteyttä Lomonosoviin ei ole vielä lainkaan rakennettu. Ympäristö-, rahoitus- ja muiden teknisten- ja rahoitusongelmien tultua ratkaistuiksi rakennustyöt saatettaneen loppuun.



Pietari-Paavalin katedraalissa



Romanovien hautoja

Nimensä mukaisesti Kronstadt on pieni (kruunun-) kaupunki saarella, jonka varuskuntakirkossa olevaan merisotamuseoon saimme tutustua. Monet meillekin tutut meritaistelut kerrottiin venäläisten näkökulmasta, joten saimme kuvan siitä, miten he ovat asioita tarkastelleet ja kirjanneet ne Venäjän sotahistoriaan. Kirkkosaliin emme päässeet, sillä se kuuluu toimivalle seurakunnalle. Nautimme lounaan Kronstadtin upseerien talon ravintola Austeriassa ja kävimme vielä satamassa, missä oli nykyaikainen sukellusveneentorjuntaläivue emälaivoineen. Esteitä alusten kuvaamiselle ei ollut, joten olosuhteet ovat selvästikin muuttuneet. Myös nerokas saarta halkova kanavajärjestelmä, jonka avulla alusten telakointi ja varustaminen nopeutui ja tehostui, oli mielenkiintomme kohteena.

Palasimme patotietä Suomenlahden pohjoisrannalle ja pysähdyimme Rajajoella entisellä valtakunnanrajalla, mistä jatkoimme matkaa suorinta tietä Viipuriin. Osittain jo menomatalla, mut-

ta myös paluumatkan viimeisillä ajo-osuuksilla seniориupseerit kertoivat paikallishistoriasta sekä omista kokemuksistaan sotiemme ajoilta ja uransa alkutaipaleelta. Asiapitoisia ja asiantuntevia pienoisesitelmää, jotka kartuttivat miellyttävällä tavalla tietojamme. ”Taiteellisesta” puolesta koko matkan ajan vastasivat ”Takapenkin raikulipojat”, joiden laululippaasta löytyi sellaisiakin viisuja, joita ei ollut aikaisemmin kuultukaan. Hyviä ralleja yhtäkaikki ja hyvä oli porukkakin, joka niitä esitti. Taisipa muutama ronski merimieskaskukin tunnelmaamme sopivasti kohottaa niin meno- kuin tulomatalla. Stimmi pysyikin hyvin topissa koko matkan ajan.

Helsinki tuntui kovin pieneltä palattuamme sinne todellisesta suurkaupungista myöhään sunnuntai-iltana. Hienosta Pietarin matkasta sydämellisesti kiittäen ja seuraavaa syysmatkaa jo odottaen

Nyyrikki Kurkivuori



Suomalaiset meriupseerit Kronstadtissa



Kaarinan kaupunki

SILVA SHIPPING OY AB

Syväsatama, 64260 Kaskinen
Puh. (06) 280 2200, Telefax (06) 222 8064



Sisaret kokouksessa

Sotilaskotiliiton kevätseminaari Upinniemessä

Sotilaskotiliitto - Soldatshemsförbundet ry on Skoko maan kattava järjestö, jonka muodostaa 40 eri varuskuntapaikkakunnilla toimivaa Sotilaskotiyhdistystä sekä Rajasotilaskotiyhdistys ja Rannikkosotilaskotiyhdistys. Raja ja Rannikko

jakaantuvat paikallisosastoihin, jotka hoitavat kukin omat sotilaskotinsa hyvinkin eksoottisissa paikoissa pienintä linnakesaarta myöten. Tänä keväänä RSKY sai hoitaakseen liiton kevätkokouksen emännöiden ja Upinniemen vihreät sisaret vasta-



Aluksiin tutustuminen



Merikappelissa



**Puheenjohtajat
Eija Paananen,
Tarja Kiira ja
Marja-Leena
Oksanen**

sivat haasteeseen.

Lauantaina 22.5. ohjelmassa oli kevätseminaari, jonka asialistaan kuuluivat Suomenlahden Meripuolustusalueen komentajan kommodori Antero Karumaan pitämä tiukka katsaus Merivoimista tänään sekä SIMepan nykynäkymistä. Asiaa valotti iltapäivän käynti sotasatamassa ja taistelualuksiin tutustuminen. Ylikersantti Jenni Kaipainen, itsekin sisar ja Upinniemen paikallisosaston varapuheenjohtaja, sekä kokelas ja oppilas joituivat vieraiden kovaan tenttiin. Meri ja siellä seilaaminen kiinnostivat sillä kuten sodankyläläiset saivat ”meillä on vaan nuo tunturit”.

Maanpuolustuskoulutus ry:n toiminnanjohtaja Pekka Majuri piti yhdistyksen koulutusjärjestelmästä ansiokkaan luennon. Sisaret ovat tunnustusti innokkaita kouluttautumaan ja

tietoa uusista mahdollisuuksista tarvitaan aina. Seminaarin päätti Anita Tuomola Suomen mielenterveysseurasta kertomalla järjestötyön vetovoimasta yleisemminkin, ei ainoastaan sisarten kannalta.

Ilta istuttiin Sotilaskodissa nauttien loistavaa lohikeittoa Saana Liikasen ja Markku Ollikaisen herkkää musiikkiesitystä kuunnellen. Ja, Kirkkonummella kun ollaan, taikuri Keke Pulliaisen mahtava esitys jäi askarruttamaan mieliä koko yöksi.

Varsinainen kokouspäivä sunnuntaina 23.5. aloitettiin kenttärovasti Lauri Salmisen pitämällä aamuhartaudella Merikappelissa. Upinniemen paikallisosaston tervehdyksen toi puheenjohtaja Marja-Leena Oksanen, hän kertoi myös Upinniemen historiaa kiinnostuneille kuulijoille. Kokouksen avasi SKL:n puheenjohtaja Tarja Kiira, ja kokouspuheenjohtajana toimi RSKY:n puheenjohtaja Eija Paananen. Kevätkokous käsitteli edellisen vuoden toimintakertomuksen ja tilit, jotka kaikki kiitoksella hyväksyttiin. Päivän päätteeksi Muonituskeskus tarjosi upean sunnuntailounaan lähes sadalle osallistujalle.

Ja kuten tapana näissä sisarten kuvioissa on, jokainen sai kotimatkaa varten eväspussin. Sodankylään on melkoinen matka Upinniemestä.

Liisa Lottanen



Eväspusseja tekemässä



Merivoimien Varikon Hallinto-osastoa ei sisältä päin uskoisi entiseksi teollisuuskiinteistöksi.

Merivoimien joukko-osastot "tarkastettu"

Nykyisten Merivoimien joukko-osastot voidaan katsoa "tarkastetuiksi" Rannikkotyökis-tön Opistoupseerit ry:n toimesta kevät- ja syyskoukusiimme liittyen. Vuoden 1998 yhdistymisen jälkeen olemme saaneet vierailta kaikissa joukko-osastoissa komentajien ystävällisellä myötävaikutuksella. Vuoden 1998 syyskokous pidettiin Santahaminassa, jonka jälkeen kokouspaikkakuntina ovat olleet Kotka (KotRa), Helsinki (MeriSK ja MerivE), Espoo (MerivTL), Kirkkonummi (Si-Mepa), Hanko (SiMepa/HanRPsto), Tammisaari (UudPr), Korppoo (SmMepa/TurRPsto) sekä Turku (SmMepa ja MerivV). Välillä on pistäydytty sisämaassakin unohtamatta myöskään 15-vuotiskoukustamme Itämeren aalloilla.

Pöytästandaarit hajasijoitettu

Yhdistys teki vuonna 1998 päätöksen pöytästandaarin hankkimiseksi. Itse hanke eteni toteutukseen vuonna 1999, jolloin saatoimme luovuttaa ensimmäisen kerran mustapunaisen standaarimme Uudenmaan Prikaatille, joka toimi tuolloin vieraanvaraisena syyskokouksen isäntänä. Tämän jälkeen olemme luovuttaneet standaarimme jokaiselle Merivoimien joukko-osastolle sekä myös muutamalle joukkoyksikölle kokouksiemme yhteydessä. Kierros täydentyi syyskokouksemme yhteydessä Merivoimien Varikon päällikön, kommo-

dori Jouko Ovaskan vastaanottaessa standaarimme sijoitettavaksi hänen esikuntansa tiloihin.

Jääkiekko-ottelun kautta kokoukseen

Päätimme toteuttaa muutaman vuoden tauon jälkeen kokous- ja jatkokoulutustilaisuutemme osittain kaksipäiväisenä tapahtumana. Jatkokoulutus-päiväämme edeltävänä iltana oli nimittäin mahdollisuus saapua Turkuun seuraamaan TPS-Blues-jääkiekko-ottelua. Tiukan väännön jälkeen saimme todistaa kotijoukkueen hienoista voittoa espoolaisvastustajasta. Jälkipelieihin tarjoi-tui tilaisuus ravitsemusliikkeessä, jonka tiskillä oli kylttien mukaan tarjolla mm. sijoitusneuvoja. Hyvin tuli rahat sijoitettua...

Merivoimien Varikko esittäytyi

Jatkokoulutustilaisuutemme toteutettiin tutustumalla Merivoimien Varikkoon. Varikon Hallinto-osastolla insinöörikommodori Jari Junttila esitteli varikon tehtäviä sekä organisaatiota yliluutnantti Timo Koistin esitellessä tyylikkäästi kunnostettu- ja osaston tiloja, jotka vielä jokin aika sitten olivat elintarviketeollisuuden tehdaskäytössä.

Merivoimien Varikon päällikkö, kommodori Jouko Ovaska ehti kiireiltään myös tapaamaan jäseniämme. Kommodori Ovaska kertoi varikon tulevaisuuden visioista – ehkäpä Turussa sijaitsee



Varikon yleisesittelyn jälkeen kuulimme paikallisista opistouseirasasioista. Tuttuun tapaan aihe viritti keskustelua.

jonkin ajan kuluttua eräänlainen Merivoimien materiaalilaitos.

Pansion Muonituskeskus pani jälleen parastaan ruokkiessaan lounaalla nälkäisiä rt-miehiä. Silmänruokaakin oli esille vanhan tutun logon esiintyessä hieman yllättäen ruokaseuranamme.

Iltapäivällä siirryimme Pansion luolastoon Elektroniikkakorjaamon tiloihin. Insinöörikommentaja Matti Sarviranta esitteli johtamansa korjaamon toimintaa, jonka jälkeen teimme johdetun kiertokävelyn korjaamon eri tiloihin. Opastus olikin paikallaan, sillä ainakin osa meistä olisi ollut hätää kärsimässä mikäli kyseessä olisi ollut vuotuinen suunnistussuoritus - Pansion luolasto ei ole kaikkein pienimmästä päästä.

Varikkokieroksemme päättyi Merivoimien Keskusvarastolle, jossa esittelyvastuun otti varastopäällikkö, kapteeniluutnantti Timo Alanko. Hyllykilometrien jälkeen kohosimme kirjaimellisesti ylälmoihin ja tutustuimme lennokkiryhmän toimintaan. Keskusvaraston hissi koki samalla todennäköisesti uransa kovimmat hetket ryhmämme tarjoaman spontaanin kestotestin muodossa.

Merivoimien Varikko on epäilemättä yksi voimakkaasti kehittyvä organisaatio puolustushaaramme piirissä, tulevaisuus tuo varmasti muutok-

sia tullessaan. Mielenkiintoista oli myös huomata, että moni rtaustainen opistouseseri on löytänyt nykyisen palveluspaikkansa juuri Merivoimien Varikosta – meikäläisiä oli oikeastaan jokaisessa pisteessä, joihin pääsimme tutustumaan.

Syyskokouksen päätöksiä

Eero Savikko tarttui syyskokouksen puheenjohtajan nuijaan ja vei kokouksen tyylikkäästi läpi. Merkittävin kokousasia oli epäilemättä puheenjohtajamme vaihtuminen. Yhdistystä kuusi vuotta luotsannut kapteeniluutnantti Jari Andersson luopui omasta pyynnöstään puheenjohtajuudesta. Uudeksi puheenjohtajaksi valittiin yliluutnantti Markku Kaukoranta - jo ennestään tuttu mies jäsenillemme hänkin. Käytän tässä yhteydessä tilaisuutta hyväkseni ja kiitän yhdistyksen tähän mennessä pitkäaikaisinta puheenjohtajaa yhdistyksen linjakkaasta johtamisesta kuluneina muutosten vuosina. Samalla toivotan uudelle puheenjohtajalle menestystä vaativassa tehtävässä ammattikuntamme kokoamisessa ja aktivoimisessa - kiitos, Jari ja tsemppiä, Markku!

Hallituksen jäsenet säilyivät lähes entisellään. Hallituksen jäsenten toimialueissa tehtiin pieniä tarkennuksia, jotka toivottavasti näkyvät arkipäivän tehtävissä pelkästään toimintaa kehittävinä ja tehostavina toimina.

Jäsenmaksukin säilyi entisenä. Pankkisiirtolomakkeet tippuvat postilaatikoista joulukuun alkuun mennessä ja 15.12. lienee meille kaikille sopiva päivä käydä hoitamassa pieni velvollisuutemme yhdistystä kohtaan ajan tasalle. Kyseistä eräpäivää noudattaen varmistat myös käsissäsi olevan lehden päätyvän oikeaan osoitteeseen myös ensi vuonna.

Kalenterivuoden 2004 kääntyessä kohti loppuun, kiitän jäseniämme aktiivisesta toimintavuodesta. Toivotan samalla hallituksen puolesta jäsenillemme perheenjäsenineen sekä kaikille Rannikon Puolustajan lukijoille hyvää joulua ja entistään parempaa vuotta 2005.

Teksti: Tatu Vartiainen
Kuvat: Jari Hartikainen

Yhdistyksen puheenjohtaja Jari Andersson luovutti standardimme Merivoimien Varikon päällikölle, kommodori Jouko Ovaskalle.





SININEN RESERVI ry

Sininen Reservi ry on Sosa laajempaa kokonaisuutta, Sinistä Reserviä. Sininen Reservi on yhteenliittymä, johon Sininen Reservi ry:n lisäksi kuuluvat Sinisen Reservin Säätiö rs ja Rannikkotykistösäätiö rs, sekä aktiivisena yhteistyökumppanina Maanpuolustuskoulutus ry:n Meripuolustuspiiri.

Sininen Reservi ry syntyi virallisesti toukokuussa 1997, kun seitsemän laivastojoukkojen reserviläisten yhdistystä piti perustavan koko-

uksen. Kun puolustusvoimien organisaatiomuutos 1998 muodosti rannikko- ja laivastojoukoista nykyiset merivoimat, myös vapaaehtoisella puolella reserviläisten organisaatiot yhdistettiin. Nykyään Sininen Reservi ry on 26 jäsenjärjestön yhteistyöorganisaatio. Jäseniä yhdistyksissä on noin 6500 ja maantieteellisesti toiminta kattaa koko Suomen rannikkoalueen sekä Tampereen.

Runsaassa seitsemässä vuodessa on ehtinyt tapahtua paljon. Sinisellä Reservillä on voimavaroja, joita yksittäisellä yhdistyksellä ei voisi olla. Näin pitääkin olla, koska Sininen Reservi ry:n yksi tarkoitus on koordinoita ja tukea jäsenyhdistystensä toimintaa. Kalustona käytössämme on mm. koululaiva Røyttä, viestikalustoa ja kontteja, joita kaikkia käytetään ahkerasti Maanpuolustuskoulutus ry:n Meripuolustuspiirin järjestämillä kursseilla. Sininen Reservi ry:n puheenjohtaja on myös Maanpuolustuskoulutus ry:n hallituksen jäsen, joka on avainpaikka havainnoida ja olla vaikuttamassa siihen, mihin suuntaan Suomen vapaaehtoista maanpuolustuskoulutusta viedään.

Sininen Reservi ry näkyy ja kuuluu eri foorumeilla paremmin kuin yksittäisellä yhdistyksellä olisi mahdollista niin tehdä. Kaikissa tilanteis-

sa hyöty tulee kuitenkin lopullisesti yhdistyksille, joissa varsinainen henkilötason toiminta tapahtuu. Meripuolustuspäivä, joka on yksi vuoden tärkeimmistä Sininen Reservi ry:n tilaisuuksista, keräsi lokakuussa jälleen satakunta osallistujaa Merisotakoululle. Tilaisuus järjestetään yhteistyössä merivoimien ylimmän johdon kanssa ja on mielestäni yksi hyvä esimerkki merivoimien ja Sininen Reservi ry:n tehokkaasta, mutkattomasta ja erittäin hyvästä yhteistyöstä. Pystymme katto-organisaationa pitämään yllä hyvät suhteet merivoimien ympäristöön, josta positiiviset asenne toimintaamme kohtaan varmasti menee alempiin portaisiin, missä operatiiviset toimijat vapaaehtoisissa harjoituksissa ja muissa tilanteissa siitä hyötyvät.

Alueellisesti voidaan yhteistyötä paikallisten yhdistysten välillä vielä tehostaa. Esimerkkejä on jo olemassa missä paikalliset voimat on yhdistetty, onko kyseessä sitten varuskuntavierailut, perinnepäivät tai muut tapahtumat. Jokainen yhdistys vaalii tietysti omia perinteitään, mutta niitä voidaan tehdä myös yhdessä. Sininen Reservi ry on tässä yhteinen nimittäjä, jota voi hyödyntää eri tilanteissa. Myös Sinisen Reservin nettisivut ovat oiva paikka tiedottaa oman yhdistyksen tapahtumista. Sivuilla on toimiva tapahtumakalenteri ja paljon muuta mielenkiintoista tietoa. Rannikon Puolustaja-lehti tietysti on kaikkien meripuolustajien oma lehti ja se kuuluu valtakunnan parhaimpien maanpuolustuslehtien joukkoon.

Nykymerivoimista on kasvanut entistä tehokkaampi toimija ja sama pätee myös vapaaehtoisen maanpuolustuksen saralla, jossa Sininen Reservi toimii päivä päivältä saumattomammin yhteen. Yhteistyö Sinisen Reservin, Merivoimien ja Rajavartiolaitoksen merivartiostojen kanssa sujuu erinomaisesti. Taloudelliset toimintaedellytyksemme takaavat Sinisen Reservin Säätiö ja Rannikkotykistösäätiö sekä monet muut säätiöt ja tahot.

Haluankin tässä yhteydessä kiittää kaikkia Sininen Reservi ry:n yhteistyökumppaneita, hallitusta ja jäsenyhdistyksiä hyvästä ja tehokkaasta toimintavuodesta 2004.

Matti Kaskeala



Maanpuolustus-
koulutus ry:n
toiminnanjoht
ja Pekka Majuri
ja merivoimier
komentaja kon
ra-amiraali Ha
Holmström.

Meripuolustuspäivä – yhteistyötä parhaimmillaan

Meripuolustuspäivä

Meripuolustuspäivää vietettiin lokakuun 16.päivä Merisotakoululla jo neljättä kertaa. Päivän järjestivät yhteistyössä Sininen Reservi ry ja merivoimat. Se on erinomainen esimerkki läheisestä yhteistyöstä. Aamupäivällä käsiteltiin Sininen Reservi ry:n ajankohtaisia asioita hallituksen ja jäsenyhdistyksien edustajien työseminaarissa. Merisotakoulun muonituskeskuksessa nautitun maistuvan lounaan jälkeen osallistujamäärä kасыoi merivoimien ja sidosryhmien edustajilla. Iltapäivä kului ajankohtaisten esitelmien parissa. Mielenkiintoisen päivän päätti jo toista kertaa pidetty Sininen Reservi ry:n vastaanotto.

Sininen Reservi ry:n jäsenyhdistysten työseminaari

Sininen Reservi ry:n puheenjohtaja Matti Kaskeala avasi työseminaarin. Hän painotti jäsenyhdistyksille alueellisen yhteistyön lisäämisen merkitystä ja sen tärkeyttä toiminnan kehittämisessä. Samalla Kaskeala esitteli komentaja Taisto Vanhamäen Merivoimien Esikunnasta, joka toimii Merivoimien edustajana Sininen Reservi ry:n hallituksessa komentaja Pentti Villasen jälkeen.

Maanpuolustuskoulutus ry:n Meripuolustuspiirin piiripäällikkö Matti Mäkinen päivitti osal-

listujien tiedot MPK ry:n Meripuolustuspiiristä. Lopuksi Mäkinen kehotti kaikkia osallistujia rekisteröitymään käyttäjiksi MPK ry:n tietojärjestelmään, osoitteessa www.mpkry.fi.

Majuri Antti-Jussi Väinölä Pääesikunnan asevelvollisuusosastolta toi osallistujille vankan tietopakettin vapaaehtoisen maanpuolustuksen nykytilanteesta. Esityksessään Väinölä totesi tekijöiden löytyvän myös tulevaisuudessakin hyvin koulutetusta reservistä. Kuten arvata saattaa, esitys kirovoitti monia kysymyksiä.

Sininen Reservi ry:n varapuheenjohtaja Tapio Riikonen käytti puheenvuoron yhdistyksen valmisteilla olevasta palkitsemisohjeesta. Se jaetaan jäsenyhdistyksille heti valmistuttuaan.

Yhdistyksen tiedottaja Mika Kuntti puolestaan esitteli Sinisen Reservin nettisivuilla sijaitsevan tapahtumakalenterin. Jäsenyhdistyksiä muistutettiin käyttämään niille maksutonta palvelua tapahtumiensa esilletuomiseen.

Sininen Reservi ry:n ja merivoimien Meripuolustuspäivä

Iltapäivä jatkui auditorion täyttyessä viimeistä tuolia myöten. Osallistujia oli kaikkiaan noin satakunta. Kaikkia iltapäivän esitelmöitsijöitä yhdisti merellinen toimintaympäristö. Puheenjohtaja Kaskea-



Palkitut ja palkitsijat. Vasemmalta oikealle puheenjohtaja Matti Kaskeala ja kontra-amiraali Hans Holmström, Pertti Dahlström, Asko Aaltonen, Mika Kuutti, Kristiina Slotte ja Pekka Niemi.

lan avasi Meripuolustuspäivän. Avauspuheessaan hän tiivisti: ”Nykymerivoimista on kasvanut entistä tehokkaampi toimija ja sama pätee myös vapaaehtoisen maanpuolustuksen saralla, jossa Sininen Reservi toimii päivä päivältä saumattomammin yhteen. Yhteistyö Sinisen Reservin, Merivoimien ja Merivartioston kanssa sujuu erinomaisesti.”

Merivoimien komentaja, kontra-amiraali Hans Holmström kertoi merivoimien kehitysnäkymistä.

Merivoimien kehittämisen painopiste on meriyhteyksien suojaamisen ja miinantorjuntakyvyn parantamisessa sekä liikkuvien rannikkojoukkojen kehittämisessä. Pintatorjuntakyky ylläpidetään nykytasolla. Merivoimat kykenee muiden viranomaisten tukemiseen muun muassa öljyntorjunta-alueksiin, meripioneeriyksiköihin sekä kuljetus- ja taistelualueksiin. Uudelleenjärjestelyyn liittyen Merivoimien esikunta siirretään Helsingistä Turkuun.

Satamakapteeni Kari Noroviita Helsingin Satamasta välitti kuulijoille kattavan tietopaketin satamatoiminnasta. Terrorismin uhka on maailmalla tapahtuneiden iskujen jälkeen lisännyt painetta myös satamien turvajärjestelyjen kehittämiseen. Matkustajien turvatarkastukset ovat jossakin muodossa tulossa myös laivaliikenteeseen. Samoin ihmisten ja tavarain liikkumista satama-alueilla valvotaan entistä tarkemmin.

Vapaaehtoisesta Meripelastuksesta kertoi Suomen Meripelastusseuran toimitusjohtaja Kyösti Vesterinen. Suomen Meripelastusseuran ensisijaisena tehtävänä on merihätään joutuneiden ihmisten pelastaminen ja avustaminen merialueilla ja sisävesillä. Seuran käytössä olevat 140 pelastusalusta liikkuvat Suomen vesialueilla täysin vapaaehtoisten voimin. Alusten miehistö ei saa korvausta tekemästään työstä. Vuosittain pelastetaan yli 100 ihmishenkeä ja noin 2000 veneilijää avustetaan erilaisissa pulmatilanteissa.

Osallistujien joukossa herätti suurta kiinnostusta komentaja Ove Enqvistin esitys rannikkolinakkeiden historiasta sekä jatkokäytön mahdollisuuksista ja uhista. Enqvistin esitys lähti liikkeelle jo isojaon ajalta päätyen nykypäivään. Esimerkiksi Suomenlinna, Katanpää, Kuuskajaskari ja Kytö ovat siviilienkin käytössä. Vastaavanlaisia hankkeita on suunnitteilla Utöhön ja Kymminlinnaan. Enqvist sai myös vastata lukuisiin osallistujien kysymyksiin aiheesta.

Aktiivitoimijoita palkittiin

Puheenjohtaja Matti Kaskeala ja kontra-amiraali Hans Holmström luovuttivat Sinisen Reservin ansiostin Pertti Dahlströmille sekä Sinisen Reservin ansiomitalit Asko Aaltoselle, Mika Kuutille,



Pekka Niemi ja Kyösti Vesterinen Sininen Reservi ry:n vastaanotolla.

Kristiina Slotelle ja Pekka Niemelle. Kiitoksena hyvin toimivasta yhteistyöstä Kaskaala luovutti Merisotakoululle Sinisen Reservin plaketin. Plaketin vastaanotti Merisotakoulun johtaja kommodori Kai Varsio.

Kontra-amiraali Holmström tiivistä päätöspuheenvuorossaan puolustuspoliittisen selonteon vaikutuksia tuleville vuosille. Samalla hän korosti Merivoimien piirissä tapahtuvan vapaaehtoisen maanpuolutustyön tärkeyttä, josta sekä merivoimien, että Sinisen Reservin tulee hyötyä.

Lopuksi Holmström kiitti Sininen Reservi ry:tä ja kaikkia Meripuolustuspäivän toteuttamiseen osallistuneita hyvin tehdystä työstä sekä päivän osallistujia.

Virallisen ohjelman päätyttyä osallistujat siirtyivät vilkaan puheensorinan siivittäminä yhden kerroksen alapäin. Merisotakoulun perinneaula, joka on varmasti nähnyt monta tilaisuutta vuosien varrella, kokosi ihmiset päättämään seminaarin mukavan leppoisasti.

Tästä on hyvä jatkaa eteenpäin kohti tulevaa vuotta ja seuraavaa Meripuolustuspäivää.

Teksti ja kuvat: Mika Kuutti



KUUSANKOSKI

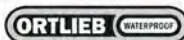
Kuusankoski,
Suomen Paperikaupunki
tervehtii Suomen
rannikoiden puolustajia



PL 3, 10901 Hanko
Puh. 019-222 001
Fax 019-248 2000
www.mannercastors.fi

LAUKKU-, LAATIKKO- JA KOTELOINTIRATKAISUT VAATIVAAN KÄYTTÖÖN

EDAK



www.edak.com
www.hardigg.com
www.thermodyne-online.com
www.stormcase.com
www.explorercases.com
www.ortlieb.com



MILTOC

Mikonkatu 6 C, 00100 Helsinki
Puh: 09 727 99 140, Faksi: 09 727 99 141, info@miltoc.fi





Sinisen Reservin ansioristi Puolustusvoimain komentajalle

Puheenjohtaja Matti Kaskeala luovuttaa Sinisen Reservin ansioristin Puolustusvoimain komentajalle, amiraali Juhani Kaskealalle.

Sinisen Reservin ansioristin myöntää Merivoimien komentaja Sininen Reservi ry:n puheenjohtajan ja/tai hallituksen tai Maanpuolustuskoulu ry:n Meripuolustuspiirin piiripäällikön esityksestä. Ansioristi voidaan myöntää henkilölle tai yhteisölle, joka on toiminut merivoimien tehtävissä erityisen ansiokkaasti tai henkilölle tai yhteisölle, joka on toiminut merivoimien piirissä tehtävässä vapaaehtoisessa maanpuolustustyössä ja jonka ansiot ovat merkittävät. Ristin saaminen edellyttää yleensä toiminnassa mukana oloa vähintään kolmen vuoden ajan. Puolustusvoimain komentaja on hyväksynyt ansioristin kannettavaksi sotilas- ja virkapuvussa ja liitettäväksi ansioristien ja -mitalien luetteloon. Sinisen Reservin ansioris-

tin on suunnitellut Suomen Heraldinen Seura ry:n puheenjohtaja Hannu Hillo.

Merivoimien komentaja kontra-amiraali Hans Holmström myönsi Sinisen Reservin ansioristin Sininen Reservi ry:n puheenjohtajan Matti Kaskealan esityksestä puolustusvoimain komentajalle, amiraali Juhani Kaskealalle. Ansioristi luovutettiin lyhyessä, mutta lämminhenkisessä tilaisuudessa Pääesikunnassa 17.5.2004. Sininen Reservi ry:tä edustivat puheenjohtaja Matti Kaskeala sekä varapuheenjohtajat Tapio Riikonen ja Jarmo Holm. Luovutuksen jälkeinen keskusteluhetki sivusi luonnollisesti vapaaehtoisen maanpuolustuksen nykytilaa ja Sinistä Reserviä.

Teksti : Mika Kuutti

Kuva : Matti Kaskeala



Sininen kiltapäivä päättyi leppoisan juhlaan lipunlaskuun.

Meri-Karjalan syksyisestä lokikirjasta

Syksyn sateiden lomassa räntäsateita odotellessa on sopiva hetki piirtää viimeisiä merkintöjä kuluneesta purjehduskaudesta.

Kotkan Rannikkoalueen valatilaisuus Virolahdella

Valtakunnallisen puolustuspoliittisen selonteon vielä odotellessa maakuntajoukkoja koskevia konkreettisia toimenpide-ehdotuksia ja päätöksiä oli mieleenpainuvaa 20. elokuuta kokoontua Virojoen keskustaan todistamaan monen nuoren ehkä tärkeintä valaa, sotilasvalaa.

KotRan noudattama tapa järjestää valatilaisuuksia ympäri toiminta-alueensa ja näiden valatilaisuuksien keräämä suuri katsojajoukko tukevat vahvasti käsitystä hyvästä alueellisesta maanpuolustushengestä. Tällaiselle pohjalle voi maakuntajoukkoratkaisutkin, mitä sitten ovatkaan, luottavaisin mielin suunnitella ja rakentaa.

Tällä kertaa oli paikalle saapunut lähes puolet kunnan asujamistosta eli vajaat pari tuhatta ihmistä. Valatilaisuuden jälkeen oli tilaisuus tutustua

joukko-osaston järjestämään kalustonäyttelyyn ja ennen kaikkea vastaanottaa upea ohimarssi. Yleinen tyytyväisyys oli käsin kosketeltavaa.

Sininen kiltapäivä

Sinisen Reservin Meri-Karjalan alueen yhdistykset Kymen Laivastokilta ry ja Kymenlaakson Rannikonpuolustajainkilta ry saivat viime talvena kumpikin omilta valtakunnallisilta pääkilloiltaan tehtävän järjestää kaikille veljeskilloille sopiva merihenkien tapaaminen.

Hyvin vakiintuneen alueellisen yhteistyön puitteissa löytyi luonteva ratkaisu kahden mittavan tilaisuuden junailemisesta: ei mitään erillisiä tapaamisia, vaan samana päivänä, sopivasti samansisällöisellä ohjelmalla ja sopivasti samoissa paikoissa. Ratkaisua vauhditti molempien kiltojen yhteistyökumppanin, Kotkan Rannikkoalueen tuki tällaiselle uudelle yhteistyömuodolle.

Päiväksi, jolloin laivasto- ja rannikonpuolustajakillat yhdistävät tapahtumapäivän merkeissä voimansa, sovittiin lauantai, 21. elokuuta. Toiminta-

alueeksi tuli luonnostaan Virolahti-Hamina-Kotka.

Kiltapäivä onnistui järjestäjien odotusten mukaisesti. Satakunta veljeskiltalaista ympäri Suomea taustajoukkoineen vastasi järjestäjien kutsuun. ”Jälkilaskennassa” todettiin osallistujajoukon jakautuneen aivan tasan laivaston ja rannikkotyöskentönsä kesken. Tämä tilastollinen havainto olikin ainoa, jossa osallistujat erottuivat toisistaan. Meri ja siihen liittyvät askareet yhdistivät kaikki saumattomaan yhdessäoloon, jossa sopivasti vuorottelivat perinteet, maanpuolustusjuhla ja kevyempi irrottelu.

Toivottavasti jo ensi vuonna koetaan jollakin toisella Sinisen Reservin alueella vastaava tapahtuma ja mukaan liittyvät mm. rannikkojääkäri-, sukeltaja- ja merivartijakillat. Jos näin ei tapahdu, voidaanhan asia hoitaa kokemuksella Meri-Karjalassakin.

Mikään kevyt junailu ei tällainen tapaaminen ole. Kevyen organisaation tehokkaalla työllä ja taustavoimien hankinnalla asia kuitenkin hoitui ja hoituu hienosti.

Mustamaa 2004

Mustamaan saari on kaikille rannikkosodan historiaa osaaville tuttu paikka. Meripuolustuspiirin Meri-Karjalan paikallisosasto on vuodesta 1998 lähtien järjestänyt oman vuosittaisen ”pääsotaharjoituksensa” mainitulla saarella. Kolmipäiväisissä harjoituksissa käydään reserviläistaitoja läpi sekä teoriassa että käytännössä.

Tälläkin kertaa harjoitus oli samalla myös kahden paikallisosaston yhteinen, sillä Haminan seudun paikallisosaston reserviläiset osallistuivat harjoitukseen omana erillisjoukkonaan. Lisäksi harjoitukseen liittyi KotRan VEH-harjoitus soveltuvilta osin.

Länsi Lapin Kuljetus ja Raivaus Oy

Verkkotehtaankatu 1, 95420 Tornio
Puh. (016) 458 8100

Erityisen säväyksen antoi harjoitukselle Etelä-Kymenlaakson Sotilaspoikakillan vierailu harjoituksen lomassa. Yhteisesti nautitun kenttäteiton tiimoilla tapahtunut organisaatioiden toiminnan esittely ja ajatusten vaihto rakensivat tukevasti siltää eri ikäpolvia edustavien maanpuolustajien kesken. Ja ympärillä aaltoili itäinen Suomenlahti.

Komentajan vaihdos

Elokuun viimeisenä päivänä tapahtui Kotkan Rannikkoalueella komentajan vaihdos. Komentaja Tapio Majjala hyvästeli ilmeisen haikein mielin joukko-osastonsa ja yhteistyökumppaninsa. Haikeus oli varmasti molemminpuolista.

Ilmojen herra järjesti pitkien putkien saarella upean vahdin vaihdon, kun ukkosen jylinä sadekuuroineen patisteli kutsuvieraat katoksen alle, mutta juuri vahdinvaihtohtokella siivosi taivaan kirkkaan siniseksi. Komentaja Veijo Taipaluksellekin tilaisuus oli varmasti ikimuistettava.

Hyvä mies lähti, mutta hyvä mies tuli tilalle.

SR:n rk-mestaruusammunnat

Sinisen Reservin rynnäkkökivääri-mestaruudet ratkottiin Upinniemellä 4. syyskuuta.

Meri-Karjalan joukkueet menestyivät mukavasti, sillä Kymenlaakson Rannikonpuolustajat palauttivat voittopokaalin jälleen pienen tauon jälkeen kotiinsa ja Kymen Laivastokiltakin pääsi lähelle omaa tasoaan sijoittumalla kolmanneksi.

Sininen Reservi ry:nkin puheenjohtaja Matti Kaskeala hämmästytti muut osanottajat, mutta ei ilmeisestikään itseään, sijoittumalla kovassa ja kokeneessa seurassa kymmenen parhaan ampujan joukkoon. Niin sitä pitää.

Meripuolustuspäivä

Merivoimien ja Sininen Reservi ry:n yhteinen Me-

MR

**NOKIAN
METALLIRAKENNE OY**

Laitesuojat

Korjaamo, varasto- ja huoltokontit
Johtamispaikkakontit ja –perävaunut
EMP-, NBC- ja sirpalesuojaukset
Laitesennukset avaimet käteen periaatteella
Prototyypin ja pilottisarjojen suunnittelu

NOKIAN METALLIRAKENNE OY
Rounionkatu 104, 37150 NOKIA
Puh. 03-312 44500 Fax. 03-312 44510
nmr@nokiametallirakenne.fi

ripuolustuspäivä järjestettiin Suomenlinnassa lau-
antaina, 16. lokakuuta neljännen kerran.

Merivoimien komentajan, kontra-amiraali
Hans Holmströmin, ja hänen kaaderiensa vakuut-
tavalla tuella sekä Sininen Reservi ry:n toimijoiden
uurastuksella oli jälleen saatu kokoon tilaisuus,
jossa aamupäivän työseminaarin jälkeen päästiin
iltapäivällä kuulemaan valtakunnan tason asian-
tuntijoiden pitämiä luentoja meripuolustuksen ja
merenkulun ajankohtaisista aiheista.

Kontra-amiraali Holmström ja puheenjohtaja
Kaskeala luotsasivat palaverin varmaotteisesti fi-
naaliin eli pikku vastaanotolle.

Täkäläisittäin oli mukava huomata, että myös
Reserviupseerikoulun johtaja, eversti Asko Koh-
vakka osallistui päivän tapahtumiin ja ilmeisesti
varsin tyytyväisellä mielin.

Hyvä perinne on syntynyt. Tästä on hyvä jat-
kaa.

Helsingin Laivastokilta 25 vuotta

Helsingin Laivastokilta ry juhli neljännesvuosisa-
dan taivaltaan lauantaina, 30. lokakuuta. Myös Ky-
men Laivastokillan edustajat pistäytyivät onnittele-
massa päivänsankaria.

Paikallisilla laivastokilloilla onkin kulunut vuo-
si ollut juhlien aikaa. Keväällä Turun Laivastokilta
ja Kymen Laivastokilta juhlivat 40-vuotistaivaltaan
ja nyt sitten Helsinki.

Helsingin Laivastokillan kirkkaimpana tähtenä
tällä purjehduskaudella voinee kiistattomasti pitää
syyskuun alussa Tallinnassa paljastetun, Suomessa
sodan aikana palvelleiden virolaisten merisotilai-
den muistotaulun hankkimista. Pitkäaikainen pro-
jekti tuotti kauniin hedelmän.

Paljastustilaisuus oli juhlava ja kokosi molem-
min puolin Suomenlahtea arvovaltaisen kutsuvie-
rasjoukon.

Paikallisten laivastokiltojen aktiivisuus sekä
omalla alueellaan että Sinisen Reservin puitteissa
onkin tänä vuonna ollut vilkasta. Liekö tämä hei-
jastumaa pääkillan, Laivastokillan, toiminnasta.

Siirtyessään yhden vuosittaisen kokouksen
käytäntöön pääkilta on samalla nykysuomea laina-
ten ”ulkoistamassa” omaa toimintaansa. Kuinka se
tässä onnistuu, nähdään lähitulevaisuudessa.

Paikallinen toiminta on tärkeää, mutta niin
myös valtakunnallinen yhteistoiminta.

Teksti ja kuva: Tapio Riikonen

**T U L O S T I M E T
K O P I O K O N E E T
M O N I T O I M I L A I T T E E T
T E L E F A K S I T
D A T A P R O J E K T O R I T**

TOSHIBA

TOSHIBA TEC FINLAND

www.toshiba.fi



"Me teemme heille kunniaa"

...**O**n kirjoitettu lahjoituskirjaan jolla Suomen merivoimat ja Laivaston Kilta luovutti Tallinnan merimuseolle muistotaulun syksyllä. Musta graniittitaulu on kunnianosoitus niille neljällesadalle vapaaehtoiselle virolaiselle merisotilaalle, jotka palvelivat Suomen Merivoimissa viimeisen maailmansodan aikana.

Merimuseon ulkoseinään kiinnitettyyn tauluun on kaiverrettu seuraavat sanat viroksi, suomeksi ja englanniksi: "Suomen merivoimissa toisen maailmansodan aikana palvelleiden Virolaisten kunniaksi".

Tilaisuuden avasi suurlähettiläs Jaakko Blomberg toivottaen laajan kutsuvierasjoukon tervetulleeksi. Musiikista vastasi Viron puolustusvoimien soittokunta. Laatan paljastuspuheessaan Suomen merivoimien komentaja kontra-amiraali Hans Holmström kiitti Suomen merivoimissa palvelleita virolaisia veteraaneja ja heidän panostaan sodanajan merivoimissa. Laatan paljastivat kontra-amiraali Hans Holmström ja Helsingin laivastokillan puheenjohtajan Lars Eklund. Viron puolustusvoimien komentaja amiraali Tarmo Kõuts kiitti muistotaulusta ja totesi tyytyväisenä hyvien suhteiden jatkuvuuden Viron ja Suomen merivoimien välillä.

Virolaisten veteraanien kilta Soome Mereväes Teenodud Eestilaste Gild oli tärkeä yhteistyö-

kumppani kun Suomen Merivoimat ja Helsingin Laivastokilta käynnistivät ja toteuttivat tämän muistotauluhankkeen. Lahjoittajina oli myös muita Laivaston Kiltaan kuuluvia järjestöjä sekä Maanpuolustuskiltojen liitto.

Virolaiset merivoimien "suomipojat" saivat vihdoin arvokkaalla paikalla, Tallinnan merimuseon seinään muistotaulun, jolla lahjoittajat haluat kertoa heidän harvenevalle joukolleen sekä jälkipolville: "Me emme ole heidän uhraustaan unohtaneet, me teemme heille kunniaa".

Lars Eklund





POHJANLAHDEN LAIVASTOKILTA RY.

TOIMINTAA POHJANMAALLA

Vaarlahti Vaasassa

13.8. 12 kiltalaista kävi tutustumassa Vaasan sisäsatamaan saapuneeseen merivoimien yhteysalukseen Vaarlahteen. Uppomaltaan 330 tn alus toimii normaalisti Santahaminan ja Isoaaren välisenä yhteysaluksena, mutta kesäisin myöskin merikadettien koulutusaluksena.

Alus voi toimia myös Rannikkotyöstön miennoitusaluksena, josta kielivät miinakiskojen kiinnitysvaarnat kannella. Alus ei ole kauneudella pilattu, mutta hyvät kelirikko-ominaisuudet omaavana hyödyllinen alus, joskin kovassa merenkäynnissä huonosti käyttäytyvä. Alusta esitteli meille sen vahtikonepäällikkö, Laivaston Kilta ry:n sihteerinä tunnettu Rainer Öhman. Aluksen miesvahuuteen kuului sillä hetkellä neljä henkeä vakinaisesta väestä, kahdeksan varusmiestä sekä 72. Merikadettikurssin Laivastolinja.

Mil Pohjanmaa

Vaasan kaupungin kummialus, mil Pohjanmaa suoritti perinteisen syysvierailunsa Vaasassa 1.–4.10. Yhtä perinteinen kilpailu kiertopalkinnon seuraavan vuoden sijaintipaikasta käytiin jälleen. Tulos oli laivavälle jälleen masentava siitäkkin huolimatta, että olivat saaneet valita kilpailulajit. Hylsy jäi jälleen Vaasaan, vaikka Pohjanmaan jouk-

ue oli vahvistettu sen uudella päälliköllä, komkpt Simo Laineella. Laivan päällikön vaihdos tapahtuikin tällä Vaasan vierailulla, ja seremonioita oli seuraamassa joukko kiltalaisia kun komkpt Ari Kallio luovutti päällikkyuden Laineelle. Kiltalaisille, joita oli paikalla toista kymmentä, oli jälleen järjestetty erityistilaisuus tutustua alukseen ja sen toimintoihin. Killan puheenjohtaja Tauno Rewell osallistui myös Sotilasläänin komentajan, kommodori Hannu Luukkosen laivan upseeristolle järjestämään vastaanottotilaisuuteen.

Rannikkotyöstö tutuksi

Tiistaina 19.10. kokoontui Vaasan entisen varuskunnan Sotilaskotiin yli 20 hengen joukko kiltalaisia kuulemaan evltn evp Markku Järven esitystä rannikkotyöstöstä. Järvi oli aikoinaan palvelut Vaasan Rannikkopatteristossa eli VaarPstossa patteriupseerina ja myös kiinteän patteriston komentajana etelässä joten asiantuntemus oli taattu. Kuulimme Suomen rannikkotyöstön kehityksestä videon avustuksella, sekä sen roolista nykyisessä rannikkopuolustuksessa. Ainakin allekirjoittaneelle tuli nostalginen tunne koska sain koulutuksen 1960-luvun lopulla juuri tässä vaasalaisessa keskiötyöstöpatteristossa, kuten VaarPston virallinen luokitus kuului, keskiöupseeriksi ja tulenjo-

tajaksi. Tekniikka vain on kulkenut vauhdilla sillä keskiövaunu, jossa parhaimmillaan toistakymmentä miestä luki ampuma-arvoja tykeille, on nykyään korvattu yhdellä atk-päätteellä, jota hoitelee yksi mies. Niin etenee tekniikka, varsinkin armeijassa.

Järven esitys oli erinomainen, niin aselajin historiasta kuin nykyhetkestäkin. Uutta oli sekin tieto, että keskiötykistöpatteristoa ei VaaRPstön lakkauttamisen jälkeen 1996 suinkaan haudattu, vaan tälläkin hetkellä on varastoituna 10 patteriston tykit eli yhteensä 180 putkea, jotka tarpeen tullen voidaan ottaa käyttöön. Eikä mobiili keskiötykistöpatteristo ole suinkaan mitätön ase, sen tehokkuuden ovat monet Rovajärven tykistöammuntakilpailut osoittaneet. Nopeus ja tulituksen tarkkuus tykkien hajasijoituksesta huolimatta ovat olleet aina keskiötykistöpatteriston valtteja.

On kuitenkin selvää, että liikkuvat ohjuspatterit tulevat tulevaisuudessa korvaamaan myös mobiilipatteriston, puhumattakaan kiinteistä rannikkotykeistä. Liikkuvan rannikkotykistön miehistön koulutus lakkaa kuluvan vuoden lopulla ja koko aselaji siirtyy historiaan kun viimeinenkin koulutettu täyttää 35 vuotta 2020-luvun loppuun mennessä. Siihen asti myös liikkuva rannikkotykistö muodostaa olennaisen osan rannikkopuolustuksesta.

Muuta toimintaa

Kiltaveljet Mauno Hintsala ja Olavi Vuorenmaa osallistuivat Kymenlaakson Rannikonpuolustajakillan ja Kymen Laivastokillan järjestämille Rannikonpuolustajapäiville Kotkassa 21.–22. elokuuta. Päivät olivat osallistujien mielestä onnistuneet ja matkan arvoiset.

Pohjanlahden Laivastokillan puheenjohtaja, kauppaneuvos Tauno Rewell oli kutsuttu yhdistettyyn Miinalaivueen 10-vuotisjuhlaan ja mil Pohjanmaan 25-vuotisjuhlaan Suomenlinnan upseerikerholle 10.9. Tilaisuuteen osallistui myös puheenjohtajan rouva, professori Irma Rewell. Tauno Rewell piti tilaisuudessa esitelmän Pohjanlahden Laivastokillasta.

Hallitus vetoaa

niihin kiltaveljiin, joilta on jäsenmaksu edelleen maksamatta, joiltakin usean vuoden ajalta. Ei ole oikein, että muut jäsenet maksavat teille mm. tämän Rannikon Puolustaja -lehtenne. Ellette halua jatkaa jäsenyyttä, ilmoittakaa siitä jollekin hallituksen jäsenelle. Pääsemme pienemmällä vaivalla kun rästijäsenmaksuja ei tarvitse lähettää. Hallituksen jäsenten yhteystietoja löytyy lehden takasivuilta ja ainakin aikaisemmista lehdistä.

Teksti: Teuvo Roden



**RUOTSINPYHTÄÄN KUNTA
STRÖMFORS KOMMUN**

Pitäjäntie 7 A
07970 RUOTSINPYHTÄÄ-STRÖMFORS
Tel./Puh. (019) 557 700, (019) 557 701
www.ruotsinpyhtaa.fi

FISKARS CONSUMER OY AB

10330 Billnäs

Raepuhalluskaapit ja -laitteet, singot sekä rakeet

ROWEMA OY

Kultasepänkatu 8, 04250 Kerava
Puh. 09-274 7440, Fax 09-2747 4430

Tarwell Oy

**Vedenalais-, turvallisuus- ja
öljyntorjuntatekniikka**

Kiurunukuja 5, 21210 Raisio
puh. +02-436 4400 fax 02-437 3110



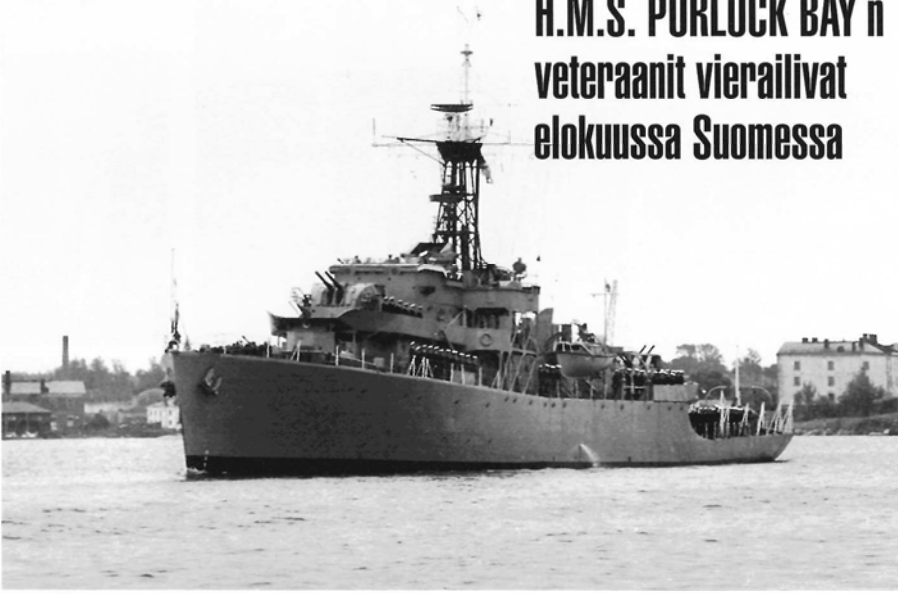
metso
minerals Finland oy

Kärkikuja 2
01740 Vantaa, Puh. 020-484 5300
www.metsominerals.com

NIKLA SHIPPING OY LTD

Itätuulentie 1, 02100 ESPOO
Puh. 09-478 29 300

H.M.S. PORLOCK BAY'n veteraanit vierailivat elokuussa Suomessa



Kuten lukijat varmaan muistavat (RP 3/03), KKL Matti Kurjen veteraaneja vaimoineen vieraili viimevuoden huhtikuussa Englannin Portsmouthissa tapaamassa H.M.S. Porlock Bay'n veteraaneja. – Elokussa tänä vuonna saimme olla isäntinä vastavuoroisesti. –

Brittivetereaneja tuli vaimoineen yhteensä 10 henkeä H.M.S. Porlock Bay Associationin puheenjohtajan Roger Smithin johdolla lentäen eri puolilta Englantia. Olimme etukäteen laatineet viikko -ohjelman, joka sisälsi ensimmäisenä päivänä vesibussiajelun Helsingin Sataman apulaissatama-

makapteeni Kaj Sarpanevan isännöimänä ja käynnit Kuivasaarella ja Suomenlinnassa. Tutustuimme 12 tuuman tykkiin komentaja Ove Enqvistin opastuksella ja Merisotakouluun kommodori Kai Varsion johdolla. Laskimme yhteiset kukat sodissamme kaatuneitten merisotilaitten muistotauluille. Katsastimme nostalgisissa tunnelmissa koulussa olevan laivamme ”jäämistön” ja nautimme yhdessä kahvit voi-leipineen. Merisotakoulun johtaja kertoi laivastomme tämän päivän tilanteesta. Auditoriossa katsoimme myös filmin laivamme yhdestä pitkästä valtamerimatkastasta vuonna 1967.

Toisena vierailupäivänä teimme excursion Presidentin linnaan,

Laskimme yhteiset kukat sodissamme kaatuneitten merisotilaitten muistotauluille





Reunioniin osallistui Matti Kurjen päällikkönä toiminut kommodori Olavi Vitikka

H.M.S. PORLOCK
BAYn veteraanien
2nd Sea Battle

jossa brittivieraat saivat hyvän esityksen linnan vaiheista ja vähän Suomen historiastakin. Yhteinen "Sea battle" = reunion päivällinen syötiin SAS Plaza Hotellissa. Ennen illallisen alkua luovutettiin kolme Helsingin Laivastokillan myöntämää muistoristiä. Ristit kiinnitti Roger Smithin, Kenneth Faulknerin ja Michael Sheppardin rintaan amiraali Jan Klenberg – joka myös kertoi hauskaasti omasta meriupseerin urastaan ja vähän maamme his-

toriastakin aina Krimin sodan ajoista lähtien. Vieramme olivat silmin nähden liikuttuneita saamastaan huomiosta.

Tilaisuuteen olimme saaneet iloksemme myös yhden entisen laivamme päällikön – nimittäin kommodori Olavi Vitikan, joka kiinnitti kahden KL Matti Kurjen veteraanin rintaan Maanpuolustusmitalin. Mitalin saivat ylikersantti Ralf Sjöström ja kersantti Martti Leino. Puolustusvoimiemme



Porlock Bayn ja Matti Kurjen veteraaneja entisen laivansa toisen potkurin ääreltä kuvattuina aurinkoisessa Upinniessä sadekesänä 2004



komentaja amiraali Juhani Kaskeala muisti meitä lähettämällä tervehdyksensä, jossa hän muisteli myöskin palvellustaan fregatti Matti Kurjella. – Brittivieraat muistivat meitä mm. oluttuopeilla johon oli kaiverrettu laivamme profiili ja teksti H.M.S. Porlock Bay ja KL Matti Kurki.

Kolmantena vierailupäivänä tutustuimme SLMepa'n Upinniemiessä, jossa meidän isäntänämme oli kapteeniluutnantti Patrik Säilä. Näimme sielläkin hienon fregattimme ”jäämistöä” eli aluksemme yhden potkureista kerhorakennuksen edessä ja ankkurit saunan rannassa. Ryhmäkuvat tietenkin otettiin – ehkäpä pääsimme Royal Navy News lehden sivuille? Meille tarjottiin lounas muonituskeskuksessa ja tutustuimme myös sotasatamaan, sotilaskotiin ja Kajanuksen saunaan. Vierailimme myös Merikappelissa, jossa kenttärövas-tin sijainen kertoi kappelin historiasta ja sodissamme kaatuneitten sankarivainajien pitkästä matkasta kotimaamme sankarihautoihin.

Illalla oli sitten cocktailkutsujen aika – nimit-täin brittien sotilasiamies everstiluutnantti Rick Andrews vaimoineen ja esikuntineen otti meidät vastaan asunnossaan Helsingin Pohjoisrannassa. Vierailu päättyi hotellin baarissa ”yömyssyihin”.

Koko vierailu sujui täysin suunnitelmien mukaan – jopa sääkin näytti parhaimmat puolensa; koko vierailuviikon sää oli helteinen, vettä ei tullut pisaraakaan!! Ei voi muuta kuin olla kiitollinen säitten haltijalle varsinkin kun muistelee kuinka

Rommilla on brittilaivastossa takanaan pitkä ja vahva perinne. Myös Matti Kurjen oston yhteydessä valtiomme on puolustusvälinehankintaansa sisällyttänyt tammisen rommitynnyrin. Nämä veteraanit ovat annoksensa joutuneet hankkimaan etiketistä päätellen muualta kuin jo kauan sitten tyhjentyneestä Porlock Bayn tynnyristä.

vetinen on koko kesämme ollut.

Ensivuoden 3rd Reunion on todennäköisesti Davenportissa Englannissa – siitä lähemmin myöhemmin.

Ilkka J Ignatius, sotilasmestari
KL Matti Kurjen purjehtija 1/66. Pidetään yhteyttä, Gsm 040 5050 685

DELTA MARIN®

**Suomalaista
 laivasuunnittelua
 kansainvälisillä
 markkinoilla**

DELTAMARIN OY
 Purokatu 1, 21200 Raisio
 puh. 02-4336 300
 fax 02-4380 378
 www.deltamarin.com
 info@deltamarin.com



Olkaa aktiivisia!

Näitä sanoja kirjoittaessani kesäkausi on ohi ja syksy on jo pitkällä. Samalla lähestyvät syyskokoukset uusine suunnitelmineen. Syyskokouksissahan päätetään tulevan vuoden päättäjistä ja toimintasuunnitelmista. Rannikkojääkärikillan syyskokous pidetään marraskuun 17. päivänä Santahaminan varuskuntakerholla. Mitä siinä kokouksessa päätetään on tässä vaiheessa vielä arvoitus.

Rannikkojääkärien osalta kulunut kesä oli vaiherikas, kuten Rannikon Puolustaja-lehden viime numerosta saatoitte huomata. Killan monivuotinen projekti, Rannikkojääkärimuseo saatiin avattua Dragsvikissa Perinnepäivänä 5.7.2004. Samalla otettiin käyttöön uusi Teikarin taistelijoiden standari. Teikarin päivänä kiltta sai myös uuden kunniajäsenen, kun Teikarin taistelijoiden puheenjohtajasta Paavo Teikarista tuli kunniarannikkojääkäri.

Kesän jälkeen killassa ei ole ehtinyt paljoa tapahtua, mutta syyskuussa killan edustajille tarjoutui tilaisuus päästä tutustumaan Vaasan Rannikkojääkäripataljoonan kertausharjoitukseen Hankoniemen alueella. Tästä vierailusta tässä lehdessä toisaalla hieman enemmän.

Syyskokouksen ohella edessä on tänä vuonna vielä Teikarin muistojen iltapäivä Turussa joulukuun 4. päivä kylpylähotelli Caribiassa.

Kun pikkujoulukausi hämmöittää jo, on tässä hyvä hieman mainita siitä, mitä ensi vuonna tulee killan ohjelmaan, vaikkei toimintasuunnitelmaa vielä, kuten sanottua, ole vielä virallisesti päätetty.

Ehkä suurin yksittäinen projekti ensi vuonna tulee muodostumaan killan 40-vuotisjuhlasta. Rannikkojääkärikilta perustettiin marraskuussa 1965 ja tapana on kautta vuosikymmenten ollut juhlia kilttaa aina sen täyttäessä tasavuosikymmeniä. Juhlan suunnittelu on jo käynnistynyt ja tarjouspyyntöjä on esitetty eri tahoille. Juhlien ajankohta tullee olemaan myöhäissyksyllä, miksei juuri marraskuussa. Suunnitteluaikaa on siis vielä jäljel-

lä. Tässä tarjoutuukin erinomainen tilaisuus kääntyä killan kaikkien jäsenten puoleen ja kysyä, mitä jäsenet ehdottavat juhlien ohjelmaksi. Eli siis, jos Sinulla, Hyvä lukija ja killan jäsen, on jotain ehdotuksia juhlien paikan ja/tai ohjelman suhteen, niin ota ihmeessä yhteyttä killan hallituksen jäseniin. Olkaa aktiivisia!

Toinen suuri hanke tullee olemaan Teikarin matka. Jälleen kerran on hallituksen jäsenille tullut siksi paljon vinkkejä ja toiveita matkasta, että killan hallitus on päättänyt ryhtyä suunnittelemaan matkaa. Teikarin taistelijoiltakin on tullut viestejä, että ”kerran vielä pojat”. Milloin tuo matka tarkalleen ottaen toteutettaisiin on vielä epävarmaa, todennäköisesti kuitenkin alkukesästä, jolloin Teikarissa pääsee kasvillisuuden osalta vielä kulkemaan suhtkoht helposti. Koska Teikarin saari on rauhoitettu rakentamiselta ja saari on luonnontilassa, liikkuminen siellä on sydänkesällä hankalaa. Koska saari on sotilasaluetta ja sinne pääsyyn tarvitaan Venäjän rajavartiopalvelun lupa, matkan toteuttaminen ei ole helppoa. Jos matka toteutuu, siitä tullaan tiedottamaan jäsenille välittömästi. Toive on saada matkalle mukaan paljon asiasta kiinnostuneita osallistujia.

Muusta ensi vuoden ohjelmasta mainittakoon Teikarin päivän juhllaisuudet, vuosikokoukset, varuskuntavierailu ja kanoottivaellus. Ehkäpä saamme ohjelmaan mahtumaan myös vierailun Bengtskärin majakkasaarella. Pohjoismaisiin kiltapäiviin kesäkuussa osallistumme tietysti myös. Baretimarssit ovat avoimia kiltalaisille ensi vuonnakin. Ensi vuonna osallistumme myös kiltakisaan, sillä emmehän ole Nylands Brigads Gillettiä huonompia. Gilletin voitti tänä vuonna ja on näin ollen kisan sääntöjen mukaan ensi vuonna kisan järjestäjä. Kiltakisaan siitä siis!

Tällä kertaa ei sitten muuta kuin hyvää syksyn jatkoa ja samalla hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta.

Aarne Krogerus

Sa-pataljoonan "neitsytmatka"



Kuvassa vasemmalta Henrik Krogerus, Harri Kalaja, Pekka Taipale, Risto Mikkonen ja Aimo Laaksonen Jurmon päällikön seurassa Hangon satamassa "sotatoimialueelta" paluun jälkeen.

Rannikkojääkärikillan edustajille tarjoutui syyskuussa mahdollisuus vierailla seuraamassa VaaRannJP:n järjestämää kertausharjoitusta Hankoniemen alueella yhdessä Rannikkojääkäripataljoonan Perinneyhdistyksen edustajien kanssa.

Lauantaina 18.9.2004 klo 8.00 aamulla saimme tilannekatsauksen Syndalenin ruokalassa, jossa sekä UudPr:n komentaja, kommodori Karl Gustav Storgårds että VaaRannJP:n komentaja, komentaja Jukka Tuononen selostivat tämän kaiken kaikkiaan pitkälle toista viikkoa kestäneen kertausharjoituksen kulkua ja tavoitteita. Kyse oli reserviläisten harjoituksesta, jossa ensimmäistä kertaa harjoitteli sodan ajan rannikkojääkäripataljoona kokonaisuutena.

Tilannekatsauksen jälkeen pääsimme seuraamaan, kun raskas krh ampui "kovilla" ajettuaan sitä ennen vauhdikkaasti aseisiin. Kertausharjoituksessa oli käytössä ensi kertaa myös uusi viestijurmo eli Jurmo-luokan aluksesta tehty "johtola", jossa saimme seurata esikuntatyöskentelyä ja harjoituksen etenemistä. Päivän päätteeksi tutustuimme "sotatoimialueeseen" merellä Jurmojen kyydisä. Aamupäivän ajan seuranimme oli prikaatin komentaja ja koko päivän VaaRannJP:n komentaja.

Vierailumme aikana saatoimme todeta, että koulutus on korkealla tasolla, niin kuin olla pitääkin. Kiitokset niin prikaatin kuin pataljoonankin henkilökunnalle vieraanvaraisuudesta.



MIINANRAIVAAJAT VALTASIVAT NORMANDIAN

Riipaisevat ja hiljentävät olivat käynnit hautausmailla, sanat jotenkin loppuivat. Miinanraivaajaveteraanit laskivat sekä amerikkalaiselle että saksalaiselle hautaumuistomerkillä omat kukkalaitteensa.



Helsingin Miinanraivaajakilta ry:n puheenjohtaja Erik Erwes oli järjestänyt syyskuussa matkan Normandiaan. 33 hengen seurue lähti valloitusmatkalleen. Paikallisena oppaana Pariisista lähtien oli Leila Lintula. Olimme varustautuneet Miinanraivaaja baretein ja olimmekin edustava ja yhtenäinen veteraanijoukko. Eräskin amerikkalainen, jonka tapasimme puhkesi kyyneliin kun kuuli ketä me olimme ja minkä vuoksi olimme tulleet tuolle historialliselle rannikolle.

Halusimme kunnioittaa sotilaiden muistoa, jotka olivat vapauttamassa Eurooppaa. Tänä vuonna erityisesti on tärkeä vuosi kun maihinnoususta on kulunut 60 vuotta.

5. päivänä kesäkuuta 1944 alkoi historian ehkä suurin sotilasoperaatio, kun britit, amerikkalaiset ja kanadalaiset nousivat Euroopan mantereelle keskeyttääkseen saksalaisten suorittamaa 'maailman valloitusta'.

Heti lentokentältä starttasimme linja-autolla kohti tätä maihinnousurannikkoa. Matkan varrella

tutustuimme eri kohteisiin

Koko Normandian rannikko on suuri muistomerkki. Saksalaisten rakentamat jyrkät bunkkerit tykkeineen kertovat omaa kieltään taisteluista, mutta kymmenien hehtaarien puuton lakeus, jyrkät rannat, pauhaava meri olivat myös vaikuttavia. Museokohteitamme olivat Arromanchesin museo sekä Bayeux Caen musee memorial.

Pariisiin pysähdyimme vielä seuraamaan elämän menoa tutustuen eri kulttuurikohteisiin.

Miksi Pariisin stadion on nimeltään 3-0? No siksi kun Ranska voitti jalkapallossa Brasilian MM kisoissa 1998.

EE

Helsingin Miinanraivaajakilta on julkaissut historiikirjan miinanraivauksesta.

'*Me raivasimme suomenlahden*' -kirjaa voi tilata internetosoitteesta www.erwes.com / Miinanraivaajat tai puhelin 09-5605 7141, 0400-503 099



Helsingin Miinanraivaajakilta kokoontuu joka kuukauden toinen tiistai. Alkaa ruokailulla klo 12-12.30. Kokous alkaa kello 13.00.
Helsingin Sotilaskohtiyhdistys, Mechelininkatu 32, Helsinki
Erik Erwes, puhelin 0400-503 099



Sukellusveneveteraanien rivit harvenivat. Esko Pailoksen arkulta Maunulan kirkossa poistumassa Kauko Ritaluoma, Onni Suonamo, Olavi Nieminen ja Lauri Puonti.

Sukellusveneveteraanit koolle vielä kerran

Kuusankoskelainen sukellusveneveteraani Lauri Puonti vetoaa veteraaniveljiinsä, jotta mahdollisimman moni saataisiin koolle Sukellusvenelaivueen juhliessa 75-vuotispäiväänsä 1. päivänä kesäkuuta vuonna 2005.

Veljeskaartin koolle saamista vaikeuttaa postitusosoitteiston katoaminen. Korvasta korvaan -menetelmällä on uutta osoitelistaa koottu vuodesta 2002 alkaen Kauko Ritaluoman johdolla.

Viimeinen iltahuuto on lisäksi äskettäin harventanut sukellusveneveteraanien rivejä entises-täänkin.

Tämän vuoden keväällä, 20.3.2004 poistui joukosta veteraanien pitkäaikainen sihteeri, kokoonkutsuja ja luomiskykyinen monitoimimies Esko Pailos. Hän hankki viirit, klubitakkimerkit ja muut tunnusmerkit, lähetti onnittelekortit ja piti huolta siitä, että veteraaneilla oli kokoontumispaikka Kampin palvelukeskuksessa keskellä Helsinkiä. Siellä veteraaniveljet kokoontuivat syksyisin ja talvisin vuosikaudet. Veteraanien johtoryhmä kokoontui säännöllisesti kerran kuukaudessa kesää lukuun ottamatta. Sihteerin tehtävät hän aloitti 60-luvun alkupuolella ja hoiti niitä tunnollisesti vuosituhannen alkuun asti. Pitkälle edennyt sairaus aiheutti sen, että veteraanien osoitelistakin lopulta katosi.

Suruviestit jatkuivat, kun sukellusveneveteraanien viimeinen puheenjohtaja, Vetehisen ensimmäinen upseeri, kommodori Erik Helenius siunattiin haudan lepoon loppukesästä, 20.8.2004.

Molemmat saivat arkulleen veteraaniveljien viimeisen tervehdyksen, karun havuseppeleen.

Sukellusveneveteraanit ovat yhteistä perintöään vaaliessaan saaneet aikaan paljon. He pelastivat aikoinaan sukellusvene Vesikon romuksi myymiseltä ja saivat jo kolmeen osaan paloitellun rungon siirrettyksi ja kootuksi museosukellusveneeksi Suomenlinnaan. Veteraanit osallistuivat keskeisesti myös Sukellushälytys-kirjan kokoamistyöhön Kalervo Kijasen kuoltua ennen aikaisesti. Ansioluetteloon voidaan lisätä kahden sukellusveneasetta esitelleen videon valmistaminen, Upinniemen puukasarmeihin lahjoitetut nimikilvet Vetehinen, Vesihäisi ja Ikturso sekä muutamat merivoimien keskeisille paikoille kiinnitettyt laatat.

”Jäi meistä muutakin pysyvää, mitä nyt en muista”, toteaa ikääntyvä sukellusveneveteraani Lauri Puonti. Hän toivoo, että kaikki Sukellusvenelaivueen 75-vuotisjuhlatapaamiseen 1.6.2005 pystyvät ottavat yhteyttä häneen 15. tammikuuta 2005 mennessä. Siten voidaan järjestelyt merivoimien ja sotamuseon kanssa hoitaa asiallisesti ja ajoissa.

Yhteydenotot osoitteeseen: Lauri Puonti, Melkunmäentie 16, 45700 Kuusankoski, puh. 05-3747397.

Teksti: Lauri Puonti ja Tapio Riikonen

Kuva: Lauri Puonti

Näitkö **TYYNEN** syksyllä saaristossa?

Maanpuolustuskoulutus ry:n Meripuolustuspiiri järjesti Gyltön linnakesaarella syyskuun viimeisenä viikonloppuna Tyne-nimellä kulkeneen kurssiryppään. Kurssit alkoivat perjantaina Pansiossa henkilökohtaisen varustuksen eli maastopukujen kuittaamisella, minkä jälkeen siirryttiin busseilla Gyltön saarelle. Saarella varustaminen jatkui joukkokohtaisen majoitus- ja koulutusvälineistön jakamisella ja tukikohtiin siirtymisellä. Pimeä oli jo tullut kun teltoja alettiin vasta pystyttää.

Tiedotusmielessä tämä Läntisen koulutusalueen organisoima seitsemästä kurssista koostunut, lähes 130 kouluttajan ja kurssilaisen tapahtuma jäi pahasti Naisten Valmiusliiton Merimetso-harjoituksen jalkoihin. Mutta se ei menoa haitannut, ”On kiva nähdä naisiakin näissä merkeissä, maastopukuiset naiset ovat aina olleet lähellä sydäntäni”, naurahtaa Tyne-harjoitukseen kutsuttu Kimmo Kajander. Kurssien markkinointi oli hoidettu pääosin kohdennetusti. Myös muita tiedotusvaihtoehtoja, -kanavia ja kohderyhmien lisäämistä

Rannikonvalvontakurssilla tarvittiin kiikareita ja viestikalustoa



voisi harkita kurssilaisten määrän lisäämiseksi. ”Kurssista tuli minulle mainoskirje postissa ja olin heti valmis lähtemään”, mainitsee Kajander. Hän sanoo myös hankkineensa lisätietoja MPK:n toiminnasta tuttavaltaan.

Harjoitukseen kuuluneella rannikonvalvontakurssilla opiskeltiin ja harjoiteltiin aistitähysteisen valvonta-aseman perustamista ja toimintaa. Kalustokoulutus oli keskeisessä osassa, niin valvontakuin viestikaluston osalta. Havaintojakin tehtiin, niistä osa pimeänäkölaitteilla. Tiedustelukurssilla koulutusaiheina olivat alueen ja kohteen tiedustelu sekä tiedusteluryhmän etenemismuodot, erityisesti saaristo-olosuhteissa. Kurssi toimi myös maaliosastona rannikkojääkärien kurssin koulutuksessa.

Kurssien ohjelmiin kuuluivat myös rynnäkkökivääriammunnat. Aamupäivällä ampuneiden ryhmien tuloksia laski välillä hyvinkin rankaksi yltynyt vesisade. ”Sade laski mielialaa mutta hyvin suunniteltu koulutus ei silti häiriintynyt”, toteaa Kajander. Enemmän ongelmia hän kertoo kuulleen olleen jollakin kurssilla koulutusvälineiden toimivuuden kanssa, mutta

Reserviläiskouluttajat johtivat ammunnat



IT-kouluttajat etsivät vikaa 12,7:sta

asiansa osaavien kouluttajien neuvokkuuden ansiosta siitäkin selvitettiin. Muutoinkin reserviläiskouluttajien asiantuntemus ja koulutustaito herätti kunnioitusta.

Linnakkeen-kohteen suojaamisen sekä liikekannallepanouppeserien -kursseilla oli osittain yhteiset koulutussaiheet. Molempien kurssien suunnittelun pohjana oli vartiokomppanian toiminta. Kurssilla harjoiteltiin kulunvalvontaa, auton ja henkilön turvatarkastusta, suojelua sekä lähipuolustusta, jota harjoiteltiin sunnuntaina sovelletussa harjoituksessa paikkupatruunoiden räiskeessä.

Järjestelyt sujuivat Kajanderin mielestä hyvin, vaikka vähän odottelua armeijan tyylin välillä tulikin. Kurssille hän arvioi voineen mahtua enemmänkin väkeä samalla kouluttajamäärän lisäämistä. Tämän tiedon luulisi kiinnostavan paikalla käyneitä ja koulutukseen tutustuneita Saaristomerien Meripuolustusalueen ja Turun Rannikopatteriston komentajia sekä MPK ry:n toiminnanjohtajaa.

Ilmatorjuntakurssi keskittyi 12,7mm ilmatorjuntakonekivääriin käytön opettelemiseen. Am-



muntoja ei tällä kertaa kyetty suorittamaan, minkä sijaan harjoiteltiin it-miehillekin tärkeitä muita sotilastaitoja.

Seitsemännen tämän viikonlopun aikana järjestetyn kurssin aiheena oli turvallinen liikkuminen vesillä. Kurssin sisältö oli valittu siten, että koulutettava asia edistää sekä huviveneilyn että sotilasmereenkulun turvallisuutta. Harjoittelu ja koulutus keskittyikin tästä syystä pääasiassa ajoharjoitteluun ja merimiestäitojen kohottamiseen käytännön harjoituksin. Lisäksi koulutusta annettiin hätäensiavusta sekä viestiliikenteestä. Kurssin aikana demonstroitiin sovelletusti myös alusten naamiointia ja saaristoon tukeutumista.

Kajanderin mielestä kurssille kannatti lähteä pidemmänkin matkan päästä, sillä vaikka varusmiespalveluksesta ei ole ehtinyt kulua kuin reilut pari vuotta, tuntui asioiden kertaaminen olevan tarpeen. Olo harjoituksen jälkeen oli väsynyt mutta tyytyväinen, voin hyvin kuvitella osallistuvani vastaaville kursseille tulevaisuudessa!

Tämä saariston Tyyne-harjoitus oli jatkoa edellisten vuosien siskossarjalle, Varpulle ja Lyyllille. Saaristomerien Meripuolustusosaston päällikön, Tapio Hirvosen mukaan hyväksi hiotun koulutustapahtuman sisaruksia tullaan näkemään myös vuonna 2005, keväällä ja syksyllä.

Mika Koivunen

Rannikonvalvontaseman pystytys





URHEILUAMMUNNAN JA MAANPUOLUSTUKSEN PUOLESTA

Lueskelin Puolustusministeriön mietintöä, koskien vapaaehtoisen maanpuolustustyön selvitystyöryhmän raporttia (2004). Tarkoitushan on, että maanpuolustuskoulutuksesta tehdään laki, luodaan maakuntajoukot ja että nykyistä laajemat piirit saadaan toimintaan mukaan. Tämä mielestäni antaa hyvät mahdollisuudet kehittää myös Sovellettua Reserviläisammuntaa. Nykyisen SRA:n tarkoituserät ovat hyvät, mutta sitä pitäisi kehittää nykyistä realistisempaan suuntaan.

MITÄ SRA ON ? (www.lipas.net)

Sovellettu reserviläisammunta on reserviläisten tilanteenmukaista ampumataitoa kehittävä ampu-maurheilulaji. Ampumatehtävät ovat aina uusia ja erilaisia. Niissä ampuja joutuu toimimaan kuvitellun taistelutilanteen edellyttämällä tavalla. Näin on luettavissa SRA:n nettisivuilta. Lähemmin tutustuttaessa varsinaisiin kilpailukuvauksiin, herää kuitenkin epäilyksiä realismista.

Sovelletun reserviläisammunnan tarkoitus on kehittää ja vertailla reserviläisten tilanteenmukaista ampumataitoa käyttäen nykyaikaista sotilas-aseistusta vastaavia välineitä. Jokaiseen ampuma-

suoritukseen laaditaan kuvitteellisen taistelutilanteen mukainen ampumatehtävä, jossa ampuja joutuu toimimaan annetun tilannekuvauksen edellyttämällä tavalla.

MITÄ PRACTICAL-AMMUNTA ON ? (www.compart.fi/fsapd/)

Practical-ammunta eli lajin kansainvälisen liiton, International Practical Shooting Confederation'in (www.ipsc.org) ja sen lyhenteen mukaisesti myös tunnettu IPSC-lajinimenä. Tänä päivänä laji on täyttä kilpaurheilua ja erittäin kansainvälistä. Lajia voidaan lyhyesti kuvata kolmiulotteiseksi tarkkuusammunnaksi aikaa vastaan.

MITEN NÄMÄ KAKSI EROAVAT TOISISTAAN ?

Molemmissa kilpaillaan ampumaosuuksilla, joita on lyhyitä, keskipitkiä ja pitkiä. Laukauserät vaihtelevat 9 laukauksesta jopa 32 laukaukseen. Samoin suoritusajat vaihtelevat muutamasta sekunnista aina 30–35 sekuntiin. SRA:ssa ampujat ovat pukeutuneet maastoasuihin, mikä on practicalissa kiellettyä, koska ei haluta antaa lajista kielteistä ja väärää mielikuvaa ns. ramboilusta. SRA:n säännöt

on pääosin kopioitu practicalin säännöistä, samoin pistelaskuohjelma on otettu suoraan practicalista. SRA:ssa säännöt ovat kuitenkin väljempiä, mahdollistaen mm. kiväärin, haulikon ja pistoolin käytön vaikkapa samalla ampumaosuudella.

Ampumaosuuskuvaukset, SRA:n käyttämä rasti ja IPSC:n stage –nimitys, ovat sikäli erilaiset, että rastikuvaukset ovat sotilaallisia, vaikkakin kenen tahansa sotaveteraanin näkemyksen mukaan epärealistisia, IPSC:n stage –kuvaus on urheilullinen, ilman mitään leimallisuutta sotilas- tai poliisitoimintaan. Muilta osin ammunnan kulku on hyvin samankaltaista eli kolmiulotteista tarkkuusamuntaa aikaa vastaan.

Molemmissa muodoissa järjestetään kilpailuja. IPSC:ssä on kilpailijoiden luokitus eli ranking –järjestelmä. SRA:ssa taas ei ole luokitusjärjestelmää. SRA:n nykyinen toimintamalli tekee siitä rambomaisen ja antaa tahtomattaan sellaisia kielteisiä mielikuvia, jotka voivat olla molemmille haitallisia. Keskeistä olisikin säilyttää practical- ammunta practicalina, ampumaurheilun Formula 1 –lajina ja kehittää SRA:n toimintaa todellisempaan reserviläistoimintaan.

Ongelmana on, että nykyinen SRA-ammunta ja rastit eivät anna minkäänlaista todellista valmennusta kohdata oikeata tilannetta. Pienin yksikkö on yleensä taistelijapari (sekä tarkka-ammunta tai etulinjalla toiminta), muusta nyt puhumattakaan. Toinen tärkeä asia on tiedonkulku ja yhteistoiminta eri tavoin. Verrattakoon tätä sitten ”kertosaakeen”: SRA/”todellisen tilanteen mukainen taiste-

lu”. Tällöin ollaan todella ”kuvitteellisella tasolla”.

SRA-toiminnan uudistaminen olisi välttämätöntä. Nykyinen IPSC:n ammunnan kopiointi, yhdistettynä ”sotilaallisena tilanneharjoituksena” ja kilpailumuodossa, kun taulut eivät ”ammu takaisin”, antaa harhauttavan kuvan – eivätkä siten harjoituta oikeaan toimintaan.

MITEN TÄSTÄ ETEENPÄIN ?

Henkilökohtaisesti näkisin, että SRA:n toiminnassa voi olla sekä yksilö- että joukkuetasoista kilpailua. Niiden muodot pitää olla kuitenkin toisenlaisia ja sellaisia, joissa mitataan maanpuolustustaitoja realismin näkökulmasta. Onhan maanpuolustustoiminta muutakin kuin ammuntaa, siihen kuuluu myös pelastustoiminta yms. Yksittäisen taistelijan ”hyökkäyssota” kahdeksaa pahvitaulua vastaan ei ole totuudenmukaista. Ei varsinkaan, jos nämä ”taulut” oikeasti ovat vastustajan koulutettuja taistelijoita, asianmukaisin välinein varustettuja.

Ampumaurheilun harrastajien määrä on loppujen lopulta vähäinen. Tästä syystä on parempi yhdistää voimia kuin hajottaa niitä. Voimien yhdistämisellä tarkoitan sitä, että kumpaakin lajia voidaan viedä eteenpäin omalla tavallaan – vastamaan niitä odotuksia, joita harrastajilla asioista on. Yksittäisen harrastajan toive on saada kilpailla ja ampua. Reserviläistoiminnan tavoite tulee kuitenkin olla kokonaisvaltaisempi.

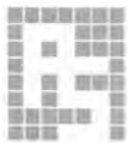
SRA:lla voisi olla oma DVC:nsä eli Tarkkuus (Diligentia), Voima (Vis), Nopeus (Celeritas), IPSC urheilusta eroten: Näitä voisivat olla: To-

tuudellisuus, (Veracitas), Luotettavuus, (Fidelitas), Luottavaisuus, (Credulus) ja siitä VFC. Totuudellisuus tarkoittaa tosiasioita, todellisuutta, luotettavuus tarkoittaa sanansa pitämistä ja luottavaisuus tarkoittaa epäitsekästä kumppanuutta, asekkumppanuutta. Hyvän reserviläisen ominaisuudet, hyvän harjoituksen sisältö. Tässä siis IPSC/practical -ampumaurheilun ja SRA-harjoitus-/kilpailutoiminnan ero: DVC/VFC.

Pekka Karras

Kirjoittaja on Suomen Ampumaurheiluliitto ry:n Practical-jaoston sihteeri





AUTROSAFE Oy

Siriuksenpolku 1
01450 VANTAA
www.autrosafe.fi

Hyvää Joulua
ja Onnea
Uudelle Vuodelle!



Haminan kaupunki
PL 70
49401 HAMINA
Puh. (05) 74910
www.hamina.fi

LAKIASIAINTOIMISTO TIMO RAUNU KY

Valtakatu 26 B 21, 45100 Kouvola
Puh. 05-375 2584

Vedellävoideltavat Duramax® kumilaakerit



FLINKENBERG Oy Flinkenberg Ab
Espoo
tools ■ Puh (09) 859 911

www.flinkenberg.fi

tools@flinkenberg.fi

UNIFORM OY

Tempelikatu 19 D 50, 00100 HELSINKI
Puh. (09) 295 2261 Fax (09) 295 2262
www.uniform.fi



KIIKALAN KUNTA

25390 KIIKALA
Puh. (02) 728 8200
Fax (02) 728 8228
e-mail: kiikala@kiikala.fi
www.kiikala.fi

KOTKAN OPTIIKKA



KESKUSKATU 29
48100 KOTKA
P. 05-212951

KERA VAN KESKUSAPTEEKKI

Kauppakaari 4, Kerava
Puh. (09) 274 7930

oy *KREUTO* AB

Vattuniemenkatu 12, 00210 Helsinki 21
puhelin 09-682 4940

Forssan LVI-VALMISTE OY

Perkiöntie 5, 30300 Forssa
puh. 03-424 69000, telefax 03-422 4551
LVI-ALAN urakointi - valmistus - myynti

Ammunta 2004

Vapaaehtoisen maanpuolustuksen keskeisiä keskustelun aiheita ovat maakuntajoukot. Suunnitelmien mukaa ne ovat varsin vaihtelevan kokoisia sodan ajan reservin yksiköitä, jotka kuuluvat yksiselitteisesti puolustusvoimien organisaatioon ja johtoon. Uutena piirteenä on niiden mahdollinen rauhan ajan käyttö virka-aputehtävissä, jos tätä virka-apua puolustusvoimilta pyydetään.

Maakuntajoukkojen tueksi, huoltamaan ja kouluttamaan, on suunniteltu tukiyksiköitä. Tukiyksikkö olisi vapaaehtoisen maanpuolustuksen elementti, jonka toimintaan voisi osallistua nykyisen MPK ry:n paikallisosastoiminnan periaatteiden mukaan. Kuvioon liittyy MPK ry:n aseman selkiyttäminen viranomaistehtävien suuntaan.

Maakuntajoukkosuunnittelua ohjaavat maavoimapuolella sotilasläänit, meri- ja ilmavoimissa joukko-osastot. Ainakin Helsingin ja Uudenmaan sotilaslääneissä, joista tiedän, suunnitelmat ovat hyvässä vauhdissa, merivoimissakin lienee päätöksiä tehty.

Paikallisosastojen toimijoilla on toivottavasti oikea kuvitelma osastojen soveltumisesta tukiosastojen pohjaksi. Siihen niillä on hyvät valmiudet. Suomenlahden Meripuolustusosastolla on yli kahdeksan vuoden rautainen kokemus. Osasto on hoitanut menestyksekkäästi yli 30 puolustusvoimien vapaaehtoista harjoitusta ja lähes 200 kurssia tähänastisen toimintansa aikana.

Viime vuosina SIMepa on tukenut osaston kouluttajavalmiuksia sekä erällä erillisillä kouluttajakursseilla, että neljänä vuonna pvVEH-harjoituksena järjestetyllä koulutusleirillä. Tämän vuoden Ammunta 2004 tapahtui jälleen Isosaaressa linnakkeen päällikön, komentajakapteeni Jukka Mustolan suunnittelemana ja johtamana. Aiheena oli asutuskeskustaistelu, jonka koulutus toteutettiin ammattitaitoisesti linnakkeelle rakennettujen AKE-rakennelmien tarjoamissa puitteissa. Kolmen päivän tehokas ja vaativa koulutus tuotti päteviä kouluttajia meripuolustuksen tarpeisiin ja vastasi Jukka Mustolan ääneen lausumaan kannanottoon:



”Puolustusvoimien tärkein koulutustehtävä on reserviläisten koulutus. Reserviläiset muodostavat sodan ajan puolustusvoimat!”

Vahinko, että Ammunta-harjoitus on poistettu ensi vuoden harjoituksista. Toivottavasti tulevat uudet muodot pystyvät samaan koulutuksen tasoon.

Kai Masalin
SIMeripOs:n päällikkö

RANNIKON PUOLUSTAJA

yhteinen julkaisumme

RANNIKKOTYKISTÖN UPSEERIIHDISTYS

PL 160
00131 HELSINKI
• Puheenjohtaja Hasse Rekola
Laurintie 6
02180 ESPOO
GSM 0400 426 099
e-mail: hans-peter.rekola@mil.fi

RANNIKKOTYKISTÖSÄÄTIÖ

• Valtuuskunnan puheenjohtaja
Keijo Tapiovaara
GSM 0400 412 600
• Hallituksen puheenjohtaja
Hanno Strang
GSM 040 557 0313
e-mail: hanno.strang@mil.fi
• Asiamies Jukka Leikos
Merivoimien Esikunta
PL 105, 00201 HELSINKI
GSM 040 828 0384
e-mail: jukka.leikos@milnet.fi

MERIVOIMAT

• Komentaja Pentti Villanen
Merivoimien Esikunta
PL105, 00201 HELSINKI
(09) 181 24213
e-mail: sadri.wirzenius@mil.fi

MERIUPSEERIIHDISTYS

• Puheenjohtaja Jaakko Savisaari
Merivoimien Esikunta
PL 105, 00201 Helsinki
Puh (09) 181 24430
e-mail: jaakko.savisaari@mil.fi

RANNIKKOTYKISTÖN OPISTOUPSEERIT

• Puheenjohtaja Jari Andersson
Santahamina C35 C
00860 HELSINKI
Puh (09) 181 44 811

RANNIKKOSOTILASKOTIYHDISTYS

• Puheenjohtaja Eija Paananen
Tehtaankatu 8 C 54
00140 HELSINKI
GSM 050 300 9819
e-mail: eija.paananen@nordea.com

RT-KERHO JOHTORENGAS

• Puheenjohtaja Kimmo Kinon
Laajakorvenkuja 4 B 14
01620 VANTAA
GSM 050 388 0282
e-mail: kimmo.kinon@scribona.com

SININEN RESERVI

• Puheenjohtaja Matti Kaskeala
Klovinmäki 10 C 5, 02180 ESPOO
GSM 050 598 1271
e-mail: puheenjohtaja@sininenreservi.fi

SINISEN RESERVIN SÄÄTIÖ

• Asiamies Aslak Saviranta
Saunakuja 4, 00730 HELSINKI
GSM 040 503 0875
e-mail: aslak.saviranta@srs.fi

RANNIKKOJÄÄKÄRIKILTA

• Puheenjohtaja Aarne Krogerus
Ukonhauentie 2 D 36, 02170 ESPOO
GSM 040 545 1426
e-m: aarne.krogerus@edu.nurmijarvi.fi

RANNIKKOJÄÄKÄRIPATALJOONAN PERINNEYHDISTYS

• Puheenjohtaja Aimo Laaksonen
Leppäkuja 1, 02460 KANTVIK
GSM 0400 813 603
e-mail: aimo.laaksonen@kolumbus.fi

RANNIKON PUOLUSTAJAIN KILTA

• Puheenjohtaja Kai Brandstack
Niittomiehentie 7, 02760 ESPOO
GSM 0500 900 797
e-mail: kai.brandstack@kolumbus.fi

HANKONIEMEN KILTA

• Puheenjohtaja Aimo Forss
Rantakatu 5 A 3, 10900 HANKO
GSM 040 557 8326

KYMENLAAKSON RANNIKONPUOLUSTAJAIN KILTA

• Puheenjohtaja Esa Tervio
Kotilotie 6, 48310 KOTKA
GSM 0440 837 846
e-mail: esa.tervio@luukku.com

MERENKURKUN KILTA

• Puheenjohtaja Timo Koukku
Hietalahdenkatu 29 as 15, 65100 VAASA
GSM 050 558 5987

SELKÄMEREN RANNIKKOKILTA

• Puheenjohtaja Tauno Setälä
Savenvalajanvahe 4 C 25, 26100 RAUMA
GSM 040 510 5547
e-mail: tauno.setala@kolumbus.fi

SUOMENLINNAN RANNIKKOTYKISTÖKILTA

• Puheenjohtaja Pekka Ahtola
Merivirta 16 as 4, 02320 ESPOO
GSM 0400 468 380
e-mail: pekka.ahtola@pp.inet.fi

TURUN RANNIKKOTYKISTÖKILTA

• Puheenjohtaja Thomas Eric Blom
Venekuja 6 as 7, 21160 MERIMASKU
GSM 040 732 0137

RANNIKKOTYKISTÖN PERINNEYHDISTYS

• Puheenjohtaja Juhani A. Niska
Keijukaistenpolku 3 A, 00820 HELSINKI
GSM 050 563 6124

HANGON RANNIKKOPATTERISTON PERINNEYHDISTYS

• Puheenjohtaja Veikko-Olavi Eronen
Narvikinkatu 20, 10900 HANKO
GSM 040 824 8679
Puh (019) 248 1163

LAIVASTON KILTA

• Puheenjohtaja Jukka Tarjanne
Kristianinkatu 8 B 32, 00170 HELSINKI
GSM 040 528 2819
e-mail: tarjanne@nettilinja.fi

RANNIKON PUOLUSTAJAN

tapahtumakalenteri

KYMEN LAIVASTOKILTA

- Puheenjohtaja Tapio Riikonen
Hietakatu 7, 49400 HAMINA
GSM 050 540 5417
e-mail: tapioriikonen@surfeu.fi

HELSINGIN LAIVASTOKILTA

- Puheenjohtaja Lars Eklund
Anianpellontie 10 B 17, 00700 HELSINKI
GSM 050 552 2756
e-mail: lars eklund@starckjohannsteel.fi

TURUN LAIVASTOKILTA

- Puheenjohtaja Olavi Niskanen
Pläkkikaupunginkatu 36, 20320 TURKU
Puh (02) 239 1642
e-mail: olavi.niskanen@pp.inet.fi

POHJANLAHDEN LAIVASTOKILTA

- Puheenjohtaja Tauno Rewell
Koulukatu 10, 65100 VAASA
Puh (06) 317 3135

MERIRESERVILÄISET

- Puheenjohtaja Seppo Vihersaari
Pienenvillasaarentie 13 C 11,
00960 HELSINKI
GSM 0400 253 380
e-m: seppo.vihersaari@dfait-maeci.gc.ca

LAIVASTON SUKELTAJAKILTA

- Puheenjohtaja Keijo Karimäki
Keulatie 39 B, 00980 HELSINKI
GSM 0500 207 815
e-mail: keijokar@saunalahti.fi

HELSINGIN MIINANRAIVAAJAKILTA

- Puheenjohtaja Erik Erwes
Mannerheimintie 57 A 7,
00250 HELSINKI
GSM 0400 503 099
e-mail: erwes@erwes.com

2004

- 17.12. Sinisen Reservin jouluillallinen,
Suomenlinnan upseerikerho

2005

- 19.1. MY:n tammikuun kuukausikokous
Merenkulkulaitoksessa (sivu 58)
- 16.2. MY:n helmikuun kuukausikokous
Ilmatieteen laitoksella (sivu 58)
- 11.–20.2. Vene 05 Helsingin Messukeskuksessa (sivu 7)
- 9.3. MY:n kuukausikokous
Merivoimien varikolla Turussa (sivu 58)
- 6.4. MY:n vuosikokous Suomenlinnassa (sivu 58)
- 20.4. Rannikkotyöstön Perinneyhdistyksen vuosikokous Santa-
haminassa (sivu 55)
- 1.6. Sukellusveneläivueen 75-vuotisjuhlatapaaminen (sivu 85)

Seuraa lehtemme kotisivuilta Merivoimien ja eri yhdistysten tiedotteita:
www.rannikonpuolustaja.fi

RANNIKON PUOLUSTAJA 2005

TEEMAT JA AIHEET VUONNA

1/2005 Suomen meripuolustuksen toimintamalli

- uhkakuvat ja miten vastataan • rajavalvonnan haasteet • satamaturvallisuus • muuttuvat rannikkojoukot - kohti suurempaa liikkuvuutta
Uusiutuva ohjuspuolustus

Esittelyssä: Suomenlahden Meripuolustusalue

2/2005 Miinantorjunnan kehittäminen painopisteessä

- miinantorjunta-alushanke • Miina 2000-hanke • vedenalainen valvonta
Puolustuspoliittinen selonteko selväksi

Esittelyssä: Saaristomeren Meripuolustusalue ja Merivoimien Varikko

3/2005 Suomen puolustusteollisuus

- vahvuudet ja erikoisosaaminen • yhteistyö merivoimien kanssa
Merivoimien henkilöstön uudistuva koulutus

Esittelyssä: Kotkan Rannikkoalue ja 75-vuotias Merisotakoulu

4/2005 Suomenlahti -kiihkeä kauppaväylä

- öljynkuljetukset ja öljyntorjunta • liikenteenohjaus ja merivalvonta

Esittelyssä: Rajavartiolaitys merirajan vartijana

Aineisto- ja ilmestymisajat sivulla 2



Insta Defence & Security

Avionics & Logistic Support (ALS)
Weapon & Reconnaissance Systems (WRS)
C3i Systems (C3i)
Instasec Oy

Palvelumme ja tuotteemme:

- Laajojen ase- ja elektroniikkajärjestelmien integrointi-, modernisointi- ja ylläpitopalvelut
- Mallinnus-, koulutus- ja simulointijärjestelmät
- Puolustusvoimien ja siviili-ilmailun elinkaaren huoltopalvelut
- Integroidut tiedustelu-, valvonta- ja johtamisjärjestelmä ratkaisut (ITVJ)
- Operatiivisten verkkojen ja hallinnollisten verkkojen salausratkaisut ja -tuotteet
- Tietoturvallisuuden hallinnointiratkaisut ja -palvelut
- Siviilikriisinhallinnan johtamisjärjestelmäpalvelut (ITCM)
- TETRA-verkkojen salausratkaisut
- Liiketoimintaprosesseja tukevien portaaliratkaisuiden toteutus ja verkottumisratkaisut palveluna



INSTRUMENTOINTI OY
www.insta.fi

ALS 2004-15

Elesco Oy kiittää kaikkia asiakkaitaan ja yhteistyökumppaneitaan kuluneesta vuodesta ja toivottaa

**Hyvää Joulua ja
Onnellista Uutta Vuotta**

Joulutervehdyksiin varaamamme rahat lahjoitamme tänä vuonna

Mannerheimin Lastensuojeluliitolle

ja

Suomen meripelastusseuralle.

ELESCO

Sovelluspalvelin on strateginen päätös

Linuxin ja Windowsin välinen kaksinkamppailu on jättänyt varjoonsa yhden IT-johdon tärkeimmistä strategisista kysymyksistä: miten valita toimintavarma ja kustannustehokas sovelluspalvelin. J2EE-sovelluspalvelimen valinnalla on kauaskantoiset seuraukset ja siksi valintakriteereistä ei kannata tinkiä.

Liiketoimintaprosessien verkottuessa sovelluspalvelin on se solmukohta, joka yhdistää yritysten eri IT-ratkaisut, mahdollistaa internet-pohjaisten J2EE-sovellusten kehittämisen ja ajon sekä tiedon julkaisemisen eri päätelaitteilla käyttöjärjestelmästä riippumatta.

Koska alusta on sovellusten kehittämisen, ajamisen ja hallinnoimisen peruselementti, sitä ei tulisi koskaan tarkastella erillisenä osana it-arkkitehtuuria. Valitun sovelluspalvelimen tulee tukea niin sovelluskehitystyötä, kuin sovellusten ajoa. Sovelluspalvelinalusta, jossa tarvittavat toiminnot on valmiiksi liitetty yhteen tuo tehoa ja kustannussäästöjä, joita ei kannata unohtaa TCO-laskelmissa.

Sovelluspalvelin osana J2EE-sovelluskehitystä

Liiketoimintaprosessien vieminen internetiin asettaa sovelluskehittäjille suuria vaatimuksia. Yritysjohto vaatii tehokkuutta ja nopeita tuloksia. Sovellusten loppukäyttäjät odottavat virheettömiä ja helpokäyttöisiä toimintoja. Tällöin kehitystyössä korostuu hyvälaatuista koodia tuottavien ja tuottavuutta lisäävien kehitystyökalujen hyödyntäminen.

Sovelluskehitystyön ydinvaiheet ovat rutiineja, joita kehittäjät toistavat satoja kertoja päivässä. Tuottavissa sovelluskehitystyövälineissä on sisäänrakennettu sovelluspalvelin, jonka avulla sovelluskehittäjä voi automatisoida ja optimoida ohjelmointirutiineja. Näin sovelluksen rakentaminen yksinkertaistuu ja nopeutuu sekä riskit pienenevät. Integroidulla sovelluskehittimellä saadaan sovelluksen käyttöönottovaiheesta automaattinen ja lähes näkymätön.

Sovelluspalvelin sovellusten ajoalustana

Kun liiketoimintakriittisiä sovelluksia ajetaan internetissä, vaaditaan it-arkkitehtuurilta ja sovelluspalvelimelta korkeaa käytettävyyttä, hyvää suorituskykyä, skaalautuvuutta, helppoa hallittavuutta ja kattavaa tietoturva. Skaalautuvan ja avoimen sovelluspalvelinalustan ansiosta yritys voi hyödyntää jo tehtyjä infrastruktuuri-investointeja ja suunnitella samalla uusia, liiketoimintaa hyödyntäviä palveluja. Ratkaisun optimoinnin kannalta on tärkeää, että sovelluspalvelin toimii saumattomasti yhteen tietolähteen (tietokannan) kanssa ja sitä voidaan hallita keskittyllä hallintavälineellä.

Sovellusten käyttökätkökset saattavat aiheuttaa merkittäviä taloudellisia tappioita yritykselle. Siksi sovelluspalvelinalustan tulee sisältää korkean käytettävyyden ominaisuuksia, kuten edistyneen ryvästykseen, kuormituksen jakamisen ja nopean virheestä toipumisen. Myös sovellusten käyttäjätietojen hallinta ja tietoturva vaativat yrityksiltä paljon resursseja. Kertakirjautumispalvelut, keskitetty käyttäjätunnistus ja valtuutus ovat avainparempaan tietoturvaan, kevyempään hallintaan ja pienempiin kuluihin. Tietoturvan pitää ulottua saumattomasti käyttäjästä käytetyn tietokannan rivitasolle saakka.

Kustannussäästöjä yhtenäisellä sovelluspalvelinalustalla

Sovelluspalvelintoimittajaa valittaessa on hyvä huomioida, mihin markkinat ovat menossa. Investoinnin kannalta on olennaista, että valittu ratkaisu on toimiva vielä vuosienkin päästä. Sovelluspalvelinmarkkinoilla vahvoja toimittajia ovat ne, jotka pystyvät tarjoamaan yhtenäisen kokonaisratkaisun.

Oikea sovelluspalvelinvalinta tuo säästöjä monella eri tasolla. Laskelmat tulee ulottaa koskemaan myös tarvittavia integrointi-, hallinta-, ylläpito-, sovelluskehitys- ja palvelinkustannuksia.

Sovelluspalvelimen valintakriteerit:

- standardinmukaisuus ja rajapintojen avoimuus
- sovelluspalvelimen toiminnot ja sovelluskehitin integroitu yhteen
- ajoalustan korkea käytettävyyys, tietoturva ja skaalautuvuus
- toimittajan visio/asema sovelluspalvelinmarkkinoilla
- asiakastuen kattavuus
- toimittajan kumppanit

Lisätietoa ja asiakasesimerkkejä:

oracle.com/fi/ratkaisut



- Uusi alkoholin kestävä vaahtoneste, joka on valmistettu kokonaan luonnonmukaisista raaka-aineista
- Täyttää standardin EN 1568
- Toimii kaikissa vaahtoluokissa
- Kokonaan biologisesti hajoava



Soveltuu kaikille palokunnille

- Alentaa pintajännitystä
- Vaahdotus
- Jäähdytys
- Sopii kaikille vaahtolaitteille

Bio-ex

Advanced Quality

www.bio-ex.com



Oy Veljekset KULMALA Ab - Linjatie 4, 01260 VANTAA
Puhelin : 09-8751800 - Telefax : 09-8751801 - www.veljeksetkulmala.fi